

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

EURO
FIRE

hvetekornet

Nr. 10

Oktober
1987

Norge, Sverige
Danmark, kr. 15.00

Rapport fra Frankfurt:
**ÅNDENS ILD
OVER EUROPA**

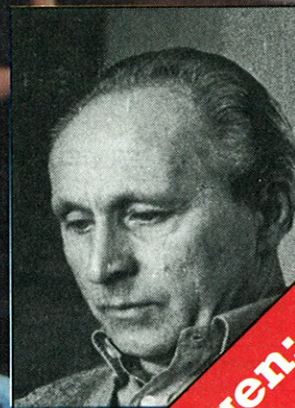
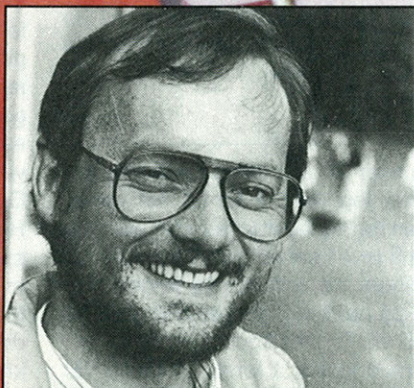

Suzette Hattings
vitnesbyrd:

**FRA RELIGJØS OPPDRAGELSE
TIL ÅNDELIG TJENESTE**

Asbjørn Simonnes:

**«Jeg lengter
etter ånds-
utgytelse»**

Josef Haugen:
**ÅNDE OG
ORDET**

Redaktør:

Rolf Erik Janøy

Redaksjonssekretærer:Solveig Havag
Ellen Ofte Jakobsen**Journalister:**Magne Vågnes, Oslo
Heidi Torbergsen, Stockholm**Redaksjonens adresse:**Boks 770, 3191 Horten
Tlf.: 033-44 726 Telefax: 033-46 303**Spalteredaktører:**Arntfinn Clementsen: «Vekkelse for vår tid»
Jostein Janøy: «Hvetekryss»
Pelle Karlsson: «En menighet»
C. Peter Wagner: «Den tredje bølge»
Age Aleskjær: «Troen og Ordet»**Grafisk form:**

Svein Thorkildsen

Redaksjonell målsetting:

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med og formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap til og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper.

HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.**Abonnet-tjeneste:**Inger Svendsen
Kontortid: Mand.-torsd. 9.00-14.00
Tlf.: 033-44 726**Abonnementpriser:**

Kr. 140,- pr. år. (Til land utenfor Europa kr. 80,- i tillegg for luftpost). Kan bestilles pr. telefon eller ved å sende navn og adresse til:

HveteKornet, Boks 770, 3191 HortenBankgirokonto: 2450 07 10167
Norsk postgirokonto: 4 04 04 40
Dansk postgirokonto: 9 46 40 26
Svensk postgirokonto: 42 49-9
Abonnementet er bindende inntil skriftelig oppsigelse.**Regnskap:**

Svein Bjerkans regnskapskontor, Horten

Revisor:

Svein V. Korsgården, 3080 Holmestrand

Annonser:Alle annonser sendes direkte til HveteKornets redaksjon. Boks 770, 3191 Horten
Annonsekonsulent: Magne Vågnes
Tante Ulrikkesvei 22 A
0984 Oslo 9
Tlf.: 02-10 67 42
Kontakt Vågnes eller redaksjonen for forespørsler og avtaler.
En annonse i HveteKornet når aktive kristne over hele Norge.**Priser:**Kr. 5,65 pr. spalte mm.
Kr. 4 100,- pr. helside.
Tillegg for fargeannonser.**Ettertrykk**

av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:Tangen-Trykk A/S, Drammen
ISSN 0800-3750

Hjertespråk

EN UTFORDRING

Tekst: Rolf Erik Janøy

Etter en prosess med mye kamp og smerte har jeg kommet fram til at Herren vil at jeg skal nedlegge min tjeneste i HveteKornet. Neste nummer som blir et dobbelt nummer for november/desember blir det siste. Dette kommer sikkert overraskende på dere som gjennom å abonnere på HveteKornet har vist interesse for bladet. Derfor vil jeg så oppriktig jeg kan forsøke å dele med dere bakgrunnen til denne beslutning.

Herrens blad

Visjonen for HveteKornet var at det skulle være «Herrens blad». Ubundet av grupperinger innen kristenheden ville vi fritt skrive om det vi i størst mulig grad trodde ville gagne Guds folk og Hans rikes fremme.

Hadde HveteKornet bare vært et prosjekt innen vanlig kristen blad og forlagsvirksomhet, burde vi fortsatt. Ingen ytre omstendigheter taler for nedleggelse. Personlig stortrives jeg i denne gjerningen, vi har stor tilgang på artikler, og bladet er nå så opparbeidet at det går med overskudd. Behovet for et blad til åndelig fornyelse på tvers av kirkegrenser har bare øket. Men HveteKornet er ikke et organ for en virksomhet, eller et forretningsmessig forlags tiltak, men er ment å være en kanal for «hva Ånden sier til menighetene i dag». Da må jeg som redaktør først høre Åndens tale inn i min egen situasjon.

Krise

Gjennom over 20 år i fulltid i «Ordets tjeneste», har jeg uten å forstå det innarbeidet mønster og holdninger som gjør det vanskelig å leve i selverkjennelse. Det var først gjennom de smertefulle kriseår jeg opplevde på nært hold i pinsevekkelsen at jeg fikk se vår åndsfattigdom og store behov av omvendelse. I første omgang var

det helst andre jeg tenkte på, siden jeg selv mente jeg var åpen og villig til å gå Guds vei. Men fornyelsen ble i form av det vi opplevde på lokalplanet stadig mer nærgående. Mens Gud begynte å gjøre et personlig verk i manges liv her, ble tjenesten med HveteKornet det som først og fremst engasjerte meg. Kjærlighets samfunnet med Jesus, lovsang og tilbedelse, forholdet til andre kristne, ble ikke så forløst i mitt liv som jeg så det i andres. Når jeg har søkt Gud og ransaket meg i dette, har det forsterket seg, og skapt krise.

Jeg har det privilegium å være elsket i et nært og åpent fellesskap i menigheten jeg tilhører, og når jeg har lagt fram min situasjon, har jeg gjennom en lengre prosess blitt klar over at HveteKornet for meg har kommet på førsteplass på en måte som hindrer livsforbindelsen med Herren. Derfor utfordret Herren meg til å nedlegge HveteKornet. Om dette er for alltid eller for en tid, vet jeg ikke. Men jeg verken kan eller vil være med i noen fulltids tjeneste i Guds rike, uten at jeg først kommer inn i et normalt kristent overflodsliv på det personlige plan og i de nære sirkler. Det er ikke tale om å bli «fullkommen», men at menneskelig kraft erstattes med avhengighet av Jesus, så det nye livet som er i min ånd sterkere kan frigjøres.

Enhet

HveteKornet var også tenkt å være et uttrykk for det Kristus taler gjennom sitt legeme, menigheten. Jeg har lite tro på det som ikke bærer et klart preg av å være underlagt Kristi legeme. HveteKornet ble i for stor grad min personlige «ministry». Det lykkes ikke å få et representativt redaksjonsråd på det nasjonale plan. Bladet har heller ikke vært et godt nok uttrykk for det vi står i på lokalplanet. Derfor har HveteKornet ikke klart nok formidlet Herrens tale, inn for de ulike utslag av fornyelsesiver vi har speilet.

Jeg skriver ikke dette i frustrasjon, for jeg vet at Herren vil gjøre underfulle ting framover. Han har alt begynt ved sin Ånd å forløse sin kjærlighet i hjerter som er overgitt til Han. Det som skjer lokalt i menigheten her, har gitt meg mot og tillit til å nedlegge «mitt liv». Fra en nullstilling vil jeg formes etter det Gud gjør i dag. Om du er blitt velsignet gjennom dette blad, da skal du tro Gud sammen med meg at Han gjennom HveteKornets død, vil la noe langt bedre spire fram. For den menneskelige forstand er dette dårskap, slik korsets vei alltid er. Men når selvlivet overgis til korset åpner det mulighet til å leve det nye livet i Åndens kraft.

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvete Kornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Det var mye nordisk ungdom på EURO-FIRE i Frankfurt, en av deltakerne var Carola Häggkvist. Her står hun sammen med fra venstre Arvid Torsheim, Bergen, Carola, Ann Christin og Else Gunn Janøy, Horten. Foran Runar Søgård, Kongsvinger. Foto: Kjartan Håvik.

Oktober 1987 – Årgang 4

ARTIKLER

- 4 Fra religiøs oppdragelse til åndelig tjeneste**
Intervju med Suzette Hattingh
- 8 Jeg lengter etter en sterkere åndsutgytelse**
Intervju med Asbjørn Simønnes
- 18 Den ensomme står svakt**
Tekst: Tony Campolo
- 20 Nærradioen i Oppdal bringer liv over FM**
Intervju med Morten Olsen
- 24 Jeg får tekstene fra hjertet**
Intervju med gospelartisten Jessy Dixon
- 28 Ånden og ordet**
Tekst: Josef Haugen
- 30 Vekkelsen kom da soldatene lærte å elske hverandre**
Tekst: Nils-Petter Enstad
- 34 Kjell Sjøberg startet proteskole**
Tekst: Heidi Torbergesen
- 40 Guds vilje med tilbedelse og lovsang**
Tekst: Rachel Jeffries
- 50 Buss å pilgrimer fra Norge**
Tekst: Magne Vågenes
- 52 Åndens ild skal spre seg over Europa**
Euro-Fire rapport

SERIER

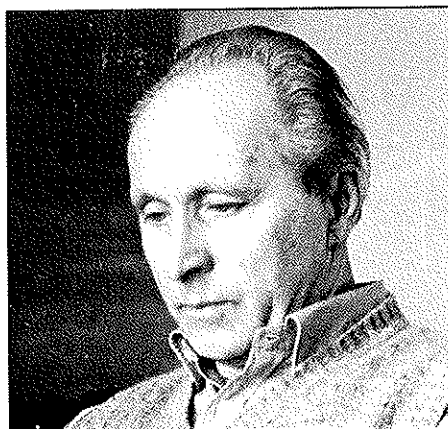
- 14 Den tredje bølgen**
Ditt verdenssyn betyr noe
Tekst: C. Peter Wagner
- 16 Gud har bare en menighet**
Den minste lokale menighet
Tekst: Pelle Karlsson

Side 20

Side 23

Side 28

25 Vekkelse for vår tid

Visjon
Tekst: Arnfim Clementsen

26 Troen og ordet

Gode nyheter til de fattige, del 2
Tekst: Åge Aleskjær

Tanker i tiden

Kom opp på berget
Tekst: Roland Wolstr

FASTE SPALTER

2 Hjertespråk

Tekst: Rolf Erik Janøy

23 20 spørsmål

Stein Unneberg svarer

36 Hvetekryss

Ved Jostein Janøy

42 Plater og bøker

Hvete Kornet anmelder

44 Verd å lese

46 Speilet

Nyheter fra kristenfronten

49 Neste nummer

Kort presentasjon av noen artikler i november/desember-nummeret

KRISTNE BØKER · PLATER ·
KASSETTER · VIDEO · NOTER ·
BIBLER med gultrykk av navn ·
INSTRUMENTER · SALMEBØKER

Vi har det ALT sammen!
Portofritt – over hele landet.

Kristen Bok
og Musikk a/s
Øvre Langgt. 50
3100 Tønsberg
Tlf. 033 - 16 705

Suzette Hattinghs vitnesbyrd:

**FRA
RELIGIØS
OPPDRA-
ELSE
– TIL
ÅNDELIG
TJENESTE**

Suzette Hattingh fikk alt etter sitt første besøk her i Norden en solid inngang blant kristenfolket med sitt sterke budskap om bønn. Me hvem er egentlig denne bønnekvinnen som leder forbønnsstjenesten til Reinhard Bonnke? Vi kan her fortelle hennes livshistorie, slik hun fortalte den til oss.

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

Religiøs familie

Suzettes familie kommer fra Tyskland og Holland, men hennes foreldre er lik henne selv født i Syd-Afrika. De hadde en stor

farm på over 160.000 mål og drev et allsidig landbruk med mange dyr og store områder dyrket mark. Suzette er den yngste av 10 barn, hun har 5 brødre og 4 søstre. De vokste alle opp i et religiøst miljø med dype og sterke tradisjoner. Faren var elds-tebroder i det mest tradisjonelle kirkesamfunn i landet. De gikk alle på søndagsskole

og lærte om Jesus, men kom ikke i kontakt med åndelig liv. - Mine foreldre var ikke født på ny, forteller Suzette.

- Moren min har fortalt meg at jeg på mange måter var et spesielt barn. Da jeg fikk barnebibelen kunne jeg sitte i timesvis og bla i den. De gav meg en annen bok, men det var jeg ikke interessert i. Jeg husker noe som er veldig interessant fra den tiden da jeg gikk på kostskole. Jeg gikk på bønnemøter som de hadde for oss barna. Der kunne jeg gråte og gråte fordi jeg merket Guds kraft. Men da jeg snakket med andre om det, ble jeg ertet, så jeg bare

undertrykte det. Men hver gang vi skulle be kjente jeg denne kraften, men jeg ønsket ikke å bli ledd av. Da jeg ble voksen gikk jeg rett ut i verden. Med det mener jeg ikke at jeg levde noe ugudelig liv, men jeg var ingen kristen.

Hvetekornet: - Dine foreldre gikk sikkert flittig i kirken, leste jevnlig i Bibelen og ba daglig til Gud, hva er det som gjør at du tross det ikke tror de var kristne?

Suzette Hattingh: - Det var ingen omvendelsens frukt i deres liv, ingen forandring. Jeg så at de ba, men det var svært

religiøst. Det å vandre med Herren innebar aldri noe spennende for dem. Mange hvite i Syd-Afrika tror at dersom man går i kirken på søndag, ber for maten og leser litt i Bibelen så er man en kristen. Resten av uka kan man leve som man vil. Jeg hadde den samme innstilling selv. Lørdagene brukte jeg å gå på dans, noe jeg likte svært godt. Jeg danset ofte til klokken tre om natta, men søndag morgen var jeg i kirken. Der satt jeg og ventet på at gudstjenesten skulle ta slutt, uten at jeg hørte et ord av det som ble sagt.

Sykepleier

Da Suzette var 21 år ble hun forlovet, hun hadde da alt i flere år utdannet seg til sykepleier på et sted ikke langt fra hennes hjemsted. Mens hun og forloveden lette etter hus med tanke på ekteskap, var det som om noe kom mellom dem, og de gikk fra hverandre. - Det ble en vanskelig tid for meg. Jeg har aldri vært en slik som flyr som en sommerfugl fra blomst til blomst, og har jeg først bestemt meg for noe da står jeg for det. Men det var nok Gud som ville noe annet med meg.

Som sykepleier kom hun mye i kontakt med døende pasienter og da opplevde hun ting som begynte å tale til henne. - Jeg husker en gammel mann satte seg opp i senga med vidåpne øyne og sa: - Jeg ser den levende Gud sitte på sin trone, og jeg er fortapt, og så dro han sitt siste sukk.

Da jeg begynte på akuttavdelingen opplevde jeg som noe av det første at en ung mann døde i armene mine på grunn av forgiftning. Jeg ble veldig oppskaket og jeg fikk frykt for døden.

Mareritt

En gang hun var på reise så hun en plakat for et kristent møte hvor temaet var: «Hvor vil du være fem minutter etter borttrykkelser?» Siden spørsmål om døden hadde arbeidet i henne gikk hun på møtet og hørte en tale om Jesu gjenkomst. Taleren beskrev kaoset på jorden etter at de kristne var borte. - Jeg ble enda mer fryktsom og tok imot innbydelsen til å bli en kristen. Men det ble ingen forandring i mitt liv. Så jeg kan skrive under på at ikke alle som søker frelse i et møte nødvendigvis blir frelst.

Men det kom noe godt ut av den episoden, for en av de andre pleierne på sykehuset som var et Guds barn begynte å be for Suzette. - Hun sa at jeg burde gi mitt liv til Jesus, men jeg sa at jeg var døpt som

barn og konfirmert, jeg hadde også gått fram til nattverd så jeg mente at alt var i orden. Men sykepleiereleven som var «junior», mens Suzette var «senior», og de derfor etter skikken på skolen ikke kunne omgås særlig, fortsatte å be for henne. - Det var henne Gud brukte til å få meg fram til et åndelig gjennombrudd.

Jeg hadde ansvaret for en større avdeling om natta, og når det var mye å gjøre jobbet jeg på dagene også. En dag jeg nokså utslitt gikk til sengs hadde jeg en underlig drøm. Jeg hadde aldri vært overtroisk, heller ikke brydd meg om drømmer, men denne drømmen var helt spesiell og tydelig. Jeg så en hvit sky, og ut av skyen kom en mann og han var så stor at han fylte hele himmelen. Da hørte jeg noe, det er vanskelig helt å beskrive lyden, men på en måte var det som om når man blåser i horn. I drømmen så jeg tusenvis av mennesker som steg opp til himmelen. Jeg visste i drømmen at dette var Jesus, og jeg ropte Jesus, Jesus frels meg, frels meg! Da forandret skyen seg til lyn og torden og jeg ropte: Dette er slutten og jeg er fortapt! og så våknet jeg.

Jeg opplevde dette som et mareritt og bestemte meg for ikke å bry meg noe om det. Jeg arbeidet på akutt-avdelingen hvor det ofte var dramatisk hele dagen, så det var ikke mye tid til å tenke på annet. Neste morgen da jeg skulle legge meg igjen, sovnet jeg så snart hodet traff puta. Jeg vet ikke hvor lenge jeg hadde sovnet før jeg fikk tilbake akkurat den samme drømmen. Jeg våknet opp, og nå følte jeg meg virkelig engstelig. Jeg var kjent for å være nokså uredd på avdelingen, så for å få bort all frykt kastet jeg meg inn i arbeidet som aldri før. Den tredje dagen dro jeg rastløs til byen og gikk omkring i alle butikkene. Jeg var så usigelig trøtt, og til slutt ville ikke føttene bære meg lenger. Jeg dro hjem og sovnet straks, men fikk akkurat den samme drømmen, for tredje gang!

Hører du musikken søster?

Så kom Mrs. Ban Der Merwe til avdelingen. Jeg kjente henne fra før. Hun ble innlagt med kreft, og jeg fikk ansvar for henne. Hun viste seg som en vanskelig og krevende pasient. Hun måtte en tid til et annet sykehus for spesiell behandling, men da vi fikk henne tilbake var hun som et helt nytt menneske. Nå snakket hun om Jesus hele tiden.

For meg var religion O.K., men ikke noe mer. Men den dagen hun døde satt jeg ved senga hennes med fingeren min på pulsen hennes. Vi gjorde hva vi kunne, men vi visste at hun ville dø. Plutselig begynte hun å snakke til meg: - Søster kan du se alle blomstene? Men jeg så ingen blomster. Da jeg så på henne var hun som forvandlet, det var kommet noe hellig over henne. Jeg ble veldig redd. Men hun sa: - Se, er ikke gresset vakkert, og hun sa: - Hør på den musikken, kan du høre den søster? Men jeg hørte ikke noe. Like før hun døde så vi at hennes øyne brast. Men etter at de hadde gjort det, var det som om de begynte å skinne igjen. Hun vendte hodet til siden og sa: - Se, der kommer de for å hente meg. Og det var det siste hun sa før hun dro sitt siste sukk.

Jeg kan fortelle deg Rolf Erik at jeg sprang ut av det rommet så fort jeg bare kunne! Jeg følte denne hellighet, i dag vet jeg at det var det, men deg gangen visste jeg ikke hva det var. Jeg var så redd, og en av pleierskene spurte hva som var i veien. Selvfølgelig fortalte jeg henne ikke det, jeg var tross alt senior og skulle ha alt under kontroll. Men alt dette arbeidet i meg.

Denne kvinnen døde på samme tid som jeg drømte denne drømmen. Da jeg gikk til sengs den dagen bestemte jeg meg for at nå skulle jeg sove skikkelig ut. Jeg bestemte meg for å dope meg. Jeg blandet medisiner til en skikkelig stor sove-dose. Jeg falt om og sovnet dypt, men drømte for fjerde

gang den samme drømmen. Jeg våknet opp helt svimmel etter all medisinen, men hver gang jeg sovnet fikk jeg den samme drømmen. Den sjuende dagen hadde jeg fri, men jeg var for redd til å gå til min egen seng. Så kom den pleiersken som hadde vitnet og bedt for meg, og det var det siste jeg ønsket da. Men jeg fortalte henne hva jeg hadde drømt natt etter natt, og vi samtalte om dette. Da jeg gikk inn på soverommet falt jeg på kne ned på gulvet og sa til Gud: - Er det sant at det finnes en himmel, at det ikke bare er eventyr, men virkelighet så gjør noe med mitt liv i natt. Neste morgen følte jeg meg helt annerledes. Før hadde det vært så tungt å be, men denne morgen visste jeg at jeg hadde kontakt med Gud, alt var så friskt og nytt. Jeg var da 22 år. Og den natta fikk jeg sove. Jeg fortalte pleiersken hva jeg hadde opplevd og vi var begge lykkelige for det.

Dåp

Hvetekornet: - Hva sa dine foreldre da du ble frelst?

Suzette Hattingh: - Min far sa at det var noe som ville gå over ganske snart. Kort tid etter fikk jeg slik trang etter å bli døpt i vann. Dåp av voksne ble i mitt barndomshjem betraktet som sekterisme, det var under vår standard endog å snakke om slikt eller ha omgang med slike mennesker. Jeg visste ikke hvem jeg skulle gå til. Jeg kjempet med Herren om dette, jeg sa at jeg var jo døpt som lite barn, men likevel hadde jeg denne lengsel, det var ingen som hadde sagt noe om dåp til meg. Jeg leste flittig i Guds Ord. Når de andre gikk til kantina for spisepause, skyndtet jeg meg opp på rommet mitt for å kunne lese noen ord. Jeg visste ikke at det stod så mye om dåpen i Bibelen! Jeg falt til slutt ned på mine knær og sa til Herren at jeg ville gjøre det som var Hans vilje... så slo jeg opp Bibelen, og mine øyne falt på versene i Ap.gj.2: Vend om og

la dere døpe...så skal dere få Den Hellige Ånds gave. Da tok jeg en beslutning i mitt hjerte: - Ja, Herre, jeg vil gjøre det.

Det var en pleier som var blitt utvist av sykepleien på grunn av dårlig oppførsel 7 mnd. tidligere. I mellomtiden var hun blitt herlig frelst i en karismatisk baptiskirke, døpt i vann og i DHÅ. Hun var som forvandlet fra natt til dag. Herren gav henne en drøm om meg, og minnet henne om å oppsøke meg. Hun ringte og vi fortalte hverandre om hva Herren hadde gjort for oss. Jeg nevnte også min beslutning om å la meg døpe. Hun fikk ordnet det slik at jeg kunne bli døpt i den menigheten hun gikk i.

Jeg har alltid ønsket å være åpen med mitt liv, og derfor følte jeg det var rett å snakke med min foreldre før jeg døpte meg. Men da min far hørte dette så kan jeg ikke bruke annet uttrykk enn at han eksploderte. Jeg har aldri opplevd maken til sinne! Han så det som en stor ydmykelse for hele vår familie. Hans yngste datter ville bli involvert i en sekt! Vi i Syd-Afrika blir strengt oppdratt til å respektere de eldre, og hadde han forsøkt med det gode så hadde jeg kanskje ombestemt meg, men innfor denne motstand ble jeg som fjell.

Jeg har alltid vært nøye med å prøve ting før jeg gir meg inn i noe nytt, og jeg gjorde noe i min nyfrelste tilstand som jeg ikke kan anbefale noen. Jeg gikk inn på rommet og la en lukket Bibel på bordet. Deretter sa jeg til Gud, at om dette var Guds vei så måtte Han åpne den. Jeg gikk ut og lukket døra. Det var ingen i rommet, men da jeg kom tilbake lå Bibelen åpen. Jeg prøvde dette flere ganger og hver gang skjedde det samme. Den var lukket da jeg gikk ut og åpen da jeg kom tilbake. Gud gjorde det på den måten fordi jeg ikke hadde noen annen som kunne undervise meg, det er alt jeg kan si om det...

Helbredet og fylt

I dette menighets fellesskapet fikk jeg høre

om helbredelse og mirakler for første gang.

Da jeg var 10 år gammel kom armen min inn i en maskin som kutter korn. De ville amputere armen, men heldigvis lot Gud meg beholde den. Men hele skulderen var kommet ut av ledd. Nå fikk jeg høre at Gud kunne helbrede i dag som i Bibelens tid. De ba for meg og armen min ble helt varm. Og da jeg så på meg selv var jeg helt rett i skuldrene. For meg som sykepleierske var dette noe helt spesielt. Ingen kunne si til meg at det var innblining fordi jeg hadde selv erfart det, og jeg glemmer det aldri. Nå kan du bare se merker på den ene handa mi etter de store skader jeg fikk.

En tid etter dette kom jeg til et bønnemøte hvor jeg ble vettskremt. Noen lå på sine knær og ba, andre gikk omkring, noen ropte med høy røst. Jeg ble fortvilet og sa: - Jesus du vet at jeg ønsker å tjene deg med hele mitt hjerte, hvorfor har du ført meg til disse rare menneskene, dette kan da ikke være av deg? Men jeg ba i mitt hjerte: - Hvis dette er av deg så la det komme et budskap. Før jeg hadde bedt ferdig stod det en mann opp bak meg og kom med et budskap i tunger. Tydningen var rett til meg: - Den som tror og blir døpt skal motta DHÅ, frykt ikke. Jeg ble redd, men jeg ba igjen om at hvis det var ekte så måtte det komme enda et budskap. Og med en gang reiste det seg opp en kvinne som kom med nesten det samme budskapet. Så sa pastoren; Herren taler til en bestemt her, og det gjorde han virkelig. Han spurte hvem som ønsket å bli døpt i DHÅ, og jeg rakk handa forsiktig opp. Men viselighet var ikke denne pastors sterke side så han tok tak i meg og ristet meg kraftig mens han ba. Jeg lukket meg som en bok. Jeg begynte å gråte og selvfølgelig mottok jeg verken det ene eller det andre. Jeg tenkte at det kanskje var et eller annet galt i mitt liv, du vet hvordan den onde bruker slike ting.

Forts. side 12

Asbjørn Simonnes:

"Jeg lengter etter sterkere Åndsutgytelse!"

Simonnes er en av dem som best kjenner til det som har skjedd og skjer innen fornyelsesstrømninger i den lutherske kirke, både i Norden og i USA. Her kan du lese om hans bakgrunn og noe av det som ligger han på hjerte.

Tekst/Foto: Rolf Erik Janøy

Asbjørn vokste opp i et kristent hjem på Sunnmøre, men ble ikke selv en bekjennende kristen før i 18 års alderen. Da gikk han på gymnaset i Volda, og sin første tjeneste i kristent arbeid fikk han straks etter som formann i Indremisjonens ungdomsforening der. Etter gymnaset engasjerte han seg i evangeliseringsarbeid og kom til Ung Visjon i Molde som sivilarbeider, bare ett år etter at dette karismatiske arbeid ble startet i 72. Han hadde før denne tiden selv gjort karismatiske erfaringer i det tverrkirkelige sivilarbeidermiljøet på Hustad Leir.

I Molde kom han sammen med annen brennende ungdom fra lutherske miljøer og fikk være med om vekkelsestider. Han fikk et nært kjennskap til karismatiske grupper, som Agape bevegelsen og Ungdom i Oppdrag.

Etter en tid som leder for evangeliseringsteam følte han behov for mer utdanning. Han studerte bl.a. ved universitetet i Bergen hvor han tok hovedfagskamen i kristendom på Religionsvitenskapelig institutt, og mellomfag i pedagogikk ved Norsk Lærerakademi.

En utfordring

Etter sin utdanning fikk han tilbud om en stilling ved lærerhøyskolen i Volda, hvor han har undervist siden 1980. Han er høyskolelektor i kristendomskunnskap/livssynsorientering.

Hvete-kornet: - Hvorfor valgte du å bli lærer for lærere?

Asbjørn Simonnes: - Fordi jeg ser stort på det å få presentere kristendommen for studentene og kommende pedagoger. Jeg tror det er en vesentlig oppgave. I fagmiljø-

et i Volda har jeg også engasjert meg i planleggingen av den nye fireårige kateketutdanningen, som er et samarbeide mellom Lærerhøyskolen og Distriktshøyskolen. Jeg har vært ansvarlig planlegger fra Lærerhøyskolens side. I dag underviser

stått i spenningsfeltet mellom det å være lærer på en statlig institusjon som dette, og den sterke lengsel jeg kjenner til å være med å forkynne. Hele tiden siden jeg ble kristen og særlig i de siste ti årene har jeg vært aktiv som forkynner. Jeg taler i ulike

jeg ganske mye ved Distriktshøyskolen, både i grunnfag og mellomfag kristendom som en del av kateketutdanningen. En kateket er menighetens undervisningsleder. Jeg ser det som en utfordring å få engasjert folk til å undervise bl.a. de store konfirmantkullene som vi tross alt har.

Hvete-kornet: - Defleste av lærerskolelevne har i dag et lunkent forhold til kristendomsundervisningen, hvordan møter du denne krisesituasjonen?

Asbjørn Simonnes: - Det er en kjempeutfordring, for alle studentene må ha kristendom hvis de står i statskirken. Vi forsøker å formidle hva virkelig kristendom er, og legger opp til en mer åpen samtale om trosspørsmål. Vi prøver bevisst å gi de litt mere utfordringer enn bare teoretisk undervisning. Jeg har bl.a. etikk som fag på lærerhøyskolen, og der er det mange interessante innfallsvinkler som aktualiserer trosspørsmål. Jeg har hele tiden i Volda

sammenhenger, mest innenfor luthersk sammenheng, men besøker også frikirkelige menigheter når jeg blir invitert.

OASE bevegelsen

Hvete-kornet: - Er du aktiv i OASE-bevegelsen?

Asbjørn Simonnes: - Jeg har vært med i OASE fra begynnelsen, fordi jeg var med i den karismatiske bevegelse lenge før OASE ble opprettet. Jeg ble bedt om å være OASEs kontaktperson for Møre og Romsdal, sammen med sogneprest Rudolf Moe i Molde. Før Oase ble organisert ledet jeg samtaler mellom ulike retninger innen fornyelse på luthersk grunn med tanke på et større samarbeide. Vi hadde seks slike samlinger uten at det ble noe mer formelt samarbeide. Isteden ble OASE etablert. Men jeg ser tilbake på disse samlinger med glede, for det skjedde positive ting der mel-

lom ulike retninger innen luthersk fornyelse.

Hvetekornet: - Er du også godt kjent med fornyelsen innen lutherske menigheter i USA?

Asbjørn Simonnes: - Ja, jeg dro dit første gang i 79 for å samle inn materiale til min hovedfagoppgave i kristendom. Jeg skrev om den karismatiske bevegelse innenfor alle kirkesamfunn der, men med hovedvekt på den lutherske kirke. Der fikk jeg være med på etableringen av det lutherske fornyelsessenteret, International Lutheran Renewal Centre, i Minniapolis. Vi har holdt kontakten siden, og våren 80 inviterte jeg Larry Christensson til Norge. Under dette besøket inviterte vi over 100 av lederne innen de lutherske kirker og organsisasjoner til å møte han. Det samme opplegget hadde vi i Bergen. Jeg reiste tilbake til USA i 1980, til fortsatte studier av den karismatiske bevegelse, der jeg bl.a. intervjuet ca. 50 kristne ledere innenfor forskjellige kristne kirkesamfunn i Amerika. Jeg hadde også samtaler med politikere i kongressen for

å finne ut hvilken påvirkning den karismatiske vekkelsen hadde på samfunnet.

Et resultat av denne kontakten med USA var at Larry Christensson ba meg være ansvarlig i Norge for en større internasjonal teologisk konsultasjon om den karismatiske bevegelse. Starten på dette arbeide skjedde på den europeiske lederkonferanse i Finland i 1981. Siden har ca. 20 personer fra 7 forskjellige land, møttes jevnlig de siste årene. Resultat av dette samarbeide er blitt en bok vi har kalt «Welcome Holy Spirit», (Velkommen Hellig Ånd), den tar for seg mange av de nye utfordringer som vi fra luthersk hold føler vi blir konfrontert med. Med den boka satser vi på å nå spesielt ut til ledere ved forskjellige universiteter osv. Jeg tror den er den mest omfattende analyse av den karismatiske bevegelse overfor etablert kristendom som har vært foretatt i dag innenfor luthersk hold. Foruten førstelektor Tormod Engelsviken, deltar også Jens-Petter Jørgensen og res.kap Johan Østerhus i den norske komiteen.

Åndens sjelesorg

Hvetekornet: - Hva er det som opptar deg nå om dagen innenfor dette med menighetsfornyelse?

Asbjørn Simonnes: - Jeg arbeider nå på en doktorgrad innenfor etikk/ sjelesorg, og her vil jeg også hente stoff fra bl.a. John Wimbers virke. Vi behøver i Guds menighet en større åpenhet overfor Åndens ledelse og kraft når det gjelder sjelesorg. Jeg kaller dette en karismatisk orientert sjelesorg. Jeg ser klart nødvendigheten av å kombinere åndsutrustning og vitnetjeneste, det hører sammen. Samtidig må vi trene opp ledere som kan ivareta det menneskelige og åndelige i fornyelsen.

Jeg ønsker å lære mer om denne form for sjelesorg, og i den forbindelse er jeg opptatt med John Wimbers virkemåte. Vi har en studiegruppe i Volda som har arbeidet med hans metoder og måter å evangelisere på. Jeg fikk også for kort tid siden et lengre intervju med Wimber i USA, der jeg også deltok i et av hans kurs, «Signs and Wonders» (Tegn og Under).

Jeg fikk en god og sterk berøring da jeg var der borte. Jeg hadde en mindre operasjon i desember 85 hvor det ble gjort en feil som påførte meg varige fysiske skader. Dette medførte smerter og ble en psykisk belastning. Jeg ble mye plaget av depresjon, men da jeg besøkte Wimber ble det klart for meg at Herren vil hjelpe meg igjen om denne prøvelse og jeg vet at han har full kontroll.

Hvetekornet: - Hva er ditt inntrykk av Wimber?

Asbjørn Simonnes: - Med tanke på det radikale budskap og praksis de har er det likevel noe av det mest balanserte jeg kjenner til av menighetsliv i vår tid. De forkynner ikke tro for troens del, men de forkynner Jesus, Guds rikes realiteter. Guds rike er kommet med all sin kraft, Jesus er kongenes Konge, Han har all makt. Når vi proklamerer hans makt og forkynner hans ord så skjer det sterke mirakler og helbredelser. Da slipper man spenningen omkring problemstillingene som - tror vi nok?, - vil Gud helbrede alle?, eller hvis du ikke blir helbredet så er det noe galt med deg. Jeg liker Wimbers vektlegging på gudsríkets realiteter i sin forkynnelse, det er sunt og sterkt. For meg er det veldig viktig at vi forkynner noe som også holder når vi møter mennesker i sjelesorg, først da blir balansen i vår forkynnelse utfordret og prøvet.

Åndelige kraftstasjoner

Hvetekornet: - Hva er det ellers som engasjerer deg i det lokale kristne arbeide?

Asbjørn Simonnes: - Jeg har bl.a. engasjert meg i Ungdomsforbundet her i Volda. Jeg er også nestformann for Volda kristelig samarbeidsutvalg der de ulike menigheter og kristne organisasjoner er med. Vi har begynt med felles bønnemøter en gang i uka, onsdag morgen i tiden 7.15-8.15. Det har vært ei lita gruppe hittil, en 8-10 styk-

ker, men det er en start. I tillegg er jeg formann for planlegging av en byggeradio for Ørsta/Volda. Her tror jeg vi snart skal få igang gode kristne sendinger, som bl.a. kan ivareta det store behovet for kontakt og sjelsorg. Et behov jeg har registrert siden vi for seks år siden startet et husfelleskap vi kaller «Koinonia». Vi er idag ca. 30-40 i et slikt kristent kjærlighets- fellesskap, i ulike husgrupper.

Vi trenger i dag å se kjærlighetsvekkel- sen i praksis. Den må få sitt utslag i at Guds folk ikke så lett distanserer seg fra hver- andre. Vi behøver ikke gi avkall på en sunn kritisk sans og evnen til å kjenne i ånden det som er fra Herren. Mange med meg lengter etter å oppleve en enda sterkere utgytelse av Ånden over vårt land. Jeg ser at det må til for at vi skal kunne nå mennes- kene med evangeliet. Jeg tenker på storby- ene, tettsteder og bygdene. Hvis vi skal få tilbake de mange som er falt fra troen så må det en proklamasjon til av Guds rikes realiteter. Derfor sender Gud fornyelsen, så det blir en utdypning og en sterkere konkretisering av vårt kall og de nådegaver Gud har gitt oss. Det er viktig at vi ikke legger oss bort i ting vi ikke er kalt til. Gud vil reise opp mennesker nå, som vil bringe et vitnesbyrd utad til ikke-kristne og til troende om å leve et liv der Jesus er i sentrum. Vi behøver å roe oss ned og få en sann ånde- lighet, uten stress, - da vil Gud virke.

Hveteornet: - Du har giftet deg for en tid siden og nettopp fått en sønn, hva er ditt syn på den kristne familien?

Asbjørn Simonnes: - Vi må nå foreldre med et levende kristenliv. Det er de som kan formidle kjærlighet og aksept videre til sine barn. Vi må gi aktiv kjærlighet og omsorg istedet for tom rutine og aktivitetskris- tendom. Aktivitetskristendom fortrengr omsorgskristendom. Det er viktig at vi tar tid for hverandre, også til å bli venner med dem som står utenfor Guds rike, slik at vi kan vinne dem for Kristus. Da trenger vi utrustning, og da trenger vi samtidig ro over livet vårt. Det er en del utfordringer der som jeg syns ligger helt åpenbart opp i dagen. Den materialistiske tankegangen kveler fornyelsen og fellesskapet hvis vi ikke helt bevisst bruker hjemmene våre til åndelige kraftstasjoner. Jeg vil utfordre kristne til å åpne sine hjem for de mange barn som er mye alene og ikke ellers møter noen leven- de kristendom, her ligger en kjempeutford- ring!

VIKTIG! ARBEIDERNE ER FÅ

Vi trenger arbeidere til å høste inn gården Hans. Bibelskolen vil inspirere og oppmuntre deg til tjeneste ute og hjemme.

1. ÅRSKURS: Grunnleggende teore- tisk og praktisk undervisning i bibel- og misjonslag.

2. ÅRSKURS: Videregående kurs med hovedvekt på teamevangelise- ring eller mediaarbeid i Norden.

EVANGELISERINGSKURS:

Et seks ukers kurs for personlig fornyelse med emner som kirke- vekst og evangelisering i fokus. Opptak høst og vår.

SØKNADSRIST: 1.juni for årskur- set og for evangeliseringskurset : 1.aug. og 1.des.

HVA MED ET ÅR PÅ BIBELSKOLEN I

Sarons Dal

TLF : 043 - 50711

HØSTEN ER STOR

Det kommer en natt da ingen skal arbeide

har tilbudet!

5. 1. 88 begynner
halvt- og ettårig bibelskole
2-årig forkynner og misj.skole
Sang og musikklinje. Media
Stipend/lån. Rimelig kost/losji

Helt nye undervisningslokaler

Henv. BOKS 464, 3101 TØNSBERG
TLF. 033/60 420

NYHETER FRA JERUSALEM DISC NORGE

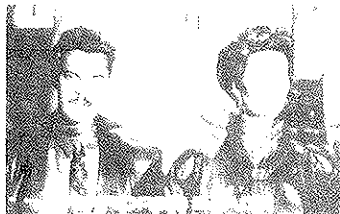
LOVSANG ★ COUNTRY ★ ROCK ★ DISCO

**SANDRA &
ROBERT
SOBO**

INGEGERD ERLIN
En ny sang

TAKK
Mirrored Image

SCOTT ROLEY
Brother to Brother

★ **HANS-ERIK GROTH**
Det bryter igjennom

★ **CHERYL INGRAM**
Follow the light

★ **BUDDY GREENE**
Prais You, Lord..

★ **DAVID TEEMS**
Soon to be released

★ **ROBIN CROW**
Creator

**OKTOBER
RELEASE**

JERUSALEM

DANCING ON THE HEAD OF THE SERPENT

BESTILL NÅ!!

ORDRE TELEFON: 031-93 25 9

FOR MER INFORMASJON:

Skriv el. ring til: JERUSALEM DISC AB
Ärentunavägen 16
743 00 Storvreta
SWEDEN

Int. 46 18-31 40 84

SUZETTE HATTINGH

Forts. fra s. 7

Jeg ble døpt i en baptistkirke i Pretoria. Jeg kom ut av kirken våt i håret og vi stoppet ved en gaterestaurant for å få oss noe å drikke. Der stod en ungdomsgjeng og tøffet seg, folk var redd dem, men jeg tok noen traktater og sa til dem at de behøvde Jesus. De ble så overrumplet av min frimodighet, at istedet for å angripe meg stakk de traktatene i lomma og jeg vet at noen av dem ble frelst.

Dette skjedde i 1977, jeg ble frelst 14 mars, og døpt i vann søndag 22 april. Tirsdagen etter var jeg på bønnemøte i den samme kirken hvor jeg ble døpt. De la hendene forsiktig på hodet mitt, og jeg datt rett i gulvet, og begynte å tale i tunger. Jeg kunne godta alt i denne baptistkirken, men det å løfte hendene syns jeg ble for drøyt, jeg mente det var noe ordentlig tull. Men da jeg ble døpt i DHÅ var det som om jeg ikke fikk tatt armene mine ned igjen, så da ble jeg løst fra den anføkelsen.

Kall

Suzette arbeidet såpass langt unna Pretoria at hun bare hadde råd til å reise ned til menigheten der en gang i måneden eller sjeldnere. Til sin overraskelse fikk hun motstand fra henne som hadde vært med og ledet henne til frelse, som mente at tungtåle var fra djevelen, og derfor nå tok avstand fra det hun hadde opplevd.

Hun kom med på sitt første kristne stevne hvor hun ba mye over hvilket sted hun

skulle videreutdanne seg til jordmor. - Jeg ba og ba, men jeg fikk ikke noe svar. Jeg gikk opp på en liten høyde i nærheten. Herren gav meg det som jeg i dag vet var en salvelse, jeg bare følte en kraft komme over meg, men jeg visste ikke hva det var. Jeg fikk ordet som sier at høsten er stor, men arbeiderne få. Fra det øyeblikket visste jeg i mitt hjerte at jeg ville arbeide for Jesus, på heltid. Og nesten nøyaktig ett år senere gikk jeg ut i Hans tjeneste. Jeg avsluttet nesten min utdanning som jordmor, det stod bare en eksamen igjen. Jeg gjorde alt det praktiske og teoretiske... før Jesus kalte meg ut.

For meg var sykepleien nesten som en gud, og da Jesus kom inn i mitt liv så forandret ikke det mitt syn på sykepleien, jeg elsket det fortsatt. Men en bror sa til meg; Suzette, den dagen Gud vil at du skal ut i fulltidstjeneste for Ham, så vil du oppdage at sykepleien står i veien for deg. Men jeg tenkte at det var helt umulig, men det var nøyaktig det som skjedde. Jeg måtte ofre sykepleien for å gå videre med Herren.

Jeg begynte i sykepleien i 71, og var nesten ferdig utdannet jordmor, da Herren, etter ca. 7 år, ba meg om slutte for å gå inn i en tjeneste for Ham. Jeg elsket sykepleien, men jeg mistet fullstendig interesse for det da det var tid for meg til å gå inn i en fulltidstjeneste for Herren.

Traktatmisjon

På grunn av avstander og andre forhold ble hun aldri knyttet til noen lokal menighet, dengang forstod hun heller ikke betydningen av det. Hun oppsøkte gjerne mindre

grupper som kom sammen for å be uten at de var knyttet til en bestemt menighet. - Jesus ledet utenom alle fraksjoner innen kristenheten helt fra begynnelsen, jeg visste ikke annet enn at jeg elsket og respekterte alt Guds folk, forteller hun.

Hun arbeidet som sykepleier i byen Springs, nær Johannesburg, der møtte hun en bror som hadde startet en traktatmisjon på eget initiativ. Sammen med denne broren og tre fire andre kristne gikk hun ut på gatene og vitnet. Straks hun kom fra jobb, skiftet hun klær og dro ut for å evangelisere. Hun gikk endog på puber, mens de som ikke våget å gå inn stod utenfor og ba. - Allerede da praktiserte vi forbønnstjeneste uten at vi forstod det, sier hun. De første fem måneder i fulltidstjeneste satt hun på et lite kontor og adresserte traktater de skulle sende ut, eller besøke folk for å dele ut traktater og vitne.

På en konferanse møtte hun en gammel pastor som het Burke. Han drev en liten misjonsstasjon ute i «bushen». - Han opplevde at jeg hadde en Guds salvelse over mitt liv og ønsket å gi meg bibelundervisning. Han drev en korrespondanseskole, og jeg tenkte at det kunne bli som en bibelskole for meg, men det stoppet Gud. Jeg tok aldri noe kurs, men tok imot hans innbydelse til å hjelpe han i arbeidet. Det var for det meste praktiske gjøremål, alt fra kontorarbeide til å vaske toalettene. Denne misjonsstasjonen tilhørte heller ikke noe bestemt kirkesamfunn, den var pinseorientert, men stod helt fritt.

- Det var her jeg lærte om bønn og faste. Jeg husker hvordan jeg ba i den lille hytta

jeg bodde i. Det var her jeg slet ut skoene mine og måtte be lenge før jeg fikk nye. Jeg fikk mange erfaringer med Herren, for jeg levde helt i tro til Ham. Mange ganger hadde jeg ingenting å spise.

Hvete-kornet: - Men hadde ikke den gamle misjonæren omsorg for deg?

Suzette Hattingh: - Jo, det hadde han, men han reiste etter kort tid til Amerika og ble borte lenge, og da var jeg alene. Og da lærte jeg meg å be om frokost. Hvis jeg ønsket egg og bacon.... da hendte det at jeg gikk på husbesøk og en kone kunne si: - Jeg har ikke spist frokost ennå, jeg tenkte å lage litt egg og bacon, har du også lyst på det? Og det var da Jesus begynte å under-vise meg om å leve i tro.

Der vokste og vokste jeg i Herren, og jeg lærte meg å leve sammen med de sorte. Det var helt uvant for meg for jeg var oppdratt til å leve adskilt fra dem. Jeg kunne fortelle mange historier om hvordan Herren underviste meg i å leve og bo sammen med de sorte. Bare det å sitte på gulvet å spise, også jeg som hadde en mor med støv på hjernen... Jeg kom fra det mest tradisjons-bundne området av Syd-Afrika og jeg var helt uvant med de sortes levevis. Her bodde jeg i 2 1/2 år, og drev bl.a. søndagsskole i kullminene. På sykehuset gikk jeg fra seng til seng og vitnet og i hjemmene var jeg med å danne små bønnegrupper. Etter en tid fikk jeg en spesiell byrde for kvinne-ne. Da gikk jeg inn i min første 7-dagers faste, for meg var det som Jesu 40 dagers faste.

Kvinnemøter

Den gamle misjonæren var involvert i pas-tor Bonnkes oppfølgingsarbeide på deltid. Han spurte om jeg ville være med til korsto-get for å se. Jeg ble med og jeg syns det var fantastisk, men jeg var fornøyd med det jeg selv holdt på med. Dette var i Pretoria feb-ruar 1980. En sort pastor kom til meg og spurte om jeg kunne tenke meg å tale til de sorte kvinnene. Jeg vegret meg, for jeg hadde aldri gjort noe slikt før, men lot meg overtale. Det kom 18 stykker til dette første møte og jeg syns det var mange. Jeg husker at jeg talte fra Ordspråkene kap. 10, om at vi er verdifulle for Jesus, selv om vi er kvinner. Og på møtet skjedde det helt uventet sterke helbredelser. En liten gutt som var krøpling ble mirakuløst helbredet, og ei jente som var blind, fikk sitt syn. Ryk-tene om det som skjedde gjorde at til neste møte kom det 45 kvinner, og det skjedde mye der også, slik at tilstrømningen økte.

Jeg ble spurt av Christ for all Nations (CfaN) om jeg kunne være med på deltid i deres neste kampanje. På den måten ble jeg etter hvert leder for kvinnearbeidet under Reinhard Bonnkes kampanjer. Da jeg ble spurt av pastor Bonnke om jeg ville bli med i teamet på full tid, ba jeg veldig mye over det fordi jeg ville ikke forlate det ar-beidet jeg stod i, men forstod at Gud ville det. I 1984 hadde vi 10.000 kvinner på våre møter under kampanjen i Cape Town.

Forbønnstjenesten

Hvete-kornet: - Du var altså ikke spesielt med i forbønnstjenesten fra begynnel-sen i CfaN?

Suzette Hattingh: - Nei, det var først i 1984 jeg gikk inn i dette for fullt. Gud viste meg dette med forbønn en morgen jeg var i bønn. Han gav meg en helt klar visjon. Arbeidet blant kvinner var på sitt høyde-punkt, men Herren ba meg om å legge det ned. Jeg var den yngste av arbeiderne, og jeg er overveldet av Guds nåde og velsig-nelse i min tjeneste for Ham. Det var som å ofre min Isak. Vi hadde også et godt ar-beide på gang blant de hvite kvinner i Syd-Afrika. Vi hadde store masse-konferanser hvor Herren virket sterkt. Jeg gråt i tre da-ger og Bonnke ville heller ikke at jeg skulle slutte med kvinnearbeidet og gå inn i for-bønnstjenesten. Men jeg kunne ikke gå til-bake til kvinnearbeidet. Det var hardt for meg å se hvordan arbeidet etter hvert døde ut, uten at jeg kom inn i noen ny tjeneste.

Første gang jeg hørte Reinhard Bonnke tale var på den lille misjonsstasjonen hvor jeg hadde arbeidet. Vi hadde en kvinne der som heter Betty Lou som kom fra Amerika, og hun kjente også Reinhard. Hun måtte reise til Pretoria for å få sitt visum. Jeg kjørte henne dit i bilen min, og vi gikk inn i bygningen, og der møtte vi Bonnke. Hun syntes det var gildt å møte han, men for meg var han som en hvilken som helst annen forkynner. Vi gikk bort og hilste på han, men i det øyeblikk hans hånd berørte min, kom Guds kraft over meg. Gud sa til meg: - Jeg kaller deg til å be for denne mann! Jeg forsto ingenting, jeg visste ikke engang riktig hva han het. Men jeg dro hjem og hver dag ba jeg for han, men jeg tenkte aldri at jeg skulle bli med i hans team. Jeg hadde bedt for ham i nesten to år før jeg kom til hans første kampanje, som jeg tidligere fortalte om. Jeg drev ikke ån-delig krigføring for Bonnke, jeg bare ba for ham sammen med mange andre bønne-emner.

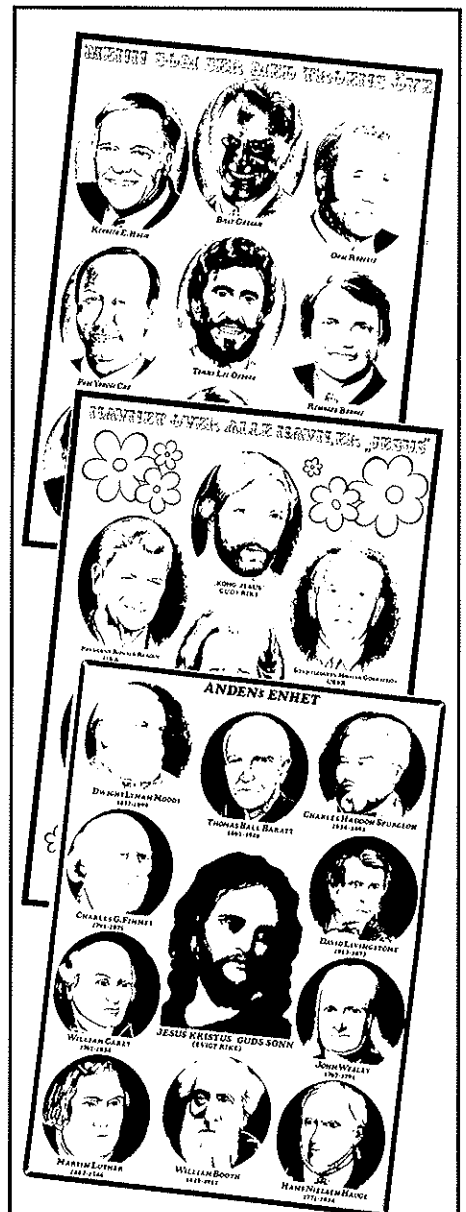
Fra den dag jeg fikk visjonen om for-bønnstjeneste og til den dagen Bonnke en-delig gav grønt lys for forbønnstjenesten gikk det 9 mnd. Jeg ropte til Gud: - Har du kalt meg til dette, eller ikke? Og Jesus tente en brann! Han viste Reinhard hvor viktig det er med forbønnstjenesten, det var Her-ren selv som overbeviste han. Når han først fikk se det, så stod han 100% bak det. Men da alvor i denne tjeneste gikk opp for meg, drev det meg inn i 40 dagers faste. Og i løpet av disse 40 dagene begynte møns-teret for denne nye tjeneste å ta form. Til å begynne med satt jeg på plattformen og ba for ham under møtene, men så viste Gud meg at jeg skulle gå utenfor å be. Så har det utviklet seg fram til den forbønnstjenes-te vi i dag står i.

Hvete-kornet: - Ble hans tjeneste for-sterket etter at dere begynte konkret åndelig krigføring, før og under kam-panjene?

Suzette Hattingh: - Jeg vil ikke si så

mye om det. Reinhard Bonnke er en salvet forkynner og hans virke ville Gud ha stad-festet uansett, men da jeg og resten av Legemet begynte å be som vi gjør nå, så vi en eksplosjon i Ånden, og det sier jeg i ydmykhet innfor Jesus.

Vi kan bare legge til at da denne for-bønnstjeneste kom i gang i 84, så var Bonnke vesentlig engasjert med møtekam-panjer i Syd-Afrika hvor han var misjonær. Siden vet vi alle at han ble oppreist som en evangelist for hele Afrika, og i dag står i den største innhøstning av mennesker til Guds rike som vi kjenner til fra vår egen tid.

KJENTE PERSONER

To forskjellige bilder av kjente Guds menn, og eit med kjente Statsmenn og kvinner sammen med Jesus, som Navnet over alle navn.

MÅL 40x60CM TIL SALGS FOR KR. 35,- UTEN RAMME.
FORSKJELLIGE FARGA.

SEND BESTILLINGEN TIL **Harald Botn**

LOSSVOLLEN 55, SØYLAND 4400 FLEKKEFJORD
TLF. 043 - 23 052

Navn: _____

Adresse: _____

ME

DET ER MER

DEN TREDJE BØLGEN

Tekst: C. Peter Wagner

Ditt verdenssyn betyr noe:

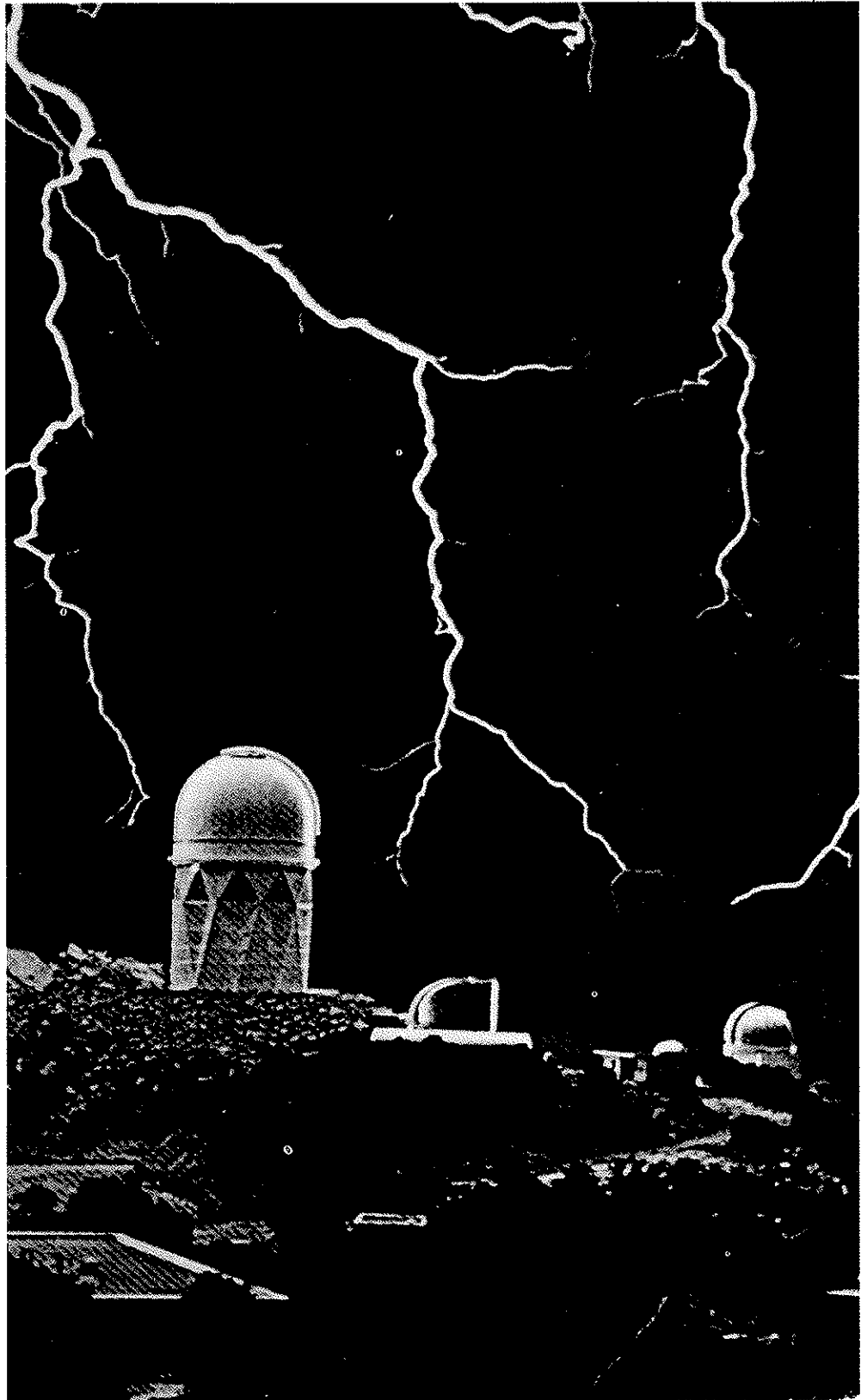
Jeg satt en gang på en fascinerende eksaminasjon. Fakultetet på et respektert amerikansk seminar intervjuet et mulig fakultetsmedlem angående hans teologiske synspunkter. Kandidaten var kinesisk.

Det første spørsmålet var: «Hva er ditt hovedinntrykk av vår fremstilling av tro?»

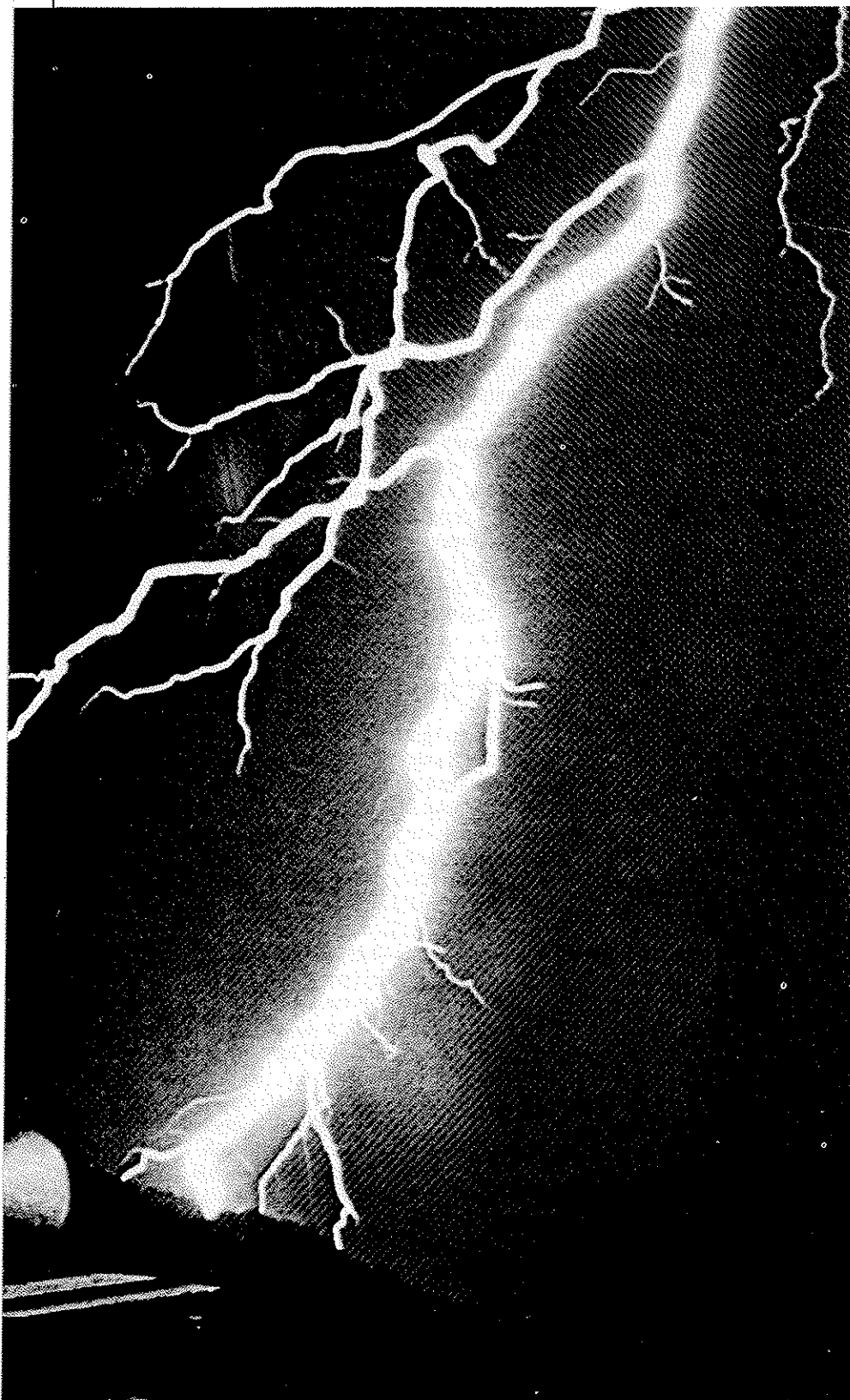
«Jeg synes det er en god, evangelisk fremstilling så langt det rekker», svarte han. «Det er kanskje tilstrekkelig for et vestlig seminar, men ikke for en asiatiske institusjon.»

Svaret hans forårsaket en lang rekke andre spørsmål. Han konkluderte med at tros læren ikke inneholdt noe om overnaturlig makt fra det gode eller det onde, som engler og demoner. Satan hadde så vidt vært nevnt, men ingen tydelig uttale om hans personlighet eller arbeid i verden idag. For den asiatiske troende manglet det et viktig område av bibelsk åpenbaring.

Undersøk selv. Svært få tros lærere i amerikanske kirker omhandler dimensjonen overnaturlig erfaring i det daglige. De nev-

HIMMEL OG JORD...

ner stadig Den Hellige Ånds arbeid når det gjelder å frelse sjeler, men ikke når det gjelder å helbrede legemer. De nevner Åndens kraft til å leve et gudfryktig liv, men ikke til å kaste ut demoner.

Hvorfor er det slik?

Jeg mener at det stammer fra vårt tradisjonelle anglo-amerikanske verdenssyn som i hovedsak er materialistisk og naturalistisk. Sekulær materialisme har gjennom trent våre kristne institusjoner i et overraskende omfang. Jeg sier ikke at vi har et ateistisk verdenssyn. Nei. Et stort flertall av amerikanere tror at det finnes en Gud, og mange kjenner Ham personlig gjennom Jesus Kristus. Men vårt verdenssyn er influert av sekulær vitenskap. Vi blir fortalt at mesteparten av det som skjer i det daglige skyldes effekter og årsaker som styres av vitenskapelige lover.

Gud og det overnaturlige er mye fjernere for oss enn f.eks. for en gjennomsnittsperson fra den tredje verden. De fleste mennesker der, som representerer to tredeler av menneskeheten, tviler ikke på at mange av deres daglige erfaringer blir bestemt av horder av demoner og onde ånder som ikke styres av naturens lover. Deres verdenssyn sier dem at shamaer, hekser, heksedoktorer og medier har makt til å kontrollere de overnaturlige kreftene som forårsaker sykdom, fattigdom, undertrykkelse, tørke og mental sykdom. Når kristendommen kommer, er deres første spørsmål om dens Gud har nok makt til å løse livets problemer.

Til tross for mange vestlige misjonærs manglende evne til å forholde seg til slike spørsmål, sprer evangeliet seg raskt i mange deler av verden. Mange mennesker blir etterfølgere av Jesus Kristus i Asia, Afrika og Latin Amerika. Dette er gode nyheter.

Men det er også dårlige nyheter. Et uventet problem dukker opp. For kort tid siden holdt to misjonsselskaper en felles konferanse i California. Ron Blue, professor i misjon ved Dallas Theological Seminary, holdt et av foredragene. Der fortalte han at et av hovedproblemene blant de troende i kirkene som var grunnlagt av evangeliske misjoner i Afrika, var at et alarmerende stort antall kristne troende fremdeles stolte på heksedoktoren når et alvorlig problem kom inn i deres liv.

Dette overrasket meg, og jeg så over til to av våre afrikanske spesialister fra Fuller. Begge nikket på hodet i enighet. Senere

fortalte de meg at ved Fuller er det en afrikansk student fra Zaire som skriver en doktoravhandling om dette kritiske emnet.

Hvordan kan slikt skje? Vi snakker ikke om nyomvendte, babier i Kristus, som går til heksedoktoren. Vi snakker om modne troende, eldste, søndagsskolelærere, ja selv pastorer.

Forklaringen er enkel. Våre vestlige seminarier og Bibelskoler sendte ut misjonærer som ikke var opplært i å ta seg av problemer som var kjent som «meliomskittet» på grunn av trossetningene jeg refererte til tidligere. Dette var hva den kinesiske professoren mente, han som kom med et annet verdenssyn.

Et voksende antall kristne rundt omkring i verden begynner å erkjenne at det Evangeliet som ble bragt dem var et riktig Evangelium, men det var ikke hele Evangeliet. Når mange misjonærer holder bibelskoier for pastorer i den tredje verden, baserer de pensum på det vestlige verdenssyn. Det er grunnen til at mange «innfødte» som er opplært i disse skolene ikke vil se, selv idag, det som jeg forsøker å få fram i denne artikkelen.

Ved å peke på dette, angriper jeg ikke misjonærene. Hvordan kan jeg det? La den som er uten synd kaste den første sten. Alle mine amerikanske misjonærkollegaer ved Fuller har vært ute på misjonsmarken. Og alle, i større eller mindre grad, har gjort de feilene jeg beskriver.

Professor Dean Gilliland, for eksempel, forteller hvordan en nigeriansk pastor en gang kom til ham for å få hjelp til sin kone som var besatt av en ond ånd. «Jeg følte det som om jeg underviste i Bibelen med en hånd bundet på ryggen,» sier Gilliland. «Jeg kunne ikke hjelpe ham, så pastoren måtte gå til en hedensk heksedoktor som dekket kona med et teppe, viftet en bananstilk over henne og gav henne den hjelpen han kunne.»

Vi kan alle fortelle lignende historier.

Mitt hjerte er for verdens evangelisering. Det er derfor jeg er så opptatt av at det budskapet vi forkynner i verden er et budskap som passer inn med verdenssynet til de menneskene vi forkynner til. Når vi ser i Det Nye Testamentet, ser jeg at verdenssynet til menneskene i de dager, både jøder og grekere, var mye mer likt det verdenssynet vi finner i den tredje verden idag enn vår vestlige, sekulariserte måte å forstå virkeligheten på. Det er grunnen til at jeg føler at idag trenger vi å ta del i forkynnelsen som Jesus og apostlene gjorde det, og forventet at overnaturlige tegn og under skal skje. ☞

**Les NT på
grunnteksten**

5-binds studiebibel

**kr. 1.980,-. Bestilles fra
Hvetekornet, 3191 Horten.**

*Pelle Karlsson's
spalte:*

Del
30

Gud har bare én menighet

Den minste lokale menighet

Like mye som vi trenger en klar visjon om enhet blant alt Guds folk i verden, behøver alle Guds barn trygghet i et nært fellesskap og enhet med andre. Det er umulig å tenke seg enhet i større skala om vi ikke opplever det i mindre skala.

Vi kan dele opp nærfellesskapet i tre følgende kategorier: Familien, fellesskap blant de som bor nær hverandre (vi kan kalle det nabofellesskap) og den lokale menighet. Det er i disse sammenhenger vi stadig møter andre søsken i Guds familie, og det er nettopp der at hverdagskristendommen kommer til å vise sitt rette ansikt. Det er lett å tale store ord om enhet og delaktighet, men det er i nærfellesskapet at den praktiske virkeligheten av disse ordene blir åpenbart. La oss først se på familien.

Familien er den første celle av enhet som Gud innsatte på jorden. Det finnes en innebygd mekanisme hos oss alle sammen som higer etter samhörighet med våre egne her i verden. Vi kaller det blodets bånd e.l., og det er helt enkelt den lengsel som er i oss etter fellesskap og enhet med dem som er plassert nær oss her i tiden. Og tenk igjen på hva vi har sagt tidligere: Man kan ikke velge sin egen familie. Den er noe man plutselig befinner seg i og er en del av. Gjennom syndens og Satans verk her i verden har familieenheten litt store nederlag. Familien er i dag truet over hele verden, ikke minst i de rike, velutviklede landene. Dessverre har en stigende skilsmissestatistikk også trengt seg langt inn i Guds menighet. Vi, Guds folk i dag, er i et desperat behov for oppretteise på det området.

Den kristne familien må være et fullstendig uttrykk for enhet. Når Jesus ber sin bønn om enhet i Joh 17, er begynnelsen til dette på familienivå. Hvordan kan jeg tenke meg enhet med andre om jeg ikke kan leve i enhet med min egen familie? Hvordan kan jeg snakke til andre om kjærlighet og fellesskap i Kristus om ikke dette er en praktisk virkelighet i mitt eget hjem?

Familien er den minste lokale menighet. Hjemmet er det området hvor kristuslivets funksjoner skal vise seg mer enn andre steder. Det er et sted der Åndens frukt og gaver skal fungere. Det finnes ikke noe som kan bevare og oppbygge en familie i den grad som når kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, mildhet osv. får råde. Altså Åndens frukt i funksjon. Det finnes heller ingenting som på en slik måte kan forstyrre en familie som når alle ord om kjærlighet og fred er til stede, men den praktiske virkeligheten bak ordene mangler. Vi behøver en sterk fornyelse på dette området. Den kristne familien må i dag, kanskje mer enn noensinne tidligere, bli den plass der det kristne budskapet leveres ut og praktiseres. Vi bør se hjemmet som en lokal menighet. Våger vi å gjøre det? Våger vi å satse på familien? Ikke på den måten at vi lager flere aktiviteter for familien i menighetens regi, men ved at vi tvert imot reduserer aktivitetsnivået og slår ned på takten for å gi familien mulighet til å fungere som en menighet. Det er ikke selvsagt at vi er forberedt på dette. Vi er redde for at dette skal virke negativt på frammøtet til møter og samlinger og hindre oss fra å drive offentlig virksomhet slik vi ønsker det.

Vi er også sterkt påvirket av den holdning som hersker i vårt moderne samfunn når det gjelder å ta tid sammen. Familiemedlemmene er ofte så opptatt av arbeid og forskjellige fritidsaktiviteter at mange nesten aldri får tid sammen. Det finnes familier som ikke treffes før det er på tide å si «god natt», og som så går fra hverandre rett etter at de har sagt «god morgen» neste dag for ikke å treffes igjen før det igjen er på tide å si «god natt». Det må ikke være slik at menigheten gjennom sine aktiviteter og sin hektiske virksomhet bidrar til et slikt mønster. Guds menighet må prioritere familien. Ikke bare ved å ordne aktiviteter for den, men ved å gi den frihet til å fungere på egen hånd og også undervise den om hvordan dette skal skje.

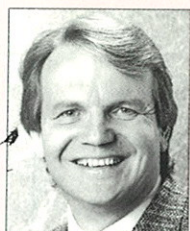
Enhet og fellesskap i familien er et sterkt våpen mot ondskapens framgang i verden. Når den kristne familien er sterk, fungerer den som en veiviser til Kristus i dagens ødelagte samfunn. ☞

EURO FIRE CONFERENCE FRANKFURT '87

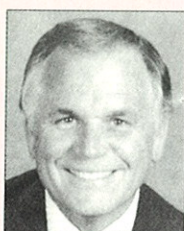
Ta del i den mektige utgydelsen av den Hellige ånd som fant sted på Euro-Fire Konferansen.

Euro-Fire konferansen (holdt i Frankfurt, Vest Tyskland, 5-9 august 1987) har vært en av de mest betydningsfulle begivenheter i dette århundret for Jesu Kristi menighet, på det europeiske kontinentet. Det var evangelist Reinhard Bonnke's organisasjon "Kristus for alle Nasjoner", som kalte sammen til denne konferansen.

Hensikten med konferansen har vært å spre Den hellige Ånds ild til kristne i alle kirkesamfunn i Europa slik at det europeiske kontinent kan bli evangelisert. Evangelist Bonnke som er vesttysker, har lenge vært kjent for sin kraftfulle tjeneste i de afrikanske land. Han er spesielt kjent for de mektige tegn og under som finner sted i hans kampanjer. På Euro-Fire konferansen, delte evangelist Reinhard Bonnke og andre salvede talere fra hele verden med deltakerne hvilken strategi og framgangsmåte Gud hadde vist dem, når det gjelder å nå Europa med evangeliets kraft. Vi ber om at også du gjennom dette tilbud skal få del i den mektige utgydelse fra Gud som fant sted på denne konferansen.

Reinhard Bonnke
Evangelist and Host

Dr.
Loren Cunningham

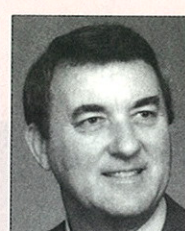
Rev. Ray McCauley

Rev. Bob Weiner

Rev. Paul Schoch

Dr. Vinson Syann

Rev. Roger Forster

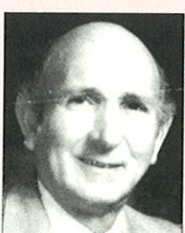
Rev. Benny Hinn

Pastor
Wolfgang Wegert

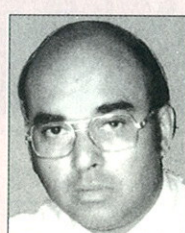
Missionary
Suzette Hattingh

Rev. Wayne Myers

Rev.
John Shelbourne

Dr. Ron Shaw

Rev. Everett Fullam
and others!

	Video	Audio		Video	Audio
1. Åpningsmøte (dag 1) R. Bonnke	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	12. "Økonomi" W. Myers		kr. 30,-.....
2. Morgenmøte (dag 2) P. Schoch	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	13. Kveldsmøte (dag 3) R. Bonnke	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....
3. "Vekkelse" W. Wegert		kr. 30,-.....	14. Morgenmøte (dag 4) B. Hinn	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....
4. "Budskapet" R. McCauley	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	15. "Den Hellige Ånds gaver" P. Schoch		kr. 30,-.....
5. "Studenten, Universitetsområdet" B. Weiner		kr. 30,-.....	16. "Menighetsplanting" R. Forster		kr. 30,-.....
6. "Åndelig krigføring" S. Hattingh	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	17. "Den lokale menighet" J. Shelbourne		kr. 30,-.....
7. Kveldsmøte (dag 2) R. McCauley	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	18. "Befrielse" B. Hinn	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....
8. Morgenmøte (dag 3) R. Bonnke	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	19. Kveldsmøte (dag 4) R. Bonnke	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....
9. "Den Hellige Ånds stemme" E. Fullam	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	20. Natverdsmøte R. Bonnke	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....
10. "Karismatisk fornyelse" V. Synan	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	21. "Kristen enhet" P. Vandenberg		kr. 30,-.....
11. "Strategi" L. Cunningham	kr. 195,-.....	kr. 30,-.....	22. "Kristen utdannelse" R. Shaw		kr. 30,-.....

Vennligst send din bestilling med sjekk eller penger vedlagt til:

Christ for all Nations kontor i Sarpsborg.

Boks 168, 1701 Sarpsborg

Vær vennlig å oppgi hvilken videoformat du trenger,
V.H.S. eller BETA.

Norsk tolking

Spesialtilbud:

A) 6 stk. lyd-kassetter til kr. 150,-

B) Hele serien på 22 stk. til kr. 440,-

C) 3 Videokassetter fra kveldsmøtene (nr. 7, 13 og 19) til kr. 510,-

D) Videokassetten fra: Åpningsmøtet (1); Morgenmøtene (2, 8 og 14);
Kveldsmøtene (7, 13 og 19); og Natverdsmøtet (20); til kr. 1300,-

DEN ENSOMME STÅR SVAKT

Tekst: Tonn Campolo
Tegn: Svein Thorkildsen

Det er viktig at vi blir nær knyttet til andre kristne i en støttegruppe, det gjelder i særlig grad den som skal virke som forkynner. Men det Campolo berører i denne artikkelen er aktuelt for enhver kristen. Campolo er en universitetsprofessor som er blitt en av USAs mest etterspurte forkynnere, der hans videoer og bøker går i store opplag.

Jesus kalte sine etterfølgere til å leve i en sammenheng. Den «ensomme ulv»-typen kristen er en avvikler og har liten plass i Guds plan for sin menighet. Det kan skje ved svært sjeldne anledninger at noen må gå ut på misjonsmarken alene, men det er rent psykologisk ikke å ønske og åndelig farlig.

Ved Eastern College, hvor jeg underviser fremtidige misjonærer, oppmuntrer jeg studentene mine så godt jeg kan til å utvikle fellesskap med sine kolleger, med det håp at deres kjærlighet til hverandre kan videreføres til et inderlig fellesskap. Jeg tror at når disse studentene er ferdige med eksa-

men, vil de dra til misjonsmarken sammen med flere andre søsken i Herren, som vil støtte og hjelpe dem i arbeide. Enhver misjonær burde være en del av en gruppe som består av tre eller fire medarbeidere, og overgivelsen dem imellom skulle være nesten like sterk som den som finnes i et ekteskap.

Jesus selv var del av en slik støttegruppe. Alle som har lest Skriften kjenner navnene på gruppens medlemmer -- Peter, Jakob og Johannes. Vår Herre skapte sitt forhold med disse menn av strategiske grunner. Til disse tre vendte Han seg for å få støtte og oppmuntring. Til disse tre vendte Han seg for å få den styrken som bare kan komme fra nære venner. De var med Ham på forklarelsens berg. De var med Ham da Han gjennomgikk sine verste forhør, og sammen med dem delte Han sine dypeste tanker. Forståelig nok, disse tre skuffet Ham mest da de sovnet i Getsemane hagen, akkurat da Han trengte dem mest.

En støttegruppe er til uvurderlig velsignelse for forkynnere:

1) En støttegruppe kan være en kilde til åndelig fornyelse. Ofte når jeg er sammen med min støttegruppe, kjenner jeg at min sjel blir fornyet. Det er som om Den Hellige Ånd flyter gjennom dem og inn i det dypeste av mitt indre.

Vi skulle ikke være overrasket over dette fenomen; Bibelen viser at vi skulle forvente det. For eksempel, etter Paulus konfrontasjon med Herren på veien til Damaskus, fortsetter han inn i byen, hvor Ananias finner ham. Gjennom Ananias, mottok Paulus Den Hellige Ånd (Apg 9). Legg merke til at Ånden ble gitt til Paulus gjennom et nært fellesskap med en bror. Jesus selv lærte oss at når «to eller tre» er sammen i Hans navn, er Han tilstede midt i den gruppen på en spesiell måte. Det er nesten umulig å fungere godt som forkynner uten den uforklarlige fornyelse av Ånden som skjer i en støttegruppe. Imidlertid er det få som benytter seg av slikt fellesskap. Ikke å undres over at det er så mange åndelig utbrenne misjonærer og forkynnere.

2) En støttegruppe kan være med å oppdage Guds vilje. Ingen skulle stole fullt og helt på hjertets følelser. Den kristne filosofen Søren Kierkegaard har kanskje lovprist ensomme åndelige oppdagelser, men det er ikke den bibelske måten for kristne å bli klar over Herrens ledelse.

I Apostlenes gjerninger lærer vi at den første menighet tok avgjørelser når alle de troende var enige om et spørsmål (Apg 15,25). I mitt eget liv har jeg lært å søke stadfestelse fra min støttegruppe når jeg forsøker å finne Guds vilje for meg. Jeg stoler ikke på mine personlige tilbøyeligheter, fordi det er altfor lett å ta feil av mine egne ønsker og lengsler når det gjelder Guds ledelse. Mine brødre i Kristus hjelper meg til å overvinne mine egoistiske tendenser. Når jeg forteller dem hva jeg tror Gud ønsker jeg skal gjøre, undersøker de mine tanker og motiver. Når vi er helt enige

i at et gitt forslag er fra Gud, følger jeg den ledelsen med åndelig sikkerhet (som lovet i Matteus 18,19). Min støttegruppe gjør meg istand til å overvinne tendenser til subjektivism.

3) En støttegruppe holder forkynneren ansvarlig for hans levemåte. Det er lett å bli sløv når det gjelder personlige andaktsstunder og Bibellesing. Videre kan man gradvis bli åndelig slapp. Moralske kompromisser kan lett krype inn i det daglige liv. Hvis ikke en støttegruppe stadig holder oss ansvarlig for vår måte å leve på, kan vår åndelige identitet falle sammen på et øyeblikk. Bibelen lærer oss at vi skal bekjenne syndene for hverandre (Jakob 5,16), at vi skal oppmuntre hverandre og bære hverandres byrder (Gal 6,1-2). Disse ting skjer best for en forkynner via en støttegruppe som består av tre eller fire medlemmer.

4) Kjærligheten mellom personene i en støttegruppe blir en demonstrasjon for samfunnet. Forholdene mellom medlemmene i støttegruppen kan være eksempler på det forhold som Gud ønsker Hans folk skal ha til hverandre. På dagens misjonsmark som i den første menighet, trenger mennesker modeller for kristent fellesskap hvis de skal kunne si: «Se hvor de kristne elsker hverandre.»

Å få igang en støttegruppe krever stort personlig initiativ -- slike grupper dukker ikke bare opp. For mitt eget vedkommende var det bevisstheten av ensomhet og åndelig svakhet som fremskyndet meg til å henvende meg til spesielle mennesker som jeg hadde lært noe å kjenne. Jeg spurte dem rett ut om de ville stå med meg i mitt åndelige liv. Jeg valgte mennesker jeg likte ut fra et naturlig synspunkt, for jeg ønsket at barrierene til et nært fellesskap skulle være så få som mulig. Det tok flere år med regelmessige sammenkomster før den slags positive fordeler jeg har beskrevet begynte å bli tydelige.

Våre sammenkomster er organisert rundt bibelstudier, men ofte kommer vi ikke så langt at vi får diskutert Skriften fordi vi bruker hele tiden på å dele våre dypere anliggender med hverandre. En ting står fast når vi møtes: Vi bruker alltid tid til å be sammen.

Noen misjonærer drar ut på misjonsmarken alene, og håper å etablere et intimt fellesskap med kristne de finner der ute. Men min erfaring er at det er alt for risikabelt. Hvorfor ikke utvikle en støttegruppe før man drar ut? Muligheten for at man skal overleve åndelig og psykologisk i de vanskelige forholdene man vil møte der ute, vil være mye større hvis man drar ut som en del av en gruppe som står sammen. Om ikke annet, vil effekten av «kultursjokket» bli gradvis forminskert hvis man er istand til, i et fremmed samfunn, å leve med støtten fra partnere som står ansvarlige for hverandres tro, levemåte og personlige identitet. ✍

Oversatt fra «World Christian» av Anne Hove Sunnarvik.

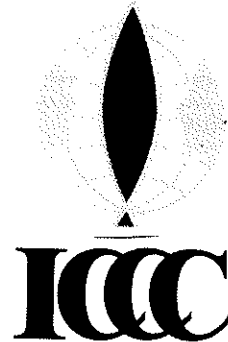
2. Tim. 2,2

Ressurs- og undervisningstjeneste for kristne. Som et ledd i denne tjeneste inngår:

CN
Christian Network

Et kontaktnett for kristne bedriftsledere og deres firmaer i Norge.

International Christian Chamber of Commerce

Verdensomspennende nett av bedrifter som står i kontakt med hverandre.

SEKRETARIAT:

SYSTEM-REVISJON A/S
BILET 16
3080 HOLMESTRAND
Tlf. 033-52007

SVEIN V. KORSGÅRDEN
Registrert revisor
Tlf. 094-56 120

VI BESØKER NÆRRADIOEN I OPPDAL:

Den ikke ukjente menigheten, Oppdal Kristne Senter (tidl. navn Sionfjellets Center), driver bygdas eneste nærradio med pastor Sverre Granlund som ansvarlig redaktør. Vi har møtt radioens daglige leder Morten Olsen for å høre hvordan det er å drive bygderadio.

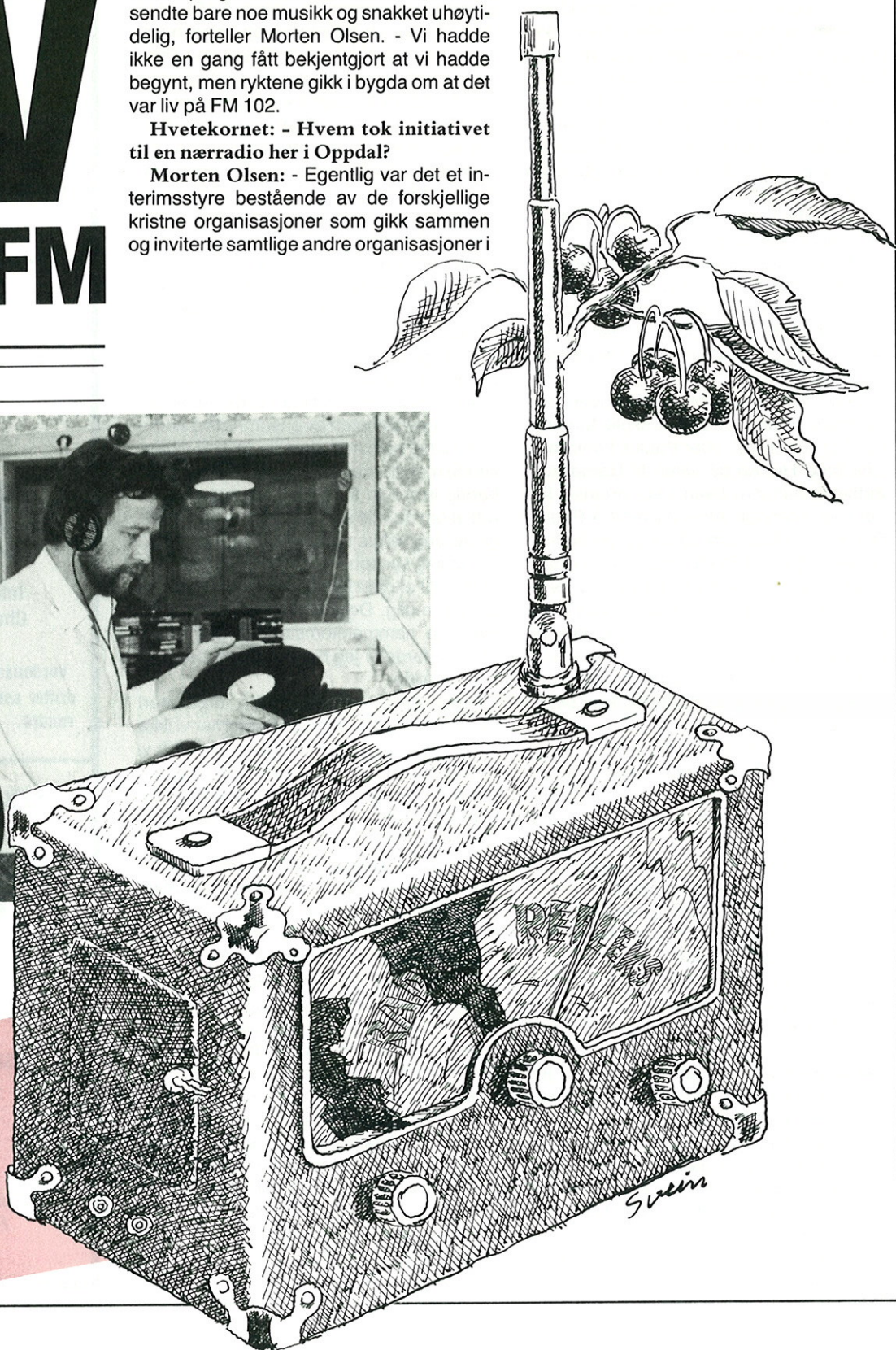
LIV OVER FM

Første program ble sendt 15. nov 1985. - Vi sendte bare noe musikk og snakket uhøytidelig, forteller Morten Olsen. - Vi hadde ikke en gang fått bekjentgjort at vi hadde begynt, men ryktene gikk i bygda om at det var liv på FM 102.

Hvetekornet: - Hvem tok initiativet til en nærradio her i Oppdal?

Morten Olsen: - Egentlig var det et interimsstyre bestående av de forskjellige kristne organisasjoner som gikk sammen og inviterte samtlige andre organisasjoner i

Tekst/foto: Magne Vågnes

Oppdal til å være med. Men når innbydelse til dette ble sendt ut var responsen liten. Da trakk også de som hadde tatt initiativet seg, fordi de ikke trodde dette ville gå økonomisk og praktisk. Det var da vi bestemte oss for å sette igang.

Vi tok opp et lån på 50 000 kroner, kjøpte en del utstyr og satte opp antenne på et av fjellene her. Vi gikk igang med mye entusiasme, vi fikk mange gode medarbeidere, og nå sender vi 20 timer i uka.

Variert

Hvete-kornet: - Hvordan ble radioen mottatt i bygda?

Morten Olsen: - Veldig positivt, det eneste vi fikk klage på var at vi sendte for lite. Denne positive holdning tror jeg kommer av at vi legger opp til en programform som de aller fleste kan trives med. Vi forsøker å være en bygderadio.

Hvete-kornet: - Hva vil det si?

Morten Olsen: - Det vil si at vi har et bredt og variert program tilbud. Vi sender alt fra matkroken, tippetips, sportsresultater fra lokale renn, visestunder, oppløsningsserier, barneradio, hageprogram, markeds plass med kjøp og salg, konkurranser osv. Vi overdriver ikke det kristne innholdet, selv om vi har faste programposter som f.eks. «Til ettertanke», det er en andakt, som regel ved Sverre Granlund. Vi har også kjørt programmet «Ny dimensjon» fra Interna Radio. Det er de eneste faste kristne program vi har. Vi spiller selv-sagt kristne plater, men også all annen musikk som vi synes er O.K.

Tirsdag kveld er det «Kveldsmagasinet» som begynner klokka 20.00, da har vi hilsener og ønskeplater, først en halvtime hvor de som vil kan ringe inn sine ønsker. Så har vi kveldens gjest i studio, vi alternerer mellom Matkrok og Hageprogrammet, deretter er det nytt fra kommunen, der har vi hver uke rapport fra det som foregår i formannskapet og kommunestyret. Folk ringer hele tiden. Innimellom smetter vi inn en ønskeplate. Onsdag sender vi «God formiddag».

Det er et program for dem som er hjemmeværende, der vi spiller norsk rolig musikk, og har intervjuer med litt eldre folk osv. Det går fra kl. 10 til 13. Så har vi kveldsmagasinet igjen på torsdag, og da har vi også hilsener og ønskeplater, det kan bære mer preg av aktuelle temaer som f. eks. trafikk og alkohol, diskusjoner i studio. Vi har da som regel vært ute på gata og tatt opptak og koblet det sammen med emner som vi har tatt opp på kvelden. Torsdagskvelden

vi har en for løs og åpen stil. Men vi vil ikke være for seriøse eller religiøse, det ville vi ikke orket å høre på selv en gang. Vi vil ikke tvinge på andre vårt kristne livssyn, når vi kommer med et kristent innslag så skal det være skikkelig og sterkt. Vi har jo en større målsetting enn bare lage hyggeradio. Men ved at vi viser en positiv holdning, så blir folk mer lydhør når vi kommer med forkynnende innslag.

Hvete-kornet: - Hvordan vil du formulere radioens målsetting?

Morten Olsen: - Jeg tror vi skal være naturlige, vi skal være som folk flest, men vi skal også vise at vi har ressurser som de ikke kristne er ukjent med. Som kristne i bygda vil vi gjerne være hode og ikke hale, vi vil gjerne ligge først. Vi viser da at de kristne er helt på topp i alle ting. Bygdas ordfører er med i menigheten og vi bygger et stort senter i bygda. Så folk forstår at vi ikke går med foldede hender hele tiden.

Gir frihet

Hvete-kornet: - Hvor mange kan høre radioen og hvor mange hører...?

Morten Olsen: - I Oppdal kommune er det noe over 6000 innbyggere og vi når også ut til noen nabokommuner så potensielt har vi vel 7-8000 lyttere. Vi har lite konkrete fakta å holde oss til, men jeg tror ikke jeg tar mye feil hvis jeg sier at 75% av Oppdals befolkning hører på oss, en eller annen gang i løpet av uka. Vi blir ofte bedt om å sende ting i reprise, hvist folk gikk glipp av noe de gjerne ville ha hørt.

Hvete-kornet: - Har dere programmer hvor folk får forbønn på direkten?

Morten Olsen: - Vi må ta hensyn til at dette er et tett bygdesamfunn, det er ikke som i en by. Så vi har bevisst ikke kjørt slike innringningsprogram, for her er det sånn at hvis du bare hører et sykdomsbilde bli beskrevet så vet nesten folk hvem det er.

Hvete-kornet: - Hvor mange ansatte har dere?

Morten Olsen: - Vi har ingen lønnede ansatte. Det går på frivillig innsats, kvelds-jobbing. Vi har stabsmøte fast første mandag i måneden hvor vi drøfter aktuelle saker i radioarbeidet, da møter alle medarbeidere. Radioen har et styre, der møter ledelsen i menigheten oss som driver det daglige radioarbeide. Styremøtene går mest på økonomi, og de forsøker ikke å påvirke programmene. Så selv om vi står ansvarlig overfor styret så har vi veldig stor frihet. Menigheten her ser det som viktig at vi gir hverandre frihet til å tjene Herren utfra det vi selv ser.

Hvete-kornet: - Hvor mye koster radiodriften?

Morten Olsen: - Sist år hadde vi et årsbudsjett på 225 000, og vi fikk faktisk et overskudd også. Enda vi har vært forsiktige med å mase om penger via radioen. Jeg har bare sagt det slik at nå kniper det litt i kassa, så hvis dere fortsatt vil ha bygderadio her så får dere se å sende oss noen penger.

har vi også ofte hatt konkurranse som er veldig populært.

Torsdagskveldene har vi også «Køntrikvarter». Og så kjører vi «Ny Dimensjon» hver torsdags kveld. Fredagskvelden klokka 23 er det «Ungdomsredaksjonen», og der er det mye ungdomsstoff, der er det også flere medarbeidere som ikke er kristne. Da kan vi ta opp alt mulig, f.eks. portrett av rocke-grupper, og de tar opp f.eks. aktuelle ungdomsemner som narkotika, feriereiser, om det å være au pair osv. Søndag kl.17 er det «Barneradio» en time. Der er det forskjellige innslag med konkurranser, det er «Eventyrstunden», det er «Vitsekroken», og de har to små smurfefigurer som de har laget som heter Pytten og Piloten, som tar opp aktuelle temaer. Og de har selvfølgelig hilsener og ønskeplater.

Ikke påtvinge

Hvete-kornet: - Har heller ikke barneprogrammet et spesielt kristent preg?

Morten Olsen: - Nei, men de spiller gjerne kristne plater hvis det blir ønsket. Børudgjengen synger jamnt og trutt. Vi tenker slik at hvis man selv skulle skru på radioen så ville man ikke bare høre andakter og kristne vitnesbyrd. Det tror jeg er dødfødt i ei bygd som dette. Da hadde vi ikke på nær fått den responsen og interessen som vi nå har.

Hvete-kornet: - Hvordan reagerer andre kristne på denne formen?

Morten Olsen: - Noen synes kanskje at

FORRETNINGSSEMINAR

INTERNATIONAL CHRISTIAN CHAMBER OF COMMERCE CHRISTIAN NETWORK

2. Tim. 2,2

Ressurs- og undervisnings-
tjeneste for kristne. Som et
ledd i denne tjeneste inngår:

CN

Christian Network

Et kontaktnett for kristne be-
driftsledere og deres firmaer
i Norge.

International Christian
Chamber of Commerce

Verdensomspennende nett av be-
drifter som står i kontakt med hve-
randre.

HOLMESTRAND HOTELL
31.10 - 1.11 1987
(lør. kl.14.00 - søn. kveld)

EMNER:

- Økonomisk verdensbilde.
- Ektefellen og bedriften.
- Gudsåpenbaring i forretningslivet.
- Samarbeide med Den Hellige Ånd.
- Troens plass i bedriften.

Gunnar Olson, internasjonal
leder ICC.

TALERE:

Gunnar Olson, Svein og Aud Korsgården, Sven Olav og Ellen Iversen,
Arne Lund, Jørn Øverby, Tom Arild Fjeld og Jan Petter Pettersen.

PÅMELDING: INNEN 20/10.

System-Revisjon A/S v/Laila Jensen, Bilet 16, 3080 HOLMESTRAND.
Tlf. (033) 52007. Bankgiro: 6140.05.11488.

Kursavgift kr. 1000,- betales senest ved fremmøte. Ektefelle kr. 500,-.
Hotell må ordnes på egen hånd. Tlf. (033) 5310. Privat opphold kan
eventuelt ordnes.

Holdninger snudd

Hvetekornet: - Har dere en forventning at nærradioen skal bære frukt i form av nye medlemmer i menigheten?

Morten Olsen: - Ja, det forventer vi, men det har skjedd i liten grad til nå. Men vi har medarbeidere som er blitt kristne etter at de begynte å arbeide her. De har opplevd den positive atmosfæren, og de har fått kontakt med kristne ungdommer og selv blitt kristne. Jeg tror ikke vi får se resultatene med en gang. Mange har nok tenkt for lettvint når det gjelder akkurat det. Det er ikke slik at om vi innbyr folk over radioen til møter ect. så kommer de i store skarer. Men vi opplever at radioen gir oss tillit i bygda. Vår menighet har opplevd mye motstand og rykter, en tid var det vel også en stemning mot oss i bygda, men dette har vi

i all fall ettertrykkelig snudd. Holdningen til oss i Oppdal Kristne Senter (tidl. Siontjellens Center) er blitt veldig positiv. Så folk er ikke i samme grad så redde for de kristne som de har vært. Vi har vist at vi er interessert i samfunnet her. Mange trodde nok vi bare ville kjøre «menighets programmer», men det har ikke skjedd. Gjennom radio kan en bygge opp tillit på et sted, og vi er glad for at det har skjedd og ikke det motsatte.

I den siste tiden har lytterundersøkelser vist at folk ønsker seg mer kristen musikk. Vi vil heller at det skal komme den veien. At det er folket som ønsker mer av det kristne budskapet, og ikke vi som presser det på folk. ☺

20 spørsmål

Stein Unneberg er født og oppvokst i Tønsberg. Gift og har en datter, en hund, samt seilbåt og modelltog!

6 års menighetsprestetjeneste i Drammen (Bragernes og Åssiden.) 3 år i Gressvik.

Nå på det 6. året som spesialrådgiver og teologisk konsulent hos biskop Håkon E. Andersen i Tønsberg og Tunsberg bispedømme. Særlig opptatt av kirkevekst. p.t. formann i Norsk Kirkevekst forum.

1. Hva opptar deg mest nå?

Min forestående studiereise til USA.

Jeg skal studere amerikansk kirkeliv, presteutdannelse og litt kirkevekst i 3 måneder fra september til november.

2. Hva skremmer deg i samtiden?

At folk snart bare har tid til seg og sitt!

EGOISMEN kommer mer og mer i høysetet!

3. Hva gleder deg i samtiden?

At det ikke lenger er tabu å snakke om personlig kristentro og kirkeliv. Den nye åpenhet for åndelige spørsmål må utnyttes maksimalt.

4. Hvilke samfunnsproblemer engasjerer deg?

Jeg hører ikke til de mest spennende her. Når jeg tenker på hvor godt vi har det, skjems jeg over all klagingen fra alle slags samfunnsgrupper! Mye vil ha mer - dessverre.

5. Hvilke metoder har du mest tro på i evangeliseringsarbeidet?

Munn til munn metoden!

Det er når den enkelte får mot til å innby andre personlig, og fortelle om sin tro og kirke til venner og kjente - og fremmede - at nye kommer med.

6. Hva slags program ønsker du flere av i radio og TV?

Går det an å ønske mer god komedie og mindre vold, TV-teater og problemer?

Gode, kristne reportasjeprogram ønsker jeg også mer av.

7. Hva leser du helst i et blad med kristen målsetting?

Tegneseriene!

Ja, med det mener jeg at jeg er svak for alvorlige tema i lett og popularisert form! Vi må våge å være enkle!

8. Hvilken bok leste du sist?

Your spiritual gift can help your church grow C.P. Wagner.

9. Har du et sitat du liker?

Ingen kan være alt for alle - men alle kan være noe for noen!

(før trodde jeg at jeg burde være alt for alle - det var umenneskelig hardt og feil!!)

10. Hvilke menneskelige egenskaper setter du høyest?

Åpen ærlighet - at man er den man er og ikke tar seg selv så høytidelig.

11. Hva mener du er sann åndelighet?

Vissheten om i troen å være både synder og rettferdig - samtidig - for Jesu skyld. Syndfrihet i dette liv er villfarelse.

12. Hva mener du kjennetegner et bibelsk menighetsliv?

Der presten ikke er alt-muligmann, men hyrde i et mangfold av nådegaver i funksjon. Nådegavene må forkynnes frem og de må gis rom!

13. Hva forventer du av en god preken?

At jeg kan følge med i spent forventning om hva Gud har å si - ikke lengte etter slutten!

At predikanten oppleves særlig og levende engasjert, ikke barer fremfører et pent foredrag.

14. Hva er de største muligheter for Guds rike i dag?

Svar på ropet om mening, mål og trygghet fra en verden i indre uro og frykt. Å gi opplevelse av tilhørighet og fellesskap i nærmiljø og kirke.

15. Hva mener du kan fremme Jesu bønn i Joh 17,21 om at de alle må være ett?

Åpne samtaler og personlig kontakt mellom kirkeledere, pastorer og ansvarlige legfolk. Ikke tildekke teologiske forskjeller og uenighet. Våge drøftelser og samarbeide i gjensidig respekt.

16. Hvilken sannhet tror du er mest forsømt i forkynnelsen i dag?

At ikke alt er like godt. I dagens toleransemas har vi nesten glemt at fortapelsens mulighet henger over våre liv som en djevelsk fare.

Det må forkynnes klarere personlig avgjørelse. At man våger å ta standpunkt.

17. Hva mener du styrker familiesamholdet best?

Frihet til å være forskjellig.

Fellesskap om gudstjeneste og menighetsliv.

Å spise sammen.

18. Har du hatt en leveregel som har vært nyttig for deg?

Ja! Jeg har skrevet et brev til meg selv. Der har jeg listet opp svakheter som bør bearbejdes og som jeg må være oppmerksom på. Å lese den listen med jevne mellomrom er smertefullt nødvendig.

19. Hva har inspirert deg mest i det siste?

Mitt møte med afrikanske og asiatiske predikanter, særlig gjennom Lausannebevegelsen.

De stråler en trosglød og en frelsesvisjon som vi synes å miste i velstandjaget vårt.

20. Kan du kort gjengi noe som framkalte smilet hos deg?

Jeg lo så godt at jeg glemte hva jeg lo av sist gang jeg lo. Jeg ler ofte. Jeg er en glad person. Men dessverre glemmer jeg alle de historiene jeg gjerne vil huske. Jeg misunner de som står fram som oppkommer av gode historier.

Denne om en preken som sammenlignes med en flytur, er jeg glad i:

En preken starter som en flytur i strålen de vær. Det går rett og flott til værs. Men hvorfor er det alltid tåke når man skal gå inn for landing? Landingsforsøkene blir lange og mange før det endelig blir en sprekke i skydekket så en kan få reddet seg ned....

Den kristne musikerer Jessy Dixon er blitt et kjent navn blant mange kristne også i Norge, ikke minst etter sitt besøk i Norge i sommer.

Tekst/foto: Magne Vågnes

Svart gospel

«Gospelens gentleman» Jessy Dixon trår fram på scenen mens publikum jubler. Han tar seg ikke tid til å nyte velkomst-applausen. Med venstre hånd griper han mikrofonen og løfter høyre hånd som et tegn til sine musikere. Tett rytme med intensiv driv kjennetegner stilen. En syngedame backer opp med en utpreget soul-stemme. Samtidig klapper hun takten med løftede hender og leder publikum inn i rytmen. Publikum rives med og klapper taktfast i hendene.

Det er svart gospel. Tekstene i sangene handler om å tro på Gud. Men det er ikke kristen musikk i den stil vi er vant til her hjemme på berget. Svart gospel svinger. For gospel uttrykker amerikanske negres

Gospelartisten Jessy Dixon:

JEG FÅR TEKSTENE

FRA HJERTET

spontane glede. Den avspeiler et rop til Gud om hjelp. Gleden skyldes en tro og overbevisning om at Gud hører bønn. Og han trøster og hjelper dem som ber.

Født på nytt

Jessy Dixon vokste opp i en av de utallige negermenighetene i statene. I likhet med mange andre gospel-artister begynte han å spille og syngende i hjemme-menigheten.

Han var dyktig og begynte tidlig å studere klassisk musikk. Målet var å bli lærer.

- Som tenåring møtte jeg Andrae Crouch og noen andre artister som spilte gospel. Jeg likte den musikken og begynte å lære meg å spille den. Det gikk veldig bra og jeg begynte å skrive gospel-sanger.

- Var du en kristen selv?

- Nei, jeg var ikke det. Mine foreldre var kristne, men jeg mente det ikke var nødvendig å ta en personlig avgjørelse overfor Jesus. Jeg betraktet meg som kristen likevel. Men Andrae Crouch «gikk på meg» og sa at jeg måtte bli født på nytt. Og jeg innså at Andrae hadde rett, jeg gav mitt liv til Jesus da jeg var 19 år.

Paul Simon

Jessy ble snart oppdaget. Han fikk backing-jobb i Chess Studio i Chicago. Her startet han sin første gruppe, the Zionaires. James Cleveland hentet ham til New York og i 1970 mottok han Grammy - for sin første LP med Jessy Dixon Singers.

- Så møtte jeg Paul Simon. Han hørte meg synge på en jazz-festival i 1972. Jeg hadde gitt mitt liv til Herren og som Hans vitne sang jeg «Jesus is the answer». Paul Simon begynte å skjelve. Han sa: «Dette er magisk - det er mer enn sang og musikk.» Han ville ha meg med, og vi turnerte sammen i åtte år. Første gang jeg var i Skandinavia, reiste jeg med Paul Simon. Disse turnéene gjorde meg kjent i Europa og la grunnlaget for mine egne turnéer senere. Det var mens jeg reiste sammen med Paul at jeg for alvor «slo igjennom». Det skjedde i 1977 med «Its all right now.»

Klart budskap

- Du har klare tekster - hvor får du dem fra?

- Jeg får dem rett fra mitt eget hjerte. Jeg vil ikke at folk skal være usikre på hva som er mitt budskap. Folk behøver å bli konfrontert med virkeligheten - enkelt og utilslørt. Når jeg presenterer mitt budskap enkelt og rett fram, så har folk valget mellom å motta eller forkaste det. Men de har i alle fall forstått det.

- Lytter du mye til andre artister for å hente inspirasjon?

- Ja, jeg lytter mye til Andrae Crouch. Jeg lytter til Paul Simon for å lære noe av hans musikalske teknikk. Og jeg lytter gjerne til noen eldre artister, f.eks. Mahalie Jackson, for å lære noe av den måten hun synger på. Det gir meg også mye å lytte til tekstene hennes.

- Hvem er din favoritt?

- Min favoritt tror jeg må være Mahalie Jackson.

Under

- Tror du at Gud gjør under? Har du sett helbredelser skje under konsertene?

- Jeg ble født med astma. En søndag mens jeg var i kirken ble jeg syk under gudstjenesten og måtte reise hjem. Litt senere, da gudstjenesten var over, kom pas-

storen på besøk til meg. Han la hendene på meg og ba at jeg måtte bli frisk. Mens han ba, falt jeg i søvn. Da jeg våknet var han gått. Og det samme var astmaen, den var borte. Jeg våknet og var helbredet.

Senere hadde jeg konsert i London.

Da kom en ung kvinne løpende mot scenen. Hun skrek: «Jeg kan høre deg! Jeg kan høre deg!» Hun var født døv, men Gud åpnet hennes ører under den konserten.

Jeg har sett lignende under fra Gud skje i andre konsserter. F.eks. i Disneyworld var det en blind jente som fikk synet tilbake.

200 konserter årlig

I sommer hadde «gospelens gentleman» en rekke konserter rundt om i Norge. Han deltok bl.a. på ARENA 87 i Kristiansand, Skjærgårdsgospel i Kragerø og OASE 87 i Oslo. Jessy Dixon holder 200 konserter i året. Konsertene i Norge sliter ikke ut den energiske «gospelens ukronede konge», som han også kalles.

- Jeg sliter meg ikke ut.

Jeg ønsker ikke å gjøre noe annet. Jeg kunne ha sluttet å turnere og begynt å jobbe f.eks. som lærer. Eller jeg kunne ha blitt forkynner, kanskje pastor i en kirke. Men jeg føler at det er vidunderlig å gjøre akkurat det jeg holder på med nå. Jeg har reist som artist i 10 år.

«Have faith, have faith.

The battle is goin on.

But soon we will see the King,

so hold on!»

Ekte

- Hva ønsker du å gi folk gjennom dine konserter?

- Jeg ønsker å skape glede. Jeg ønsker å formidle min tro til dem - ekte og naturlig. Jeg står ikke på scenen og spiller skuespill. Men jeg er meg selv, og jeg vil at folk skal få inntrykk av at jeg er ekte. Jeg deler med dem av hva jeg har. Når de lytter til meg, forteller jeg dem om Jesus. For jeg tror nemlig av hele mitt hjerte at «Jesus is the answer» - Jesus er svaret på alle problemene vi har.

«Live» i Norge

Jessy Dixons største «hits» er «Operator», «Jesus is the answer» og «Its all right now». Siden 1970 har han gitt ut 16 plater. Alle bærer preg av svart gospel - med unntak av fjorårets som er mer pop. Den inneholder «Your love is the most incredible thing I ever known», senere sunget av bl.a. Cliff Richard.

Jessy Dixon er en populær artist i Norge. Få amerikanske artister trekker så mange mennesker som han til konsertene. Til slutt en godbit til norske gospel-elskere: Jessy Dixons siste LP ble spilt inn «live» under konsertene i Norge. 🎤

Arnfinn Clementsen VEKKELSE FOR VÅR TID

Del 15

Visjon

Bibelen sier: «Uten åpenbaring kommer folket på villspor. (Ordspr.29:18). I andre bibeloversettelser brukes uttrykket visjon i stedet for åpenbaring.

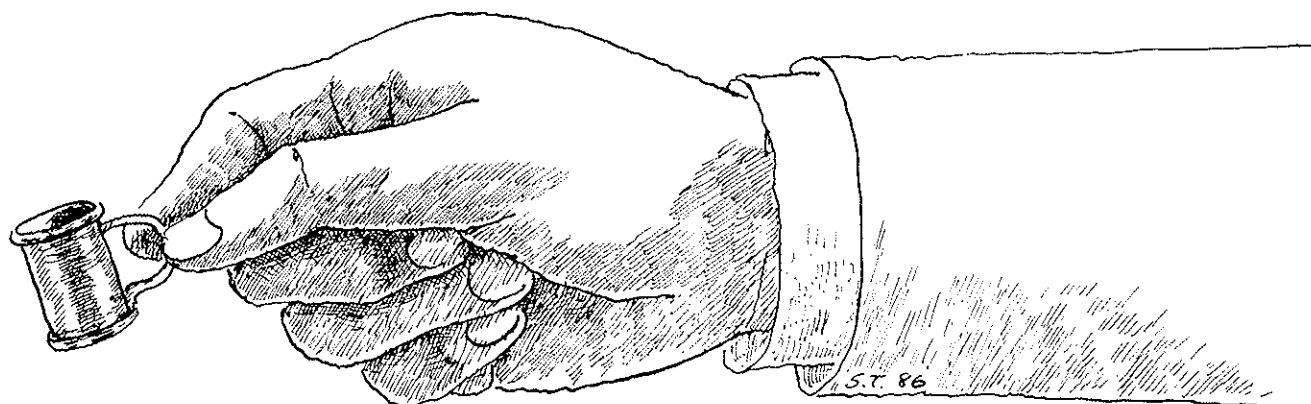
Hva mener jeg med ordet visjon? Jeg tenker ikke på en eller annen vidløftig tanke som løper gjennom mitt hode, eller på en eller annen sprø ide. Nei, en visjon slik vi bruker ordet i kristen sammenheng er noe som er gitt av Gud gjennom Guds ord og Den Hellige Ånd. Derfor blir visjonen sterkere og sterkere ettersom du ber og lar den utvikle seg i et fellesskap med Gud. Med ideer og mennesketanker skjer det motsatte; de forsvinner når man overgir seg til Herren i bønn eller når hverdagen er der og man må stå for det man har sagt uten at det har holdepunkt i den åndelige verden.

Visjon er en åpenbaring gitt av Gud. Den er gitt for å gi retning for ditt liv eller Guds menighet. Visjonen hindrer deg i å komme på villspor. Derfor er det helt naturlig å få visjoner. Din nære omgang med Guds Ord og Den Hellige Ånd gjør at du befruktes av tanker fra den åndelige verden. I fellesskapet med Gud får du se noe som er spesielt for deg eller din forsamling- eller kanskje for hele din nasjon. Du får se noe som Gud vil bruke deg til eller gjøre, og ettersom du legger dette fram for Gud i bønn og bærer det inne i deg, så blir det bare sterkere og sterkere og klarere og klarere. I Amos 3:7 står det: «For Herren Gud gjør ikke noe uten at han har åpenbart sitt råd for sine tjenere profetene.» Gud vil at du og jeg, ja, hele hans menighet, skal leve profetisk. Vi skal ligge «foran» og vite tingene før de skjer.

Hva har dette med vekkelse å gjøre? Jo, vekkelse blir født inne i hjertene på mennesker som tror.

Det har aldri vært en vekkelse uten at Guds folk eller kanskje bare noen få mottok signaler fra himmelen og på den måten fikk en visjon for vekkelse. Denne visjonen bar de med seg i bønn og arbeide- inntil det skjedde. Gud samarbeider alltid med sitt folk, og en av måtene han gjør det på er ved å gi visjoner.

«Med det mål dere selv bruker, skal det måles opp for dere» (Mark. 4:24)

Den som gir får
Det finnes åndelige lover i Guds Ord som bringer oss inn under Guds velsignelse på det økonomiske område.

Tiende og hellige gaver

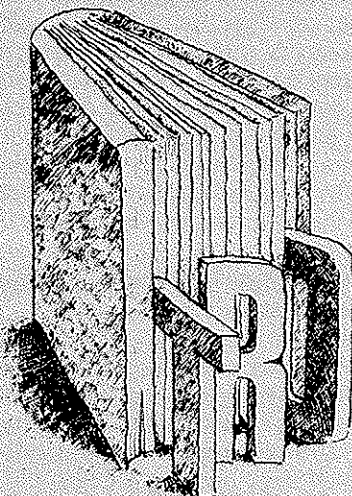
I Guds rike fungerer en lov som strider mot fornuften. I verden tenker man at rikdom kommer ved å spare, og gjerne være litt gjerrig. Men «Onkel Skrue» praktiserer ikke Guds Ord: «En strør ut og får likevel mer, en annen er gjerrig og må enda lide nød.» (Ordspr.11,24).

deg tiende.» (1. Mos 28,22).

Å gi tiende åpner himmelens sluser over oss, så velsignelse øses ut over oss i rikt mål. (Mal.3,10)

Å la være å gi tiende, er å røve fra Gud. (Mal.3,8). Derfor bør man ha faste rutiner på hvordan man gir tienden, så man ikke forsømmer det. Så kan man også gi hellige

TROEN OG ORDET

Tekst: Åge Aleskjær

Gode nyheter til de fattige del 2

«Gi så skal dere få.» (Luk.6,38) Guds prinsipp for å løse ut velsignelser er å gi!

Bibelen taler bl.a. om å gi tiende. Noen sier at det hører loven til, men Ordet sier at det hører TROEN til. Det er når du gir tiende, du kan tro Gud for din økonomi! Saken er nemlig den at Abraham gav tiende flere hundre år før loven kom, for han er de troendes far. Vi følger i fotsporene av den tro Abraham hadde, og har den samme tro som han. Og den troen gir tiende! (Rom.4,12 og 16), (1.Mos.14,20).

Noen sier at Abraham ikke gav tienden regelmessig, han bare gav den spontant denne ene gangen. Men om vi ser på Jakob, hans sønnesønn, ser vi at bestefar Abraham hadde lært ham å gi tienden av alt han tjente! «Av alt du gir meg, skal jeg gi

gaver i tillegg eller som man kjenner for i sitt hjerte.

Gi seg ut av fattigdom

Bibelen har sterke eksempler på at folk GAV SEG UT AV FATTIGDOM. Menigheten i Makedonia opplevde det: «De har vært hardt prøvet, men deres store glede og dype fattigdom har gjort dem rike og villige til å gi.» (2.Kor.8,2). De hadde gitt seg ut av fattigdommen!

Det samme gjorde enken i Sarepta. Hun hadde bare en en neve mel og litt olje i huset. Hun var i ferd med å forberede det siste måltidet for seg og sin sønn før de la seg ned for å dø. Men profeten visste hvordan han skulle blande Guds kraft og velsig-

nelse inn i økonomien. Hun måtte FØRST gi!

Det høres jo ille ut når profeten sier at hun FØRST skal lage noe til ham. (1.Kong.17,13). Det var en frimodig predikant med en frimodig kollektpreken!

Men det å gi, løste Guds kraft i situasjonen, så det skjedde et mirakel i melkrukka og oijekruset!

Det er å gi seg ut av fattigdom!

Økonomi og krigføring

Selv om vi gir både tiende og hellige gaver, er det ikke alltid det ser ut til å fungere. Guds Ord fungerer jo ved tro, ikke ved lovgjæringer. Derfor er det riktig å gi i tro på Guds velsignelse.

Noen mener det er galt å gi og så forventer en høst av det en har sådd, men det er det ikke. Det er bare egoister som tror det, for de er vant til å bruke alt overskudd på seg selv. Men den som søker Guds rike først, kan utmerket godt tro Gud når de gir. Den velsignelse de får, blir en velsignelse for Guds rike!

En annen grunn til at det noen ganger ikke ser ut til å virke, er at djevelen gjør alt han kan for å hindre at pengene «løsner» og kommer til vår disposisjon.

Da Israel dro ut av Egypt, holdt Farao og hans arbeidsfogder på dem så lenge de

kunne. Men da de måtte slippe dem, måtte egypterne samtidig slippe taket i sølv, gull og klær, (2.Mos.12,35).

På samme måte forsøker djevelen å «sitte på» penger vi skulle hatt. Derfor må vi i Jesu navn befaie ham å slippe dem. Økonomi og åndelig krigføring går hånd i hånd.

Til slutt sender vi englene ut for å bringe velsignelse inn. På samme måte som onde ånder kan påvirke mennesker med dårlige tanker og innskytelser, kan Guds engler gi gode tanker og f.eks. minne folk om å gi til den eller den. Englene er tjenere for oss som skal arve frelse, og er i full virksomhet på våre vegne!

Ekstraordinære forsyningslinjer

Under vanlige omstendigheter bruker Gud naturlige kanaler for å sende sin velsignelse til oss, f.eks. ved en jobb som gir god inntekt. Men når det er nødvendig, oppretter han overnaturlige forsyningslinjer. Han sendte ravner med kjøtt til profeten, og brukte senere en enke i Sarepta til å gi ham mat. Men den ble til et vedvarende mirakel. (1.Kong.17)

Om nødvendig lar han fem brød og to små fisker bli til mat for tusener. Det er noe å tenke på for deg som frykter for fremtiden! 🙏

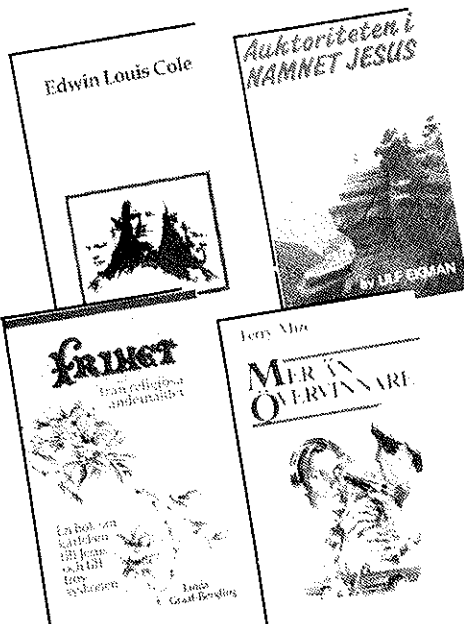
Er du god i regnskap...

Kan du tenke deg å arbeide i et aktivt kristent miljø? Da kan du være den rette medarbeider i vårt regnskapsbyrå i Bærum.

Kontakt Sven Olav Iversen eller Tor Wollert Bryne snarest. tlf: (02) 13 33 30.

Inforegn A/S, Brynsvn. 96, 1352 KOLSÅS

NYHETER FRÅN LIVETS ORDS FÖRLAG

MAXIMAL MANLIGHET av Ed Cole

Vad är sann manlighet? Ett rakryggt budskap om att göra upp med synd, att ta sitt ansvar som man mm, mm. Detta är en bok som både män och kvinnor borde läsa!
Bokklubspris: 29:40 + porto
Ca-pris: 49:- + porto 144 sidor

AUKTORITETEN I NAMNET JESUS av Ulf Ekman

Lär dig att bruka namnet Jesus, inte som en magisk formel, utan som ett vapen i den andliga striden. Det är namnet över alla andra namn!
Ca-pris: 20:- + porto 23 sidor

FRIHET från religiösa andemakter av Linda Graaf-Bergling

Vad är religiösa andemakter? Frågan besvaras i boken som också handlar om kärleksrelationen mellan Jesus och den troende samt de kristna syskonens relationer till varandra.
Bokklubspris: 29:40 + porto
Ca-pris: 49:- + porto 153 sidor

MER ÄN ÖVERVINNARE av Terry Mize

Otroligt spännande! Mäktiga under och god undervisning! En härlig kombination. Mycket lämplig att ge till icke-kristna.
Bokklubspris: 29:40 + porto
Ca-pris: 49:- + porto 132 sidor

Som bokklubsmedlem får du ca 10 ggr/år en (1) bok hemskickad med 40% rabatt på försäljningspris.

Livets Ords Förlag
Box 17, S-751 03 Uppsala
Tel. +4618157940

Jag går med i bokklubben och beställer:
— Maximal manlighet à 29:40
— Frihet från religiösa andemakter à 29:40
— Mer än övervinnare à 29:40

Jag beställer:
— Maximal manlighet à 49:-
— Auktoriteten i namnet Jesus à 20:-
— Frihet från religiösa andemakter à 49:-
— Mer än övervinnare à 49:-

Namn:

Adress:

Kan sändas
ofrankerat
inom Norden.
Livets Ord
betalar portot.

LIVETS ORD

Svarspost
Kundnummer 74405002
S-751 00 UPPSALA
SVERIGE

ÅNDEN OG ORDENE

C.J. Hambro var det vel som sa at kristendommen har for mange advokater og for få vitner. I dag er vi kanskje mange som tar saken uten å være vitner. For vi kjenner ordene og prosedyren. Vi er profesjonelle, og vi blir gjerne stjerneadvokater....

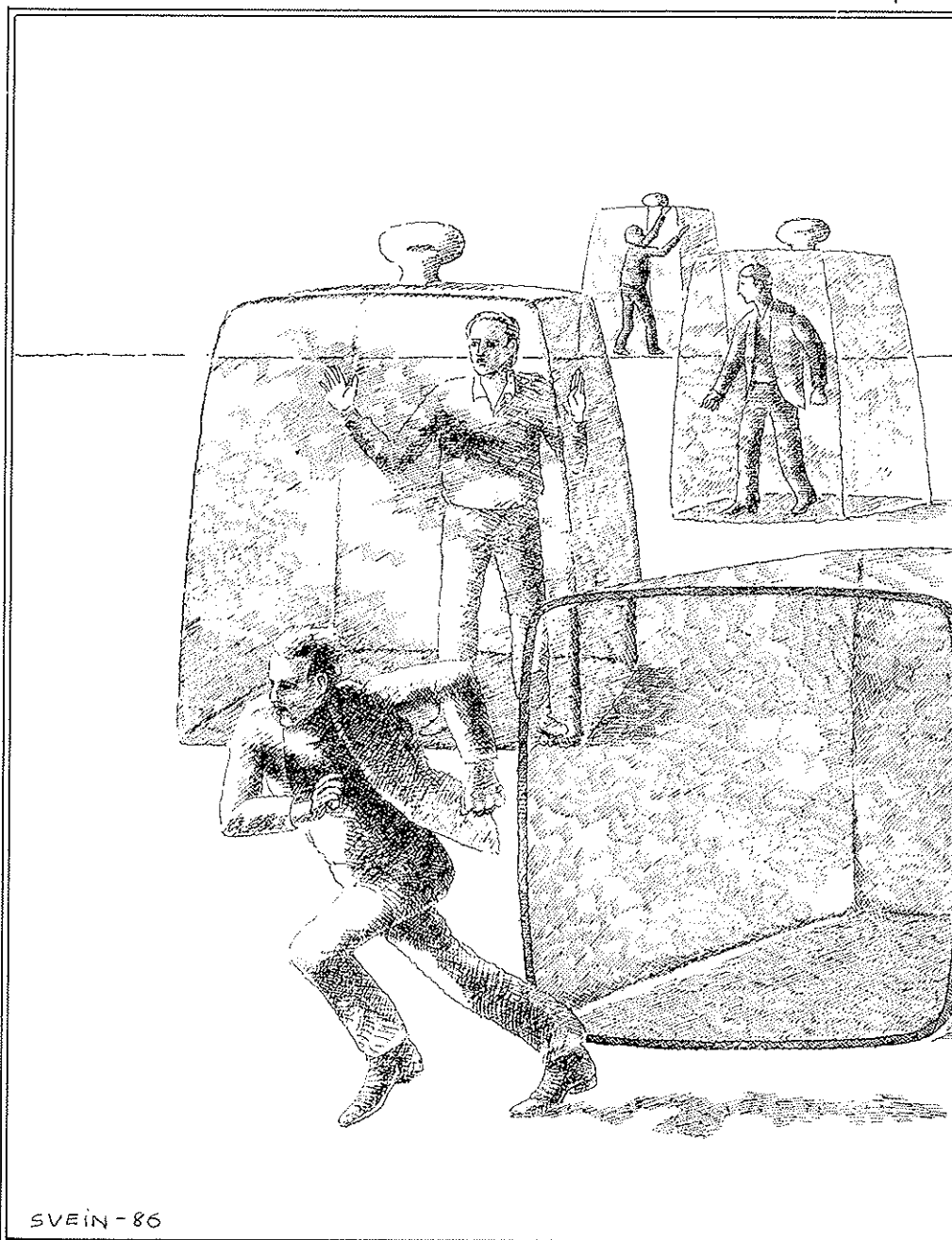
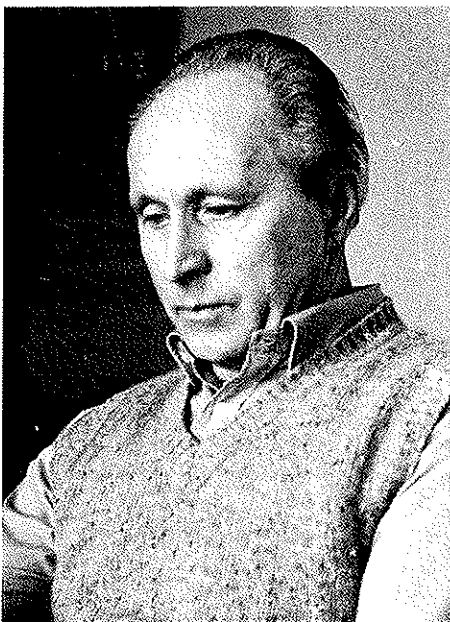
udisiplinert tanke kan melde seg fra tid til annen: Kan det tenkes at *begrepene* kan fortsette å leve etter at realitetene som skapte disse, er gått tapt i vår erfaring? Er det mulig at velsmurte hjul kan fortsette å svinge lenge etter at drivkraften er koplet fra? Den Hellige Ånd som påstand - er det

«Å møte Jesus i dag, krever at vi forserer barrierer»

Var det tilstrekkelig å bruke ord bare! Hvor sterkt ville ikke Jesu budskap ha stått i dag da? Men det fins vel neppe en våken kristen i vår tid som ikke i ubevoktede øyeblikk og i stunder av ærlig ettertanke føler en aldri så liten lengsel etter en mer håndfast virkelighet bak ordene og begrepene. En lengsel etter at bekjennelsen på papiret eller på tungen må få *liv* og bli åpenbar i hverdagens verden, at den må bli noe mer enn en from talemåte eller et slags verbalt avlat for vår manglende tro.

Nei, det er ikke fritt for at en og annen

Tekst: Josef Haugen

SVEIN-86

nok? Vil ordene kunne veie opp realitetene? Og hvordan gikk det forresten til at Ordet ble ord?

Jesus kom til verden med et budskap adressert til vår tro. Det henvender seg neppe til det mer subtile intellekt. Dermed blir det, i følge Bibelen, en dårskap for verdens vise og forstandige. Dette mente en vel å ville råde bot på ved å forsøke å presentere budskapet i begreper som kunne legitimeres vis-a-vis fornuften. En følte behov for et læresystem, og vi fikk det - med alt som dermed følger: Stadig pågående diskusjoner, og til dels stridigheter, de lærde imellom. Ofte om bagateiller. Ofte om hårfine formuleringer. Alltid om ord!

Egentlig er jo dette ganske alvorlig. For alvorlig til å smile av. For følgene av denne fokusering på teologiens utforming er ikke bare at budskapet mister sin umiddelbare nærgåenhet, også *personen* bak budskapet tapes lett av syne - og det er fritt fram for karrikaturen. Å få den korsfestede Jesus Kristus malt for øynene er viktig, men hvem

vet hvor mye dette bilde opp gjennom årene er blitt flikket på av gesjeftige og oppfinnsomme malere?

Det å møte Jesus i våre dager krever i en viss forstand at vi forserer barrierer som er bygd opp i løpet av årtusener. Barrierer og velmente byggverk - som stenger for synet, dessverre.

Om derfor et menneske i det tyvende århundre kunne greie å gjøre seg fri fra nedarvede forestillinger om Jesus og hans budskap, om det kunne lykkes i å sette seg selv i samtidighetens situasjon og møte denne gudesønnen som en levende person, så å si ansikt til ansikt, da ville et slikt menneske kunne si oss noe om den distanse vi har skapt til utgangspunktet for vår tro.

Den kristne tro, slik den fungerer i dag, forutsetter i stadig mindre grad et forpliktende møte med en personlig frelser som åndelig talt (men derfor ikke mindre virkelig) vandrer om i vår hverdag. Troen er snarere blitt ensbetydende med å slutte seg til en trosbeskjennelse eller en kirke kanskje, si et mer eller mindre formelt ja til et læresystem eller en livsstil som likevel ikke krever for mye i retning av kvaliteter ut over det gjennomsnittlige. Å ha et kristent livssyn er nesten blitt in i våre dager. Men å møte Jesus, uretusjert og aldeles uattraktiv for våre naturlige tilbøyeligheter, det resulterer i mer enn et nytt livssyn.

At den kristne tro i det tradisjonelt kristne Europa er på tilbakegang, tross en kristen

Det tyvende århundrets mennesker trenger å bli fri fra barrierer og nedarvede forestillinger om Jesus og hans budskap, slik at de får møte gudesønnen som en levende person.

aktivitetsbredde større enn noen gang kanskje, sier sitt om mangelen på den gudgitte åndskraft bak ordene som er det eneste som teller i en tidsalder som er mettet på budskap og tilbud fra frelsere og lykkebringere av alle valører. Det er Ånden som gjør levende, her kan mennesket intet utrette, sa Jesus. Men å vente på Ånden, være avhengig av kraften, det er ikke vår stil i dag. Dermed får vi økende oppmerksomhet omkring begreper som nytenkning, metoder, strategi, og hva det nå heter alt sammen, ofte til fortrenghet for det langt viktigere: *At Ånden får ta makten fra oss*, rett forstått. En Jesus på avstand lar seg ikke kalle tilbake via moderne hjelpemidler av noe slag, Og noen kan vel trenge et lite memento nå: *Markedsmekanisme-tenkning* er et fattigdomstegn i Guds rike.

Dengang den kristne tro ennå eide sprengkraft, behøvde en ikke strateger og nytenkere - budskapet var en *ild* som bredte seg! I dag har vi nærmest ubegrensede kommunikasjonsmuligheter og masse-påvirkningseksperter av topp klasse - og ilden dør altså. Et åndsvær som startet som et guddommelig under, kan ikke fortsette å blåse over verden på menneskelige premisser. Vi får være ærlige: Det holder ikke å markedsføre vår tro som guddommelig og altbeseirende hvis folk ikke får noe mer enn *markedsføring*.

Menneskeliggjøringen av det guddommelige, den fullstendige fornufttilpassing av budskapet - mennesket som vikar for Ånden - er det langt dit? I alle tilfelle vil den kristne tro i tiden som kommer ikke ha noen sjanse, om den utelukkende skal basere seg på den verbale presentasjon vi gir den hvis denne ikke strekes under av livets uimotsigelige vitnesbyrd og Åndens umiskjennelige nærvær.

OSLO
KRISTNE SENTER v/Haugenstua Senter

Seminar med

**LINDA
GRAAF-BERGLING**

Søndag 1. - torsdag 5. nov.

Tema:

“Jesus helbreder og oppretter”

Lovsang:

Doxa, Regn, Trygve Wikstøl m.fl.

Tid: Sønd. 1/11 : kl. 18.00

Mand. 2/11 - tors. 5/11: kl. 09.00 - 12.00

Tirs. 3/11 - tors. 5/11: kl. 19.00

Vekkelsen kom da soldatene lærte å elske hverandre

De to engelske frelsesoffiserene, Lynda og Melvyn Cooke, har i over fire år vært stasjonert ved Castleford korps i Yorkshire i England. I denne tiden har de bedt til Gud med mange, og de kristne har opplevd en sterk fornyelse i sitt liv og sin tjeneste.

Tekst: Nils-Petter Enstad

For de som ikke er fortrolige med Frelsesarme-terminologi, så er et korps det samme som en lokal-menighet, og en soldat er et medlem av Frelsesarmeen som er tatt opp i bevegelsen gjennom en innvielsesseremoni, og har bl.a. rett til å bruke Frelsesarmeens uniform.

Sommertreffet som det refereres til i intervjuet, er et årlig stevne til frelse og fornyelse som arrangeres av Frelsesarmeens Ungdom. For mange fungerer stevnet som et slags Frelsesarmeens Oase. I flere år ble Sommertreffet holdt på Jeløy folkehøgskole; sist år var Kvavik Camping i Lyngdal samlingsstedet.

Jeg ble kjent med Melvyn, hans kone

Lynda og de tre barna deres under Sommertreffet i 1984, der de var med som deltakere.

Den gang laget jeg et kort intervju med dem i Krigsropet, men ellers har vi ikke hatt særlig kontakt. Gjennom andre hørte jeg at de hadde en fin tid i korpsset sitt, og ordet vekkelse ble brukt.

Da de siste besøkte Norge hadde jeg et intervju med dem.

Melvyn Cooke er 32 år gammel og kaptein i Frelsesarmeen. Han har vært frelsesoffiser i ti år og er leder for Castleford korps i Yorkshire på det tredje året.

- Hva vil du vite? spør han meg.

- Jeg vil vite når dette begynte, og om det er en vekkelse der Guds folk blir fornyet eller en der syndere blir frelst?

- Det er både en vekkelse som fornyer

Guds folk og en vekkelse der syndere blir frelst, svarer han, og det begynte da vi kom på rett kjøp.

- Er det korpsset som er vi?

- Ja. Det som skjedde var et verk av Den Hellige Ånd: Soldatene begynte å elske hverandre, å få tillit til hverandre. Da kunne Herren slippe til.

Melvyn forteller at det begynte med de yngste i korpsset, 10-12 åringer som kom til botsbenken og ønsket å bli frelst. De forsto seg kanskje ikke så mye på hva alt gikk ut på, men de bar på en åndelig lengsel, og den ga de uttrykk for. Dette grep mange av de eldre.

- Etter hvert som soldatene lærte å elske hverandre, ga Herren oss nye mennesker å elske, fortsetter han.

- Du kan godt si at køen ble fylt opp bakfra; etter hvert som folk ble frelst, kom nye til.

Oppmuntre hverandre

Vekkelsen i Castleford er en vekkelse både for frelse og fornyelse. Egentlig må vel all sann vekkelse fungere på det planet.

Korpslederen forteller:

- Mange av soldatene har erfart vidunderlige ting med Herren. Mange av dem vitner om at de er blitt døpt i Den Hellige Ånd, mens andre vitner om en hjertets fulle renselse. Jeg oppfatter det bare som forskjell i ordbruk; det er Herrens verk alt sammen.

At soldatene i korpsset har lært å elske hverandre, har også medført at de har lært å oppmuntre hverandre.

- Jeg skulle besøke en gammel soldat som var syk, forteller Melvyn. Da jeg kom til ham, sa han: Kaptein, etter å ha sett hva som har skjedd med sersjantmajoren, har jeg fått frimodighet til å si at det som han har opplevd nå, det opplevde jeg for mange år siden. På den måten hjelper og oppmuntrer vi hverandre, tilføyer korpslederen.

Ulike erfaringer

Jeg minner ham om det vitnesbyrdet Lynda avla på Sommertreffet, der hun fortalte om sin dåp i Den Hellige Ånd. Jeg spør om offiserenes vitnesbyrd har vært noen utløsende faktor i denne vekkelsen.

- Nei, det kan vi vel egentlig ikke si, men mye av det vi lærte på Sommertreffet har vært oss til stor hjelp i forskjellige situasjoner.

- Når erfarte du en spesiell Åndens fylde?

- Jeg opplevde det på krigsskolen, svarer han raskt, - men jeg refererer gjerne til det som veisignelsen av et rent hjerte, for det beskriver best det jeg erfarte.

- Hvordan opplever du dette idag, ti år senere?

- Som en konstant fordypelse hvor Herren viser meg stadig nye ting. Jeg har blant annet erfart det nokså sterkt her på Jeløy.

- En annen ting er hvordan uttrykkene oppfattes. For noen vil nok uttrykket Ån-

dens dåp ha en negativ effekt, og de vil foretrekke å snakke om et rent hjerte. Det har kanskje med hva de kjenner seg igjen i å gjøre. Men veldig mange vil si som oss: Det er den samme velsignelsen det er snakk om.

Så langt Krigsropet den gang.

Idag sier Melvyn om dette: - Lynda og jeg fungerer bedre sammen enn vi noen gang tidligere har gjort som offiserer. Erfaringene våre er veldig forskjellige; min er den klassiske hellighetserfaringen, slik en er vant til den i Frelsesarmeen, hennes er mer karismatisk. Men folk ser at vi fungerer sammen og supplerer hverandre, trass i disse forskjellene i erfaring, og de opplever av Lynda forsvarer min hellighetserfaring, og jeg hennes; at det ikke er noen motsetning, og derfor våger de å gå inn i det som tilsynelatende er ukjent land.

De nyfrelste

I løpet av de siste månedene er 11 voksne og 8-10 barn blitt frelst i Castleford.

Den første som ble frelst var en av soldatene(!).

Hun hadde vært frelssoldat i 15 år og var gift med korpsets visemusikkfører. En dag vi var hjemme hos dem, sier hun rett ut til meg: Jeg kan ikke si at jeg er frelst, kaptein. Det har jeg aldri vært. Og jeg har ingen lengsel etter å bli det heller. Den som ble mest forskrekket var nok mannen hennes. De hadde vært soldater sammen i 15 år, de hadde vært gift med hverandre i 14 av disse årene, og han ante ikke at hun hadde det på den måten. Det ble en alvorlig vekker for ham, og førte til at han begynte å gå tettere inn på Herren. Så ble han døpt i Den Hellige Ånd, og tre uker senere ble kona hans frelst.

Når det gjelder de andre ny-frelste, forsikrer Melvyn meg at alle representerer amazing stories.

En av dem -- en ung kvinne -- ble kastet ut av hjemmet av sin far da hun bestemte seg for å bli frelssoldat. To andre soldater åpnet hjemmet sitt for henne; hun ble kjent med en musikanter, de giftet seg og har nå sitt eget hjem.

En annen av de nyfrelste er en ung gutt, eldre bror til en av juniorsoldatene, og så har vi ekteparet som er foreldre til tre av juniorsoldatene. De var på et møte der alle barna deres var ved botsbenken og ba for mamma og pappa at de skulle bli frelst, og det ble de da også, den kvelden. Jeg tror ikke et øye var tørt da de gikk fram, sier Melvyn, og stjeler seg til å tørke vekk litt fuktighet fra øyekroken, omtrent samtidig med intervjueren.

Så var det hun som vasket lokalet for korpset, og hadde det som en liten ekstraintekt. Etter å ha fått den jobben, begynte hun å gå på møtene, og etter noen uker ble hun frelst.

Det samme ble mannen i 60-års alderen som hadde arbeidet sammen med en av musikanterne i to år. Bare ved å være i nærheten av ham, var en åndelig lengsel

blitt vakt, og etter at han hadde begynt å gå på møtene, det første møtet han var på var en carol service, adventsmøte, ble han frelst. Nå kommer kona hans sammen med ham til møtene, og det tar ikke lang tid før hun også blir frelst, sier Melvyn trossikkert.

Han forteller også om den unge kvinnen som lyttet til et friluftsmøte noen kadetter på påskefelttoget hadde. Det vakte en lengsel til live hos henne, og hun kom og ble frelst. Det viste seg at hun var gift, men hadde flyttet fra mannen sin. Etter at hun var blitt frelst, flyttet hun sammen med ham igjen, og nå kommer han til møtene sammen med henne.

Andreas-syndromet

Vekkelsen i korpset har også vakt til live igjen det man kaller Andreas-syndromet. Alle de nyfrelste har med seg nye mennesker til møtene. Dette er noe salvasjonistene har glemt mange steder, sier Melvyn, gledent ved å kunne ha andre med seg.

Vekkelsen har også ført til at soldatene har fått øynene opp for nødvendigheten av å gi til Guds rike. Det har vært lagt vekt på å undervise om tienden i hele territoriet, sier Melvyn, og hos oss har det ført til at ukebidraget har økt fra 87 pund pr. uke til 280 pund pr. uke. (Multipliser med 10 og du har beløpet i norske kroner.)

Det har også ført til at korpset, som tidligere var relativt sterkt adskilt i et junior-korps og et senior-korps, nå har smeltet sammen til ett korps, der alle angår hverandre.

Vi har en adopsjonsordning, der vi skriver navnet på hver juniorsoldat og legger i konvolutter, forteller Melvyn, og så legger vi konvoluttene på botsbenken. Soldatene kan da komme fram og trekke en konvolutt og så lover de å vise den juniorsoldaten omsorg i ett år, be for ham eller henne, og ta seg av vedkommende. Etter ett år er det skifte av faddere, men det som ofte skjer, er at soldaten i tillegg til å ta seg av den nye fadderbarnet, også viser den forrige omsorg, og på den måten blir det et nett av omsorg og kjærlighet i korpset.

For soldatene har det ført til at de har vokst i tro og ansvarsfølelse og blitt kjent med mange flere i og utenfor korpset.

De gamle soldatene som ikke lenger kan være med i musikkgruppene, har oppdaget at de kan aktivisere seg på en ny måte, og alt dette har gjort at korpset er blitt som en familie.

Familien

Uttrykket en familie er ikke tilfeldig valgt, forstår jeg snart. Soldatene omtaler faktisk korpset som the Family.

- De snakker ikke lenger om korpset vårt, men om familien vår, sier Melvyn, og forteller om det nyfrelste paret som hadde giftet seg borgerlig for 17 år siden. Nå ønsket de en kristen vielseshandling for også å kunne vigse sitt ekteskap til Herren.

Og vet du hvem som ble innbudt?

Familien!

Eller soldat-ekteparet som skulle feire sin gullbryllupsdag, og sønnen, soldat han også, med en særlig nese for alt som kunne kritiseres i korpset, kom og spurte om de kunne få ha feiringen på korpset, sammen med familien.

Ikke til å kjenne igjen

I løpet av dette året er også store deler av sensur-underbefalet blitt skiftet ut. Det har skjedd som en naturlig prosess, og Melvyn forteller at det er mye bønn om Herrens ledelse knyttet til disse utnevnelserne.

- Når jeg spør om vedkommende er villig, sier jeg alltid at Dette skal du be over selv også, og dersom du ikke føler at dette er Herrens vilje, skal du ikke ta det på deg.

Han nevner utnevnelser av ny korpsskasserer som et illustrerende eksempel. Vi spurte fire forskjellige, men ingen hadde ro for å ta imot utnevnelser. Plutselig kastet hjemforbundssekretæren fram et navn på en som var kommet nokså nylig til korpset. Vi spurte henne, og hun sa seg villig, og fungerer helt vidunderlig som korpsskasserer. Det er helt tydelig henne Herren hadde sett ut til dette, men da stillingen som korpsskasserer ble ledig, var hun ikke engang kommet til korpset.

Fra folk som har vært i kontakt med korpset tidligere, har korpsetsleder fått høre at det ikke er til å kjenne igjen.

- Jeg var vel litt redd for at dette som skjedde skulle føre til at musikkgruppene i korpset mistet folk, fortsetter Melvyn, men det er det motsatte som skjer. Hornmusikkorpset spiller bedre enn noen gang tidligere, og sangbrigaden har aldri sunget så godt.

Han forteller videre at det som for mange av soldatene var en oppgave, nå er blitt en tjeneste, gudstjeneste.

Blomstre

Et korps i vekst, altså. Et korps der Guds folk blir fornyet og syndere blir frelst. Det er den rekkefølgen det skjer i; det hele begynte da soldatene lærte å elske hverandre.

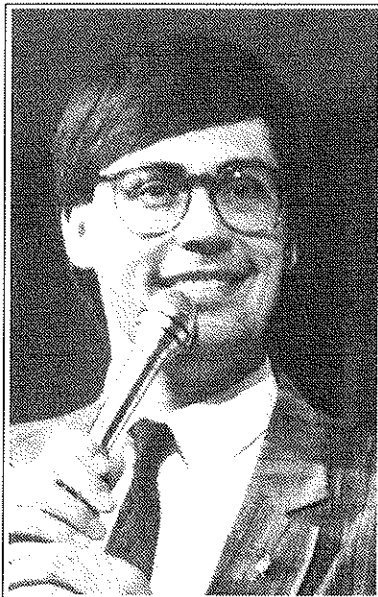
Det begynner med det, men det slutter ikke med det.

- Treet skal ikke bare skyte nye skudd, sier Melvyn til slutt, det skal utfolde seg i full blomst. 🌱

TRENGER DU FORBØNN?

Vi står gjerne med deg. Skriv (gjærne anonymt) til:
Kristent Krisesenter,
p.b. 12-Ellingsrudåsen
1006 OSLO 10

SEMINARIER PÅ LIVETS ORD

Ulf Ekman
2-6 november

En av höstens verkliga höjdpunkter på Livets Ord Bibelcenter. Pastor Ulf Ekman har en skarp och befräande undervisning som idag berör tiotusentals människor i Skandinavien.

Mary-Alice Isleib
7-11 november

Mary-Alice har en instruktiv och klagörande undervisning om bön. Hon har varit hos oss många gånger och är väldigt omtyckt.

Må-Fre 8.30-11.40, Ti-To 19.00

För ytterligare information ring eller skriv till:

LIVETS ORD BIBELCENTER, BOX 17, S-751 03 UPPSALA, TEL.+4618155940

NYA KASSETTSERIER

Introduktionserbjudanden

Framgångsrik församlingstillväxt
ULF EKMAN

8 band
PRIS
(ord 240:-) **195:-**

Guds plan för äktenskap och familj
ROBERT o ÅSA EKH

6 band
PRIS
(ord 180:-) **145:-**

Vad säger Bibeln om barn
MAJKRISTIN NILSSON

3 band
PRIS
(ord 90:-) **70:-**

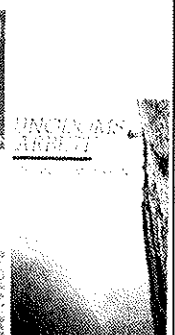
Hjälp-tjänster
Övernaturliga medarbetare i församlingen
URBAN KARLSSON

4 band
PRIS
(ord 120:-) **95:-**

Du kan blåsa djävulens plan för ditt liv
STEFAN SALMONSSON

4 band
PRIS
(ord 120:-) **95:-**

Du kan lyckas med Ungdomsarbete
STEFAN SALMONSSON

2 band
PRIS
(ord.60) **45:-**

Livets Ord Bandtjänst, Box 17, 751 03 Uppsala, Sverige, Tel +46-18 15 79 40

SAMFUNN

En kontaktmulighet

På denne siden gir vi en mulighet for de som av ulike grunner ønsker kontakt med tros-søsken, til å gi seg til kjenne. Det kan være enkeltpersoner som søker kontakt med en bønnegruppe i det området en bor, eller en virksomhet som søker **kontakt med forkynnere**. Du kan ha noe **til salgs eller leie** osv. Andre ønsker **troende til en arbeidsplass**, noen har et **bønne-emne** mens andre ønsker **brevkontakt**. Vi håper at denne spalten kan være med å gi kontakt og samfunn utfra de forskjellige behov som er tilstede. Har du noe på hjertet du tror andre søsken i Herren kan hjelpe med eller bli hjulpet av, så skriv til denne spalten.

Vignett: Samfunn

Eiendom til salgs

Gammelt hus i Asker, 150 m fra sjøen, ca.750 kvm flat jordtomt, solrik beliggenhet. 1 etg. i god stand, 2 etg. trenger oppussing. I tillegg uthus og garasjer. Takst kr.1, 225 000. Gi bud.

Øyvind Kjølner, Trosvikodden 18, 1393 Østenstad, Tlf.:02-798181.

Et evangelistpar trenger stedfortredere for to kristne tenåringer i oktober og november. Kost og losji i landlige omgivelser. Tlf. 03/784086

Hvor fins du kristen bror som kan spille og syng, og er 60 år. Kristen dame søker deg for å syng og samles med deg, og tjene Jesus med vår sang. Send gjerne foto. Skynd deg å svare!

Bill.mrk.: 88-87

Skulle ønske å bli kjent med **kristen mann 47-50 år**. Er blitt 47 år, arbeider i helsesektoren og har det godt. Men nå savner jeg den styrke og glede som det er i et slikt fellesskap.

Bill. mrk.: 89-87 Først og fremst vennskap.

Kristen dame, 33 år, ønsker kontakt med ærlig, snill og forståelsesfull mann i passende alder. Har hatt mange skuffelser/prøvelser i livet, og ønsker nå å bli kjent med en oppriktig kristen mann for varig forhold.

Bill. mrk.:90-87

Gutt 26 år i fast arbeid søker hybel/hybell. gjerne i et kristent bofellesskap i Oslo-området. Kontakt: Vidar Sandvik, Tlf.: 02-509653

Baker!

Vi trenger snarest baker/konditor til lite bakeri med store utfordringer ved Mjøsa. Nærmere opplysninger: Tlf.065-53014(Anne-Berit), Nes Bakeri,2350 Nes H

Hei Skandinavia!

Hvor finnes dere, kristne kunstnere, kunsthåndverkere, brukskunstnere? Det ville være spennende å utveksle erfaringer og bli kjent med hverandre! Vi har mye å gi! Er også på utkikk etter sølvmed eller annen dyktig ikke-tekstiler til vårt verkstedutsalgs. Har lite verksted til leie.

Skriv til: Verkstedet Noahs Ark, Karen Marie Ødegaard, Ladeveien 6, 7041 Trondheim

Kristen kvinne, 29 år, er glad i Jesus og ønsker å følge ham, selv om det ikke alltid er like lett. Ønsker kontakt med mann 29-40 år. Du må ha Jesus på første plass i livet ditt. Bill.mrk.: 91-87 «Østfold»

Enkemann, 42 år, 182cm, blond er i kristent aktivt hjelpearbeid for alkoholikere-narkomane, ønsker bekjentskap med kristen kvinne, skilt, enslig eller enke, 35-40 år. Barn ingen hindring. Du må mene alvor med livet, intr. sang, musikk, møter, sport, reise, meget allsidig. Har mye å gi den rette. Bill.mrk.:92-87 «Alvor og hjemmekos»

Gutt på snart 22 år

Jeg er en gutt som ønsker kontakt med jente i samme alder for varig vennskap og kanskje bli sammen en gang. Du må elske Jesus først av alt, og være snill og grei og forståelsesfull. Skriv til meg for mere informasjon. Hvetekornet har min adresse.

Bill.mrk.:93-87

Ungd. kristen kvinne med godt humør, 42, skilt, barnløs, ønsker en god venn. Har eget hus, ordnet økonomi. Interesser: Sang/musikk, turgåing, film, teater, bøker, menigh.arb., reiser, alt som gir glede til livet. Bill.mrk.: 94-87 «Østlandet»

– Den situasjonen dere beskriver, minner meg om hva min tredje hustru og jeg gikk igjennom før vi besluttet å gi opp.

Kjell Sjøberg startet «profet-skole»

Kjell Sjøberg har tatt initiativ til å opprette en profetskole i Sverige! Vår svenske medarbeider var elev ved det første kurset som ble holdt i sommer. Til Bro, et par mil nord for Stockholm, kom det 25 profetdisipler, hungre og nyfikne på å høre det profetiske ord.

Reportasje: Heidi Torbergsen

De som stod for undervisning var Kjell Sjøberg, Knut Frohm og KG Johansson og stedlige krefter. De pekte på hva en profet-tjeneste er og hva den brukes til.

Knut Frohm underviste om respekt for tjenesten.

- Det har vært en tid da profetene ikke er blitt tatt på alvor. I alle vekkelser opp gjennom tidene så har profeten hatt sin selvfølgelige plass. Men når profettrøsten stilner, da minskes respekten for Guds Ord.

Knut Frohm ga oss også undervisning i hvordan man formidler en profetisk tiltale så kjærlighetsfullt som mulig. For blir profeten hard, noe som lett kan skje, så har mottakeren vanskelig for å ta til seg tiltalen fra Herren. Og ettersom vi i Sverige har levd i en tid da ikke alle de femfoldige tje-

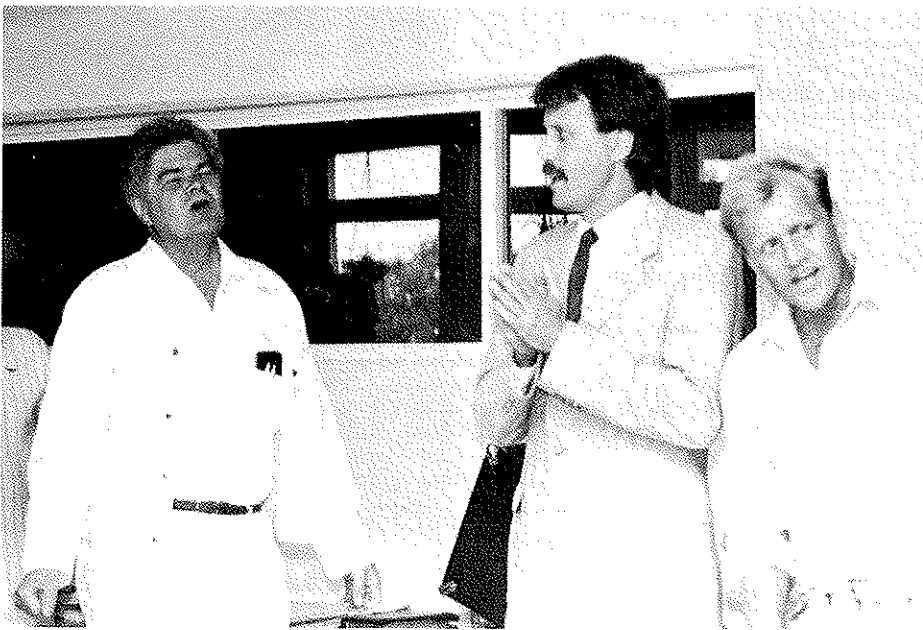
nestene i menigheten har vært tillatte, så har profeten hatt det vanskelig.

var min første tanke; er disse virkelig profeter? De ser jo ut som om de trenger sjele-

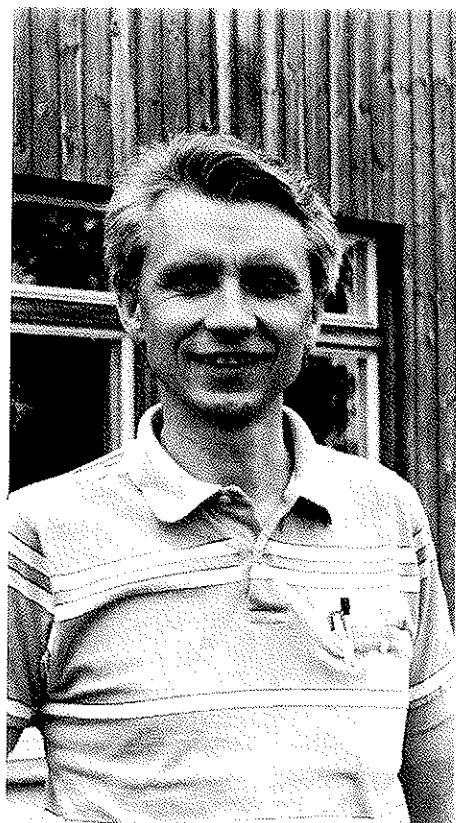
Uryddige profeter

Da jeg kom til skolen og fikk se elevene, så

Her har vi en del av de lærere som var med på den første profetskolen. Til venstre Bo-Roland Olovsson, Kåge Johansson, Bosse Nyberg og Krister Brandt.

Knut Frohm fløt i profetisk tiltale og underviste om profettjenesten på en sterk måte.

sorg hele bunten. Og det var akkurat det som skjedde. Gjennom lærernes undervisning om hva det innebærer å være en profet, og de krevende oppgaver man kan bli stilt overfor, så opprettet Herren på ny mange elever som helt klart var kalt inn i en profettjeneste, både i menigheten og ute i samfunnet.

Komplement til andre

I følge Kjell Sjøberg så skal profetskolen sees som et komplement og en videre utdanning innen det området som Herren har kalt hver og en til.

- Det fins jo allerede i dag flere skoler mer spesielt rettet, så som evangelist og sjelesorgskoler. Til og med profetene behøver undervisning og skoler.

Meningen med skolen er også å få fram profeter innen forskjellige områder. Det gjelder ikke bare menigheten, men også næringslivet og samfunnet i helhet.

- Vi vil være med å trene opp profeter til å komme med Herrens løsninger når alt annet er slutt, da skal vi inspirert av Den Hellige Ånd kunne komme med Guds svar på problemene, som menneskelig sett er helt umulige.

Følg med i massemedia

Kjell Sjøberg ga flere eksempler på hvordan man følger med i avisene. Han viste

bl.a. til avisen Dagen at en kristen sykehusarbeider var blitt sparket fra sitt arbeide på grunn av sin tro, og samtidig i samme avis kunne man lese at religiøse bevegelser var på frammarsj i Sverige, spesielt innen helsesektoren. Et eksempel er overlege Magne Smith, som er norsk og arbeider som psykiater i Østersund. Han er blitt innkalt til 35 avhør i sosialstyrelsen. Det Magne Smith har gjort seg skyldig i, er å be for de av sine pasienter som ønsker forbønn. Kjell Sjøberg lærte oss hvordan vi skal holde øye med massemedia og be over dette.

Meningen med skolen er altså å trene opp profeter til å se det Gud ser, og advare når det er fare på ferde.

Å være en profet er også å oppmuntre menigheten til å gå videre. For tystner den røsten så står menigheten stille. Så profeten er ikke bare til for å formane og se feil, men kanskje mest for å oppmuntre Guds folk til å gå videre.

Hver kveld var det møter, og da kom det til og med folk som ikke var påmeldt selve skolen. De lokale lederne i Bro betjente oss. Disse var Bo Nyberg, Christer Brandt, Bo-Roland Olovsson og Kjell Sjøberg og Håkan Gniste. I disse møtene helbredet Herren mange fra de sår i sjelen som de hadde pådratt seg i sin profettjeneste og nidkjærhet for Gud.

Kjell Sjøberg underviste om Gud som dommer og vi må gi Gud lov til å dømme det som er feil.

Med dette mener Kjell Sjøberg at det går for langt med lovgivningen i Sverige. Dette landet har innført lover som ingen annen nasjon i verden har gjort, sa han, og siktet til loven om homoseksuelle. Det finner ingen andre iand som har gjort noe liknende. De homoseksuelle har en lov som gjelder for samborhold og det gir dem rettigheter som vanlig sambo mellom mann og kvinne har. De får fortsatt ikke gifte seg eller anskaffe seg barn, men det får samboere.

- Når Riksdagen og regjeringen innsetter lover som er mot Guds vilje og da de har vegret seg for å høre på de kristne i landet, da er det tid for Gud å tre fram som dommer for å gå i rette med dem som fastsetter lovene.

Hensikten med skolen

- Vi vil være med å trene opp profeter og gi materiale som omhandler familien og hjemmet og menigheten, sier Kjell Sjøberg.

Hensikten er også at man skal få en dypere forståelse av skolen, media, TV, radio og presse. Dessuten kultur, kunst og underholdning, forretningsverden, regjeringen, lovgivningen og å søke Guds visjoner og prinsipper for samfunnet.

Profetskolen vil finnes regelmessig på flere steder hele året. Neste kurs er på Västanås senere i høst, og da vil Kjell Sjøberg, Sven Nilsson, Johannes Facius og Knut Frohm være lærere. ✎

NORVEST-FIRE konferanse 87

i Kristiansund-N - 23. - 25. okt.

Sverre Granlund

Martin Meland

Atle Yndesdal

Talere:

- Sverre Granlund
- Martin Meland
- Atle Yndesdal

Lovsang:
Ambassadør

Sted:

«Atlanten»

Kristiansund Gymnas

Fredag 23. okt. Kl. 19.00

For innkvartering og nærmere opplysninger, ring: Magny Kjønne-Tlf.: (073)25 344

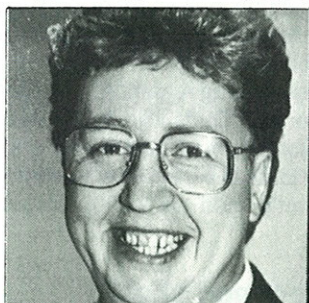
Velkommen til sterke dager!

Arrangør: «Betania», Kristiansund

Kristiansund - Framtidens by.

★ HVETE-KRYSS ★

Skriv løsningen (alle ordene i de mørke rutene!) på et ark, samt navn og adr., og send det til HVETEKRYSS, Boks 770, 3091 Horten. NB! Unødvendig å klippe ut kryssordet! Frist: 1 mnd. Premier: Ønske-kassetter.

	DANS LY FORÅRE		HUS- DYR FLATE- MÅL	ORDNE	★
				BUTIKK- KJEDE ABRAH'S FRENDE	
	JENTEN. BELGIA PAR		BE- RØRE	BEVEGE TO LIKE	
AV SAMME SLAGS		LEGEMS- DEL	HØVED- STAD FORNYEL. BEVEG.		50
KROPPS- DEL			MOTTA BRØD- EMNE	ÅNDE- LIG PRINSIPP	SEIER- SYMBOL TYSKL.
		HYLDN. DIKT BILEANS DYR			
OPP- DRETT			HUSDYR BETEGN. PÅ FLY		KONGE- SYMBOL
RØYK		HA LYST HØVED- STAD	PÅ DANSK BIL		PÅ SPANISK BIL
SEN- DREK- TIGE			TALL EN EDVARDSEN KØR		NORGE 50
TRE- SLAG			SVE- RIGE		
TIL- STREKK- ELIG			TIL BEKLED- NING		ÅPEN SPANIA
BELGIA TIGGE		TRE- SLAG		TO LIKE	ADV. ALFA BESKUES
		50 ØY- BOER	ALFA	PRON. (N.NORSK) DIAL.	
TUKT			TRAFIKK- SKILT DESSERT	STATS- INSTITU- SJON	PARTI FINS BRUTAL
FÅ TIL				SPANIA TILLES- ORD	
★ RØRT VED					

Løsning på HVETEKRYSS i nr.7/8-87: Motilonnisjoner Bruce Olson: Sann kristendom fins bare i menneskers hjerte og deres handlinger.

Vinnere: Johanne Solstad, Ljørdalen og Erna Valhovd, Åmotsdal.

NR.	O	S	V	S	N	F
	Y	S	K	A	T	U
	E	S	A	V	V	S
M	I	V	E	L	T	B
T	O	R	B	J	Ø	R
T	I	Å	K	O	V	S
B	I	B	E	L	O	V
A	L	B	U	E	V	I
L	O	E	R	S	R	E
L	N	M	E	H	E	B
M	O	N	A	J	L	A
S	I	R	N	Y	E	A
S	U	N	D	A	R	S
J	O	R	L	B	E	J
K	N	A	R	O	E	M
Å	V	Ø	L	B	O	K
A	R	N	O	L	D	R
B	H	D	R	V	I	S
L	U	I	S	N	O	T
C	A	K	Ø	K	O	R
P	E	R	U	T	E	V
G	O	L	S	O	N	L

ROGER LARSSON

Uddevalle Idrotshallen
ALLHELGONA HELGEN

Fre. 30. okt. 19.30
Lør. 31. okt. 17.00
18.00
Søn. 1. nov. 18.00

VÅLKOMMEN

Info Skriftstallet Bok & Musik
Box 73 · 45115 Uddevalla
Sverige

BE DERFOR HØSTENS HERRE Å DRIVE ARBEIDERE UT! VIL DU?

Vi søker medarbeidere til vårt bo og arbeidskollektiv for rusmisbrukere.

SØKERE BØR:

- være ansvarsbevisste personer som har evne til kontakt med ungdom
- kunne motivere og lede til innsats for personlig og arbeidsmessig fremgang, samt gi noe i et aktivt kristent miljø
- gjerne ha en praktisk utdannelse

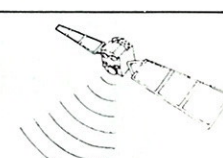
Det legges vekt på personlige egenskaper.

Lønn etter statens satser for miljøassistent/miljøterapeut, avhengig av utdanning.

Skriftlig søknad med kopier av vitnemål og attester sende:

KIMERUD STIFTELSE, 508-3370 Vikersund (innen 15. oktober 1987)

VIDEO
NYHET FRA
JHM

ENDELIG ER DEN HER!!

SATELITTMØTE SOM HELE U.S.A. SNAKKEP OM

NORGESHISTORIENS FØRSTE «LIVE» DIVERTE
SATELITTOVERFØRT TIL U.S.A.

OVER 1000 MENIGHETER I U.S.A. HAR SEIT DEN OG
30 MILLIONER I NIGERIA

DR. T. L. OSBORN!!

MED ET MEKTIG BUDSKAP
KUN 250.-

På pressekonferanse med Reinh. Bonnke:

Vi har fått være i GUDS PLAN!

Under Euro-Fire holdt Bonnke en pressekonferanse og vi gjengir her noen av de mest interessante synspunkter som kom fram der.

Reportasje: Magne Vågnes

Om formålet og behovet for EURO-FIRE sa Bonnke at Guds time nå er inne for Europa, som på mange måter har ligget etter andre kontinent når det gjelder framgang for evangeliet. Hensikten er at de vel 10.000 som besøkte denne konferansen skal være med å forandre den åndelige situasjon på sitt hjemsted. Mange menigheter i Europa er i behov av Åndens kraft.

Spørsmål: – Du møter ulike syn og holdninger på din virksomhet fra de forskjellige kirkesamfunn, hvordan reagerer du på det?

Bonnke: – Vi ønsker samarbeide med alle kristne for å vinne mennesker for Guds rike, men vi bebreider ikke noen som av ulike grunner ikke ønsker å samarbeide med oss. Vi har ingen tid eller kapasitet til å diskutere ulike teologiske spørsmål, eller sitte å vente på klarsignal fra kirkeledere, før vi kan gjøre det Gud har lagt på vårt hjerte. Vi arbeider ikke for vår egen sak, derfor tar vi oss ikke nær av kritikk. Vi er opptatt av høre Herrens røst og være tro i det kall han har gitt oss. Vi ser det heller ikke som rett å være beskjedne på Guds vegne, men stå for det Han har vist oss. Etter som det blir bedre kjent hva vi gjenn-

om CfaN står for, har det også vist seg at tillit til oss har vokst innen alle samfunn. For kort tid siden talte jeg på en samling hvor jeg opplevde at Gud smeltet sammen både lutheranere og katolikker så vi med en ånd kunne prise Herren. Vi har hatt opp til 300 menigheter og 30 ulike kirkesamfunn som har stått med oss i en enkelt kampanje. Det er disse som tar seg av de nyfrelste, for vår oppgave er ikke menighetsvirke.

Spørsmål: – Hva er hemmeligheten til den store vekst og framgang du har opplevd i din tjeneste for Herren?

Bonnke: – Det er ingen merkelig hemmelighet knyttet til meg, men det er et verk av Den Hellige Ånd. Jeg er en vanlig predikant som ikke på noen områder har spesielle menneskelige gaver framfor andre. Min lykke har vært at jeg har fått lov å bli en del av Guds plan, og det har skjedd ved å lytte og lyde. Jeg er ikke tankeorientert, virkeorientert eller tjenesteorientert, jeg er Åndsorientert. Når jeg har sett hvordan Gud utgyter sin Ånd over Afrika, har det gitt meg tro for at han kan gjøre det samme over Europa. Det er Guds Ånd som virker, jeg er bare en av de mange redskap Herren vil bruke. Gud har en plan for enhver lokal

menighet, den må vi finne ved at vi gir Gud mulighet til å tale ved sin Ånd, og lar dette være det som gjelder. Jeg er veldig forsiktig når jeg skal ta avgjørelser hvor jeg er usikker på hva Gud vil, da går jeg som en katt blant glasskår. Men når jeg er sikker på at Gud har talt, da blir jeg frimodig som en løve.

Spørsmål: – Du tror at Gud vil helbrede alle syke, men hva med dem som ikke blir det? Bonnke: – Dersom jeg forkynte at Gud vil helbrede noen, men ikke andre, da vil alle tro at de er blant dem som Gud ikke vil helbrede. Jeg opplever meg selv som en «sykepleier», og Jesus som legen. Det er Han som stiller diagnosen og har ansvar for helbredelsen. Om ingen ting skjer, så vil jeg fortsette å be og bygge opp troen på at Gud står ved det Han har sagt.

Spørsmål: – Dere driver ikke sosialt arbeid i Afrika, er det et behov dere overser?

Bonnke: – Det sosiale behov er åpenbart og stort i Afrika, men den åndelige nød er større. Der evangeliet blir forkynt og tatt imot forandres de sosiale vilkår på den mest effektive måte.

Spørsmål: – Når kommer du til Skandinavia?

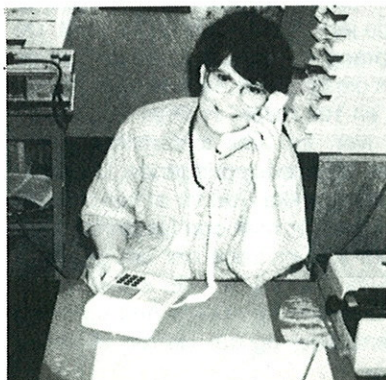
Bonnke: – Vi skal ha en bankett i Stockholm i oktober på samme måte som vi hadde i Oslo. Det er også planer om en kampanje i Oslo og Stockholm i juni måned 88. Vi har tanker om å arrangere Fire konferanse i Skandinavia i 89. I juli 88 vil vi ha konferanse i Birmingham, England i en messehall som rommer 50.000 som vi alt nå frykter blir for liten.

Spørsmål: – Hvem vil stå bak eventuelle kampanjer i Skandinavia?

Bonnke: – Vi i CfaN vil kontakte direkte alle de lokale menigheter på det stedet vi kommer, og be dem stå bak.

Spørsmål: – Hva sier du dersom enkelte menigheter stiller som krav for medvirkning at andre menigheter ikke skal være med?

Bonnke: – Vår linje har alltid vært at alle evangeliske menigheter skal få være med, om noen ikke vil være med i en kampanje av den grunn, så beklager vi det. ☺

Bønnefjell

- Bønnefjellmøte hver dag kl. 9.00 og kl. 18.00
- Bønnenatt hver fredag kl. 22.30
- Kontinuerlig bønnekjede hver time hele døgnet igjennom

NB!!! På bønnefjell-telefonen – (074) 26 465 eller (074) 26 417 – kan du ringe hele døgnet: Vi vil med en gang gå inn i bønn for deg.

Kontakt: MIDT-NORGE BØNNEFJELL, NERSKOGEN, 7393 RENNEBU

EUROFIRE

Forts. fra side 55

betjente forsamlingen med bruk av nådegaver. Jeg har fulgt litt med Hinn og vet han har vært aktiv i mange år i denne tjenesten.

Og jeg har aldri sett noen med slik sikkerhet og erfaring holde hele forsamlingen i sin hånd mens plattformen i blant så ut som rene slagfeltet. Om det er noe som heter nådegaver til å få folk til å falle i gulvet, så hadde Hinn denne. Folk falt så fort han la handa på dem, også tolken gikk overende og krabbet rundt uten å komme seg på beina. En kvinnelig tolk overtok, men det varte bare få minutter før også hun gikk i gulvet. I blant bare blåste han på folk, og både enkeltpersoner og deler av forsamlingen (endog på galleriet) falt bakover. Jeg stod helt framme og tok bilder og jeg merket at de som falt også kom under en kraft som gjorde at de ikke uten videre kunne reise seg. Men en tre fire brødre tok imot dem som falt, og reiste dem ofte straks opp igjen, men noen gikk i gulvet igjen straks etter. Ja flere av dem som tok imot de som falt, gikk også i gulvet. Jeg la merke til en av disse som sprang rundt og tok imot folk som falt, mens han med jevne mellomrom selv gikk i gulvet. Til sist var han så «ør» at han vinglet omkring der oppe uten å vite helt hva han holdt på med. Ulf Ekman var en av dem som ble kalt opp på plattformen og da Hinn blåse på han gikk han rett i gulvet. «Det var som om noen hadde slått meg ned med en hammer,» fortalte han meg etterpå. «Jeg gikk rett i gulvet og noen folk kom løpende til og lurte på om jeg hadde slått meg, men jeg opplevde ingen fysisk smerte, bare Guds velsignelse.»

Midt oppe i alt dette hadde Hinn hele tiden full kontroll, straks noen falt i gulvet var han i gang med å be for en annen. Det var tydelig at han var vant til TV-møter hvor noe hele tiden skulle skje. Flere sterke vitnesbyrd om helbredelse kom fram, og det var gripende å se unge narkomane som kom og møtte Jesus på en måte som fikk ansiktet til å lyse opp. Personlig syntes jeg Hinn opptrådte slik at mye av oppmerksomheten ble festet på han, men at mennesker møtte Gud og ble hjulpet i hans møter er det ingen tvil om. Hinn var for kort tid siden på besøk i Filadelfia Stockholm, og han trives godt i Europa. «Bare for noen år siden var det liten respons under de møter jeg hadde i Europa», fortalte han «men nå er det noe helt annet. Det er som å være i de beste møter i Amerika.»

Åpenhet

Om en syns det kan være stengt og tungt i Skandinavia, så kan det være rene «oasen» i forhold til den åndelige tilstand i mange av landene i Sentral-Europa. Det var derfor bemerkelsesverdig å registrere

Benny Hinn til venstre ber for folk som han kalte opp på plattformen. Midt på bildet ser vi Ulf Ekman som var med å tok imot de mange som gikk i gulvet.

den åpenhet og bevegelighet som vi opplevde under Euro-Fire. Her kunne det f.eks bryte ut en slik applaus for Jesus at Guds ånd kom over forsamlingen, så det var vanskelig å stoppe. Selv om lovsangen for mye ble overlatt til dyktige sanggrupper, så merket man villighet og hengivenheten. Suzette Hattings seminar om «Åndelig krigføring» var overfylt, folk sprang rett ut av formiddagsmøtet over til hennes seminar, og hoppet over «te-pausen» for å sikre seg plass. Bønnesamlingene hun ledet parallelt med kveldsmøtene ble også søkt av opp til tusen som ville være med i forbønn, og deres iver, rop og nød stod ikke tilbake for det jeg så i Afrika. Så sannelig, lidens er i ferd med å spre seg også i Europa.

Jeg la merke til at flere kjente forkynnere søkte til bønnesamlingene og heller lot seg aktivisere der, enn å sitte som tilhørere i konferansehallen. Den eneste forskjellen fra Afrika var at noen ikke ville jeg skulle ta bilder, noen forsøkte endog fysisk å hindre meg, ved å holde handa framfor linsen o.l. Jeg hadde avtale med Suzette om å ta noen bilder i forbindelse med hennes vitnesbyrd i Hvetekornet, men de visste selvsagt ikke dette. Det ble en tankevekker at noen kan bli aggressive mot mennesker under bønn, kanskje tror de at de kjemper mot kjød og blod? Hvordan ville en urelst fotograf reagert på en slik behandling av kristne? Dette gjaldt selvsagt bare et fåtall, de fleste var fullt opptatt med kampen i åndens verden.

Europa våkner

Et profetisk innslag under konferansen var at en av de tyske pinsepastorene stod fram med en budskap hvor noe av hovedinnholdet var at liksom nå, død og ødeleggelse hadde utgått fra Tyskland over hele Europa, skulle nå Herren la velsignelse, liv og opprettelse utgå fra dette land. Det kanskje mest betydningsfulle møtet var en formiddag da Reihard Bonnke talte om hvordan han som en ung mann var blitt velsignet av en av den tids vekkelsesredskap.

Da han gikk på bibelskole i Wales, var det ingen av hans lærere som så noe tegn på at den unge mannen skulle bli en kjent evangelist. Men ved en merkelig «tilfeldighet» møtte han en av Englands mest kjente pinse evangelister før denne døde, og han ble inspirert til å legge hendene på Bonnke og nedbe en kraftig åndelig velsignelse over han.

På samme måte gav Bonnke uttrykk for at han ønsket å legge sine hender på de europeiske ungdommer som kjente trang etter å være med å spre Guds ild over Europa. Når innbydelsen til dette gikk ut opplevde jeg noe jeg aldri før har sett. De unge sprang framover til forbønn med en fart som om de skulle ha stått på startstrekken for en 100 meter. Hvilken lengsel, og hvilken iver, fra hele forsamlingen kom ungdom i hundrevis springende. Under tårer måtte jeg takke Gud for at han nå over hele Europa har reist opp lengtende ungdom som ikke er trege når det gjelder å søke Guds velsignelse over sitt liv, så de kan bli formidlere av Guds Ånd og lid på sine hjemsteder og der Herren vil sende dem. ☺

BESTSELGERE

ÅNDELIG FØRSTEHJELP ARNE BAKKEN

Ønsker du å vite mer om hvordan man kan hjelpe mennesker med åndelige behov, bør du ta deg tid til å lese boken **ÅNDELIG FØRSTEHJELP**. Forfatteren har selv opplevd hvor verdifullt det er å ha kristne venner som er i stand til å gi veiledning og praktisk forbonn. Arne Bakken er godt kjent for forebyggende arbeid mot narkotika i skolene, med bl.a. Marita-filmen. Lurer du på hvordan en kriminell narkoman kan bli til en bibeltærer og pastor, har denne boken noen gode tips.

POC.KR.45,-

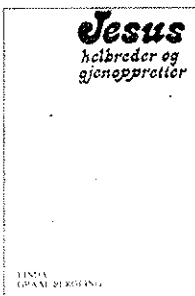

LOV HERREN - VÅR BEFRIER

ROGER LARSSON

LOV HERREN - VÅR BEFRIER - I denne boken forteller Roger Larsson om sin tjeneste, om sine kamper, om opplevelser og mennesker han har møtt på sine mange reiser som evangelist. Dette er trossstyrkende og inspirerende lesestoff, som vil gi leseren et ønske om å kjenne Gud på en dypere måte, og bli brukt av Ham i den spesielle tjenesten som Han har for hver enkelt av oss.

POC.KR.48,-

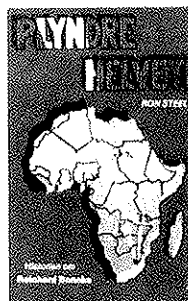
JESUS HELBREDER OG GJENOPPRETTER

LINDA GRAAF-BERGLING

Dette er en bok som man ikke blir ferdig med etter å ha lest den én gang. Den har en varm undertone som gjen-speiler noe av Guds kjærlighet for HELE mennesket, både fysisk og sjelelig.

En nyttig og inspirerende bok for ALLE kristne, skrevet av en forkynner som i dag står i en sterk helbredelses-tjeneste, og som selv har opplevd Guds gjenopprettende kraft på mange områder i sitt liv.

POC.KR.49,-

PLYNDRE HELVETE REINHARD BONNKE

PLYNDRE HELVETE - Dette er historien om Reinhard Bonnke, som bad til Gud om en million sjeler. Dette gav startskuddet til en kristen virksomhet som gjennom utallige korstog allerede har fått innvirkning for millioner av liv, både i det sørlige Afrika og ellers i verden. Denne boken gir et førsteklasses inntrykk av mannen og virksomheten som Gud utvalgte til en oppgave som lå vitte våget og ta på seg - å jage djevelen ut av Afrika, eller som Bonnke sa: «Plyndre helvete og befolke himmelen.»!

POC.KR.48,-

**KJØP DEN HOS DIN BOK / MUSIKKHANDLEL ELLER BESTILL DEN FRA:
LOGOS FORLAG Boks 8, 4480 Kvinesdal. Tlf. 043 — 50419**

ELIDA

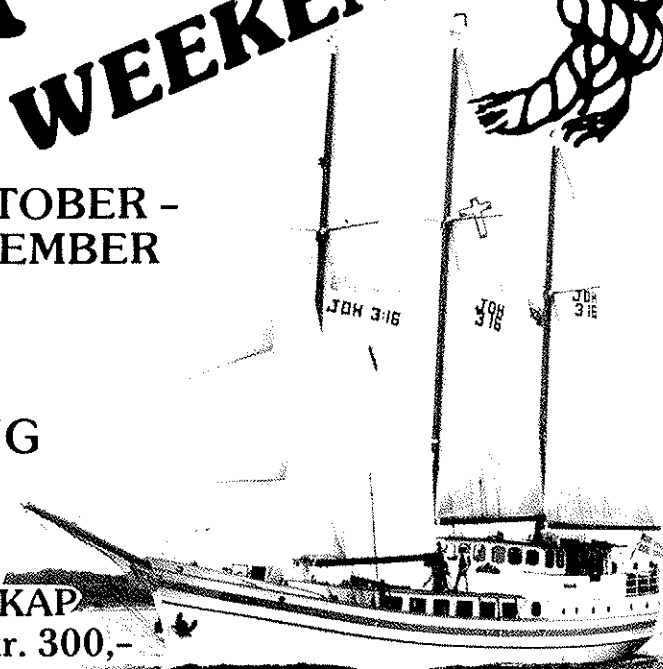
WEEKEND

PÅ NYE ELIDA

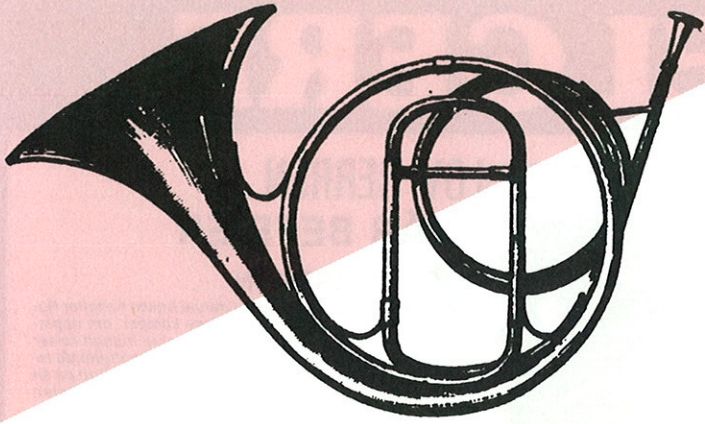
23. - 25. OKTOBER **OG** 30. OKTOBER -
1. NOVEMBER

- FELLESSKAP
- INSPIRASJON
- BIBELUNDERVISNING
- LOVSANG

LEWI WASKAAS MED MANNSKAP
PÅMØNSTRING SKIEN Pris kr. 300,-
PÅMELDING INNEN 21. OKTOBER

RING TLF.: 043 - 50269 OG SPØR ETTER BODIL ELLER ELSE
ELLER SKRIV TIL M/S ELIDA, POST BOKS 11, 4480 KVINESDAL

Guds vilje med tilbedelse og lovsang

Tekst: Rachel Jeffries

Mange kristne er ikke klar over forskjellen på tilbedelse og lovprisning. Mange av lovsangslederne er også usikre på det. Tidligere kan jeg huske at jeg la merke til at noen møter var sterke, mens i andre møter var det vanskelig å merke Guds nærvær. Jeg begynte å be over det. Mens jeg ba, begynte Gud å åpne sitt Ord for meg om dette. Jeg håper at når jeg deler dette med deg, vil det berike deg. Jeg så i Guds Ord at lovprisning har sin egen, spesielle oppgave. Ordet «lovprise» har mange betydninger. Den mest iøynefallende er «å opphøye Gud». Vi snakker om Ham i sang, og uttrykker vår lovprisning for alt Han har gjort for oss, i oss eller gjennom oss.

Jeg er mor og bestemor. Jeg løfter ofte opp mine barn. Jeg elsker dem, derfor sier jeg gode ting om dem. Jeg er veldig stolt av dem. Når vi kommer inn i lovprisning, skulle vi aldri være skamfulle over å bli begeistret, fordi det er å løfte Gud opp. I salme 8,3 har ordet «vern» mange betydninger. Ordet «vern» på hebraisk betyr også høyløst, modighet og lovprisning. Vi trenger å komme modige til Gud, Heb 4,16. Lovprisning er gitt oss av Gud som et våpen i våre hender.

Salme 8,3 sier også at lovprisning stanser motstanderen. Ordet «stanser» betyr å

Rachel Jeffries har i flere år praktisert og undervist om lovprisningens betydning. Hun er bosatt i USA, men har flere ganger besøkt Skandinavia, og har også hatt en serie om dette emnet i Hvetekornet. Hun har sendt oss denne artikkel som en videreføring av det hun tidligere har skrevet i Hvetekornet.

få til å feile. Lovprisning gjør at Satans sammensvergelse mot oss feiler. Dommerne 1,1 sier at Gud vil at lovpriserne skal gå først. Mange kan kanskje føle at det er en vane å starte modig hver gang. De føler kanskje at det er å være i trelldom og ikke at det er å være ledet av Ånden. Jeg forstår disse følelsene. Imidlertid er det noen tanker i Guds Ord som er skriftmessige befalinger. Befalinger må ikke blandes sammen med tradisjon eller trelldom. Etter at Josva døde, rådsio Israels barn med Gud. Han ga dem ordre om seier i den kampen de stod i. Josva var en lovpriser og tilbeder. Han og Kaleb var de eneste av de 12 utsendingene som så Kanaans land på samme måte som Gud så det. De var begjære lovpriserne. Josva ledet lovprisningsmarsjen rundt Jeriko. Kaleb var fra Juda stamme (som betyr lovprisning). Vi ser igjen at lovprisning bryter ned murer. Det går ikke stille for seg når du bryter ned murer. Skriften sier at de ropte og murene falt. Vi ser Guds svar til dem når de spurte: «Hvem skal gå først mot kananittene?»

Kananittene var deres fiende. Herren sa: «Juda (lovprisning) skal gå først.»

1 Mos 29,35 sier oss betydningen av Juda. Det betyr lovprisning. Når vi begynner med lovprisning, er løftet: Se, jeg har fridd deg ut av hans hånd. I Dom 20,18 spurte de igjen, i en annen kamp, og Herren sa: «Juda (lovprisning) skal gå først». Salme 9,1-3 snakker også om lovprisning. Der står det at mine fiender vender om og blir borte innfor Gud. Lovprisning vil bringe seier. Mange ganger vil pastorer eller forkynnere tro at de hjelper folk ved å starte stille og forsiktig. Det er menneskers metode, ikke Guds. Lovprisning åpner veien for Guds Ord, så det kan virke effektivt i våre liv. Lovprisning pløyer grunnen slik at Ordets sæd kan komme inn i våre liv. Den siste delen av Hoseas 10,11 sier at Juda (lovprisning) skal pløye. Å pløye betyr å forberede. Markus 4 forteller at sæden blir sådd. Lovprisning skal aldri stå alene, men gå sammen med Guds Ord. Den forbereder hjertet til å motta Ordet. I salme 149,6 står det: «De har lovsang til Gud i sin munn og tveegget sverd i sin hånd.» Det tveeggede sverdet er Ordet ifølge Heb 4,12. Ordet er skarpere enn noe tveegget sverd. Hva utfører lovprisning og Ordet? Det utøver hevner over nasjonene. Det ødelegger ikke nasjonene, men mørkets makter som prøver å holde nasjonene. Det binder kongene med lenker og stormennene med jernband. Det holder dom over dem. Dommen som er skrevet i det himmelske er «Jesus er Herre».

Den troende må være aggressiv. Vi må forstå at lovprisning kommer først. Det kommer først og fjerner hindringene, enten de er menneskelige eller kommer fra Satan. Lovprisning er å klappe, synge, rope og til og med danse. Ordet «glede seg» betyr å hoppe eller snurre rundt. Vi har mye å glede oss over. Vi skal alltid glede oss. Heb 13,15 sier at vi skal ofre lovprisningsoffer hele tiden. Husk Guds vilje med oss er

at lovprisning skal komme først. Lovprisning har med krig å gjøre. Vi som er i Guds armé trenger å ha en visjon. Vi trenger å stå oppreist. Ingen armé vinner som sitter behagelig henslengt. De står opp og gjør klar sine våpen. Lovprisning er vårt våpen. Lovprisning kommer foran tilbedelse.

Tilbedelsen har sin egen funksjon. De to er som hånd og hanske. De trenger hverandre. Tilbedelsen kommer når hjertene er forberedt. Siden lovprisning forbereder, helbreder tilbedelse. Et nytestamentlig ord for tilbedelse er «å bli helbredet», «å bli gjenopprettet», «å bli utfridd fra skrøpelig-het». Det er like viktig som lovprisning. Og det må komme i riktig rekkefølge. Det følger etter lovprisning og er født i menneskets ånd når det lovpriser. Tilbedelse er å bli opptatt med Guds velde. Guds mennesker i Bibelen tilba når de trengte å høre fra Gud. Det var da de kunne høre Hans stemme klart. De adlød Hans stemme, og store vel-signelser kom. Jeg har sett mennesker bli helbredet i gudstjenester mens de tilba Herren. Å tilbe er opphøyelse til Gud og ikke av Ham. Det er i tilbedelsen vi begynner å snakke til Ham. Vi er i Hans nærhet, og vi begynner å snakke til Ham. Det er der vi i kjærlighet begynner å utøse våre hjerter for Ham. Det er ikke uvanlig med uttrykk som: «Jeg elsker deg», etc. under tilbedelsen. Mange ganger kommer tårene. Tilbedelsen har sine egne følelser. Lovprisning er følelsesfull, men tilbedelse er andektig, hengivende. Begge to medfører at vi viser følelser. Den ene er høylydt og sterk. Den andre er roligere og mer avslappet i Hans nærhet. Jeg har sett mennesker i sann tilbedelse falle på sitt ansikt, bøye sine knær, og tårene renner. Jeg har sett andre løfte sine hender og stå med sine ansikter mot Gud. Begge uttrykksformer viser at vi elsker Ham. Det er under tilbedelsen at mange ting begynner å skje. Åndens gaver begynner å bevege seg og folk blir velsignet. Noen ganger vil de naturlig begynne å lovprise igjen, fordi de begynner å ære Gud for det Han gjør.

Salme 100,4 sier at vi skal gå inn i Hans porter med takkesang og inn i hans tempelgårder med lovsang. Hvilke porter, hvilke tempelgårder? Portene og tempelgårdene var i Tabernaklet. Når vi husker at vi er på en reise til det Aller Helligste, er det lett å se hva salme 100 betyr. Lovprisning er veien inn. Vi går gjennom portene. Lovprisning finnes i portene. Når vi går inn i Det Aller Helligste er vi i Guds nærvær. Det er der tilbedelsen er. I Det Nye Testamentet har vi rett til å gå inn der hele tiden, men veien inn dit er den samme. Heb 10,19: «Så kan vi da, brødre og søstre, i kraft av Jesu blod med frimodighet tre inn i helligdommen». Vi ser at Salme 95 også taler om dette. Seks vers taler om lovprisning, men vers sju taler om -- Gi Herren ære og makt... Bøy dere ned for Herren og tilbe Ham i hellig skrud! Etter at lovprisning er uttrykt fra et oppriktig hjerte, blir tilbedelse naturlig.

Mange lovsangs- og tilbedelsesledere er for tilfældige når de leder menigheten i

sang. De kommer godt igang med lovprisning og så forsøker de noen tilbedelseskor og så tilbake til lovprisning igjen. Når menneskene kommer inn i tilbedelsen, så må vi ikke bryte opp det for å gå inn i noe annet igjen. Ikke mas på folket, de trenger tid sammen med Gud. Men ikke vær redd for å gjøre feil, bare utvikle følsomhet overfor Gud og Hans folk. Lovpriserne i Guds hus trenger å være oppmerksomme på Gud og Hans herlighet, men må også være i enhet med menneskene. Guds beste nåes i enhet.

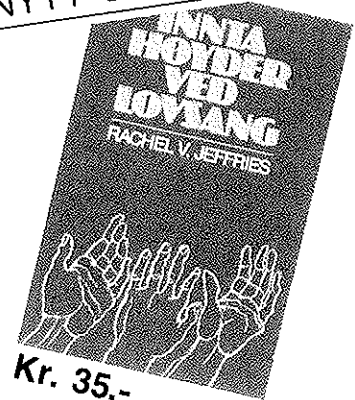
Begynn å prise Ham med hele ditt hjerte. Atmosfæren rundt deg blir god når du adlyder Guds Ord og du innser hva du har. Lovprisning og tilbedelse er en del av gudstjenesten, og det er en viktig del som åpner opp for Guds plan for resten av gudstjenesten. Lovpris Herren! Måtte disse sannhetene gi deg en ny dimensjon over livet med Gud.

Rachel Jeffries

NÅ som bok!

NYTT OPPLAG

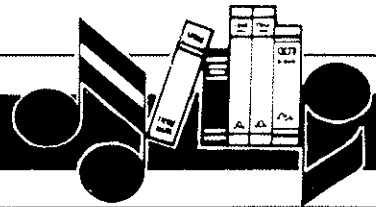
Rachel Jeffries viktige bok om å vinne områder for Herren ved lovsang. Forut for all seier går lovsangen. «Send Juda (som betyr lovsang) først»

Benytt din bokhandel — eller direkte fra

Livets Ord Forlag A/S

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

BØKER

Johnny Cash har skrevet roman om Paulus

For noen år siden gav den amerikanske country-sangeren Johnny Cash ut selvbiografien *Man in Black* (den norske utgaven het *Kledd i sort*). I den boka fortalte han om sitt liv, om sitt alkohol- og pillemissbruk, og om hvordan troen på Jesus fikk ham på rett kjølgjen.

Nå har Johnny Cash skrevet en ny bok. Den heter *Man in White*, (*Kledd i hvitt*), og er en roman om fariseeren Saulus som ble apostelen Paulus; han som forfulgte nasareens disipler med større iver enn noen andre, helt til Kristus selv viste seg for ham på veien til Damaskus. Etter det ble Saulus kjent som Paulus, hedningenes apostol.

I forordet skriver Johnny Cash om hvordan han så likhetstrekk mellom Paulus liv og sitt eget. Paulus forfulgte de kristne; det hadde Johnny Cash også gjort.

Bakgrunnen han hadde, og hans naturlige blyghet, hadde gjort det vanskelig for ham å håndtere stjerne-tilværelsen, og narkotika ble en måte å flykte på. Slik beskriver han hvordan det var å bli stoff-fri: Det var som en ny fødsel, en ny livsfrist. Min tanke ble helt som ny, jeg fikk igjen hukommelsen jeg var forvandlet, akkurat som Paulus ble.

Før romanen ble skrevet, hadde Johnny Cash studert både den gamle judaismen og Det Nye Testamente i ti år, foruten de erfaringer han selv har gjort med *The Man in White*. Resultatet er blitt en sterk roman; et sterkt vitnesbyrd om Kristi forvandlende makt i såvel Paulus som Johnny Cash selv.

Johnny Cash er en av verdens mest kjente country-sangere, og har solgt 50 millioner plater. Han har fått en rekke platepriser, både i gull og platina.

Det er det amerikanske forlaget Harper & Row som gir ut *Man in White*, som kom ut i den engelsktalende verden i august.

Nils-Petter Enstad

Dagmar O'Connor
Å ELSKE MED DEN SAMME HELE LIVET - OG STADIG ELSKE DET

Metope
263 sider

Den fryktede AIDS-svøpen har gjort at seksuell trofasthet i ekteskapet igjen er blitt en attråverdig og akseptert samlivsform. Så underlig kan utviklingen være. I årevis har en sett og hørt seksuallivet framstilt som en slags gottepose, her var det bare å ta for seg. Variasjon i sex-livet - også i hvem en levde det ut med - var utelukkende en pluss-erfaring, så sant en klarte å fri seg fra dette kjedelige opplegget som særlig de kristne stod for: Om å holde seg til én hele livet.

I løpet av kort tid har to bøker som handler om dette havnet i min postkasse, og de to bøkene omtales derfor under ett.

Dagmar O'Connor, svensk-amerikansk psykolog og samlivs-terapeut, har skrevet

boka *Å elske med den samme hele livet* - og likevel elske det. Boka er blitt en internasjonal suksess, og er foreløpig oversatt til ti språk. Det er en likefram bok, som ikke hviker i krokene, men snarere roper fra takene. Det den roper, er et budskap mange bør være glad for å høre: Seksuell trofasthet er bra. Ekteskapet er et livslangt forhold. Variasjon må være noe en finner innefor dette forholdet, ikke utenfor det. Boka er skrevet ut fra et helt alminnelig, humanistisk standpunkt. For en kristen leser faller det likevel naturlig å konkludere: Trofasthet er ikke bra, bare fordi Guds ord anbefaler det, men Guds ord anbefaler det fordi det er så bra i seg selv.

Boka *Når to blir ett*, skrevet av ekteparet Tim og Beverly LaHaye i fellesskap, definerer sitt utgangspunkt som kristent. Boka ønsker å markedsføre Bibelens syn på ekteskapet og seksuallivet. Dette er et positivt utgangspunkt. Boka slår en pæl gjennom myten om at kristendommen er seksualfiendtlig, og poengterer meget sterkt at den

gjensidige gleden over samlivet er en gave fra Gud til både mann og kvinne. Når forfatterne tar avstand fra onani eller selvtilfredsstillelse, gjør de det med en nesten poetisk begrunnelse: Det er å snyte ektefellen fra en opplevelse av fellesskap.

Spørsmål som har med familieplanlegging å gjøre, får en renslig og grundig behandling. De forskjellige formene tas opp til etisk vurdering, og råd blir gitt ut fra dette.

Ekteparet LaHaye har ellers gjennomført en spørreundersøkelse blant kristne ektepar, leger og pastorer. Spørsmålene i undersøkelsen, er ting som har kommet fram i det rådgivningsarbeid i samlivsspørsmål som ekteparet har drevet i mange år. En del av resultatene legges fram i denne boka.

Skal jeg anbefale noen å velge en av disse to bøkene, går nok *Når to blir ett* av med seieren, som den beste av de to.

Ikke fordi Dagmar OConnors bok er noen dårlig bok. Tim og Beverly LaHaye sin bok er bare så mye bedre.

Nils-Petter Enstad

Gode bøker – den beste gave

Ny misjonsbok:

MOR INGEBORG AV TANSEN

Av Øystein Moldstad Andresen

Beretningen om misjonær Ingeborg Skjervheim og United Mission to Nepal; en moderne, økumenisk trosmisjon.

Interessant – trosstyrkende!

kr. 169,-

Kommer:

SISTE OPPDRAG: LIBANON

Av Trevor Barnes

En bok om Terry Waite, kirkeutsendingen som ble tatt som gissel i Libanon. Hans sjebne er ennå ukjent.

TRO ELLER OVERTRO?

Av Charles Farrah

Hva med de som ikke opplever heilbredelse ved bønn? Personlig – fengslende!

ANSGAR FORLAG

Møllergt. 26 · 0179 Oslo 1 · Tlf. (02) 36 28 00
Telefax (02) 36 20 00, Teleks 19602

Eilert Dæhlin
MENIGHETER I VEKST

Tapir forlag
170 sider

Den som er interessert i misjons- og teologisk litteratur, bør være oppmerksom på Tapir Forlag, et forlag som er knyttet til universitetet i Trondheim. I sin serie med religionsvitenskapelige publikasjoner, har forlaget i årenes løp gitt ut en rekke interessante ting.

Seminarlektor Eilert Dæhlin har i flere år forelest i faget menighetsvekst/menighetsorganisering ved Menighetsseminaret. I boka *Menigheter i vekst*, som er gitt ut av det omtalte Trondheims-forlaget, har han samlet endel av det stoffet som han har brukt i disse forelesningene. I forordet skriver forfatteren: Boka er skrevet i den overbevisning at ingen ting er viktigere enn at alle blir nådd med Guds ord og kristent fellesskap, - det som samtidig er menighetens gave og utfordring.

Boka er teologisk og praktisk på én gang. Den teologiske siden, framstillingen av menigheten som Jesu legeme, menighetens kall og målsetting, om tjenestens storhet, forvalterskapstanken og Ordet om såkornet for all menighetsvekst, er ofret bred omtale. Men samtidig er ikke boka et skrivebord-teologisk produkt der en utveksler interessante (men livsfjerne!) synspunkter. Den er praktisk rettet, og gir svært så konkrete råd og formaninger: Om økonomi, barnarbeid, ansettelsesprosedyrer, diakoni.

Menighetsseminarene utdanner folk til tjeneste i Den Norske Kirke, og denne boka bærer preg av det. Det er ikke dermed sagt at det ikke er adskillig stoff her som er nyttig også for den som fullfører sitt kall og sine visjoner i andre sammenhenger.

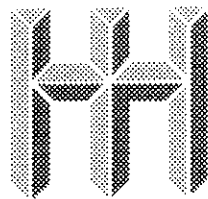
Nils-Petter Enstad

Karsten Isachsen
FØR VI GÅR FRA HVERANDRE
Land og kirke/Gyldendal Norsk Forlag
118 sider

Karsten Isachsens såkalte bølgebok-serie, kalt slik etter motivet på bøkens omslagsside, er nå kommet i sjetten bind: Før vi går fra hverandre. Serien, som ble innledet med *Gjester* som ikke vil gå i 1978, er den kanskje mest leste bokserie med religiøse betragtninger som er gitt ut i nyere tid.

Karsten Isachsen blir av mange oppfattet som en annerledes prest. Han sier tingene på en annerledes måte, han formidler synspunkter som ofte er annerledes enn det en gjerne oppfatter som gjengs blant kristne, og han opptrer i sammenhenger som er annerledes enn dem flertallet av hans preste-kolleger finner det naturlig å opptre i. Revyscenen er her bare nevnt som et stikkord.

Der vel heller ikke riktig alt av det han formidler som de fleste av oss finner å kunne be-jae like sterkt, enn si i det hele tatt. Enkelte av utspillene (eller innfallene) hans kan bære vel mye preg av å være spill fra galleriet. (Nå skal det innrømmes at også tradisjonelle ytringer kan være slikt spill; det kommer kanskje an på hva slags galleri det er en definerer som sitt publikum!) Samtidig er det helt udiskutabelt at Karsten Isachsen treffer mange kirkefremmede og religiøst søkende mennesker hjemme med sin undring og sin inkluderende forkynnelse. Et salgstall på 150.000 for de fem tidligere bølgebøkene, sammen med bøkene *Stille natt*,

Haugen Hotell

PROGRAM HØSTEN 1987

- 2. - 4.10 Weekend for ektepar
Haakon og Berit Sundal
- 29.10 - 1.11 Eldreleir
Kjell og Inger Johanne Magnus
- 1. - 6.11 Bønnedager
Agnar og Synnøve Vestli
- 6. - 8.11 Weekend for ektepar
Ingvar og Judith Torvik
- 15. - 20.11 Opprettelse og helbredelse
av hele mennesket
Bill Stenberg
- 24. - 29.11 Bibelseminar
*Johnny Carlsson, lærer på LIVETS
ORD BIBELCENTER, Uppsala*
- 4. - 6.12 Weekend for ektepar
Ingvar og Judith Torvik
- 23.12 - 1.1 Jul og nyttårsfeiring

Velkommen!

Velkommen til herlige og inspirerende dager på fjellet. Ring og be om program og priser.

067 - 85 644 • Haugen Hotell, 3580 Geilo.

hellige natt, Huspostill for unge mennesker og *Vi* av ensomheten, sier sitt om akkurat det.

Årets bok handler om hvordan mange mennesker opplever den oppbruddstid som vi lever i. Denne oppbruddsstemningen skaper en rastløshet som er i ferd med å utvikle seg til et stort sosialt problem. Hjem, arbeidsplasser, skole preges av dette. For mange barn er læreren et fastere holdpunkt enn hjemmet. Karsten Isachsens svar på dette kan sammenfattes slik: Før vi går fra hverandre, er det viktig at vi har møtt hverandre.

Jovisst!

Men hva så?, kan det være fristende å legge til.

Vil ikke mange av dem som føler på opp-

bruddsånden i vår tid oppleve Karsten Isachsens svar som litt av et økseskaft-svar?

Jeg husker en replikkveksling mellom meg selv og min da seks-sju år gamle sønn for år tilbake: - Pappa, hvor er du?

- Jeg er her, svarte pappa, og regnet med at gutten ville kunne gå etter lyden.

Reaksjonen kom noen øyeblikk etter, lett panikkarter: - Men, pappa!

Hvor er her?

Et slikt spørsmål vil en ikke kunne svare på med Karsten Isachsens bok i handa. Rett nok har også denne boka mange gode og tankevekkende poenger, la endelig det være sagt. Men den gir ikke svar på de spørsmål den stiller. Den bare konstaterer at spørsmålene finnes.

Nils-Petter Enstad

Ikke alt er godt som synes å være godt. Bare Jesus kan lære oss å skille mellom det tilsynelatende gode og det virkelig gode.

Edvin Myhrenmark

Nåde

I det ydmyke sinn finner Guds nåde rom. Jo mer vi ydmykes, desto mer får vi del i Guds nåde, og jo mer vi vokser i nåde, jo ydmykere blir vi.

Johan Arndt

Kultur

Alt som er en foredling av et stykke menneskelig erfaring - det er kultur. Jeg har vært mye opptatt av samtale. Der har vi veldig mye å hente. Samtaler med andre mennesker vil jeg kalle mine viktigste kulturelle opplevelser de siste år.

Eivind Skeie

Når du finner en gnist av det gode i et hjerte, så fall på kne og blås til det flammer.

Spurgeon

Å bedømme er vanskelig, å fordømme er lett. Ikke underlig at de fleste velger det siste.

Melartin

Livet er som en skoledag med sorg og glede som hovedfag. I gledens timer vi føler best, men i sorgens timer vi lærer mest.

Ukjent

Hva tilbedelse er

vet du ikke før du selv er der. Tilbedelse er det unyttigste som finnes. Den kan ikke lånes ut eller overtas fra andre, men må være min personlige eiendom.

Akkurat som kjærlighet.

Ylva Eggehorn

Å, kor rein eg er

Å, kor rein eg er, eg har Jesus. Rettferdsskrud eg ber, takk skje Jesus.

Kvar ein syndeflekk blodet vaskar vekk.

Å, kor rein eg er!

Sigvard Engeset

Vi trenger kritikk

Oppriktighet og kreativitet er det jeg setter mest pris på hos andre. Jeg liker at folk er kritiske.

- Vi har altfor mange nikkere i våre menigheter. Vi må ha, og vi tåler, en mer åpen debatt.

Pinsepastor Bo Hörnberg til Svenska Journalen

Jesus og du

Jesus er det du ikke er og har det du ikke har, og innfor Gud gjelder det som om du er og har det selv.

Øivind Andersen

Umulig?

Hvor mye hadde vært mulig om ingen forsøkte det umulige?

Arne Hirdman

Nederlag

Den sikreste måten et menneske oppnår sitt eget nederlag på, er å bli ond.

James Farley

Lytt ikke

til noen som ikke lytter til Gud.

A. W. Tozer

Talegaver er naturbegavelse

Evangeliet

er ikke ord, men et liv. Eller om du vil: Det er ord i den grad det blir liv.

A Vinet

Bønn og hjelpeløshet

hører uløselig sammen. Det er visst bare den hjelpeløse som kan be.

Ole Hallesby

Farlige idyller

- Hør hva Hjalmar Gullberg sier: «Den som vil bygge et orgel for Gud, må la sin egen hage forfalle».

For oss alle er livet et stadig kall nye oppbrudd. Og ikke sjelden hender det at nettopp våre egne små idyller kan bli den alvorligste trusselen mot vår fornyelse og vår framtid.

Erik Sollerman i Missionsbaneret

Vi er alle mennesker

- Jeg husker godt det første vitnemøtet jeg var på etter at jeg ble en kristen. Det kostet meg en hel del, det møtet. Jeg tenkte at jeg måtte vitne, for de hørte jo med...

Jeg hadde ikke forberedt noe vitnesbyrd, for jeg hadde hørt at det helst skulle komme spontant. Bare reis dere, for frimodigheten henger en halv meter over hodet på dere, ble det sagt. Og jeg reiste meg. Men da jeg stod der, kom jeg ikke på noe som helst jeg kunne si. I fortvilelsen grep jeg ei sangbok som lå på stolen ved siden av meg. Jeg tror det var ungdomsskolens sangbok. Jeg slo opp på en tilfeldig sang og leste det første verset. Det var «Gamle Noreg nærst i grendom».

Fra Credo

Right On

And all who grieve for loved ones lost
Find comfort even now,
Remembering the gentle voice
That asked, «Why weepest thou?»

Dorothy Rustebakke

Under denne headingen tar vi inn eksempler på «sterke» uttalelser som vi finner på trykk i ulike kristne organ.

Sterkt...

Det lille hilsningsordet «HEI» blir stadig vanligere i bruk både blant kristne og ikke-kristne i vårt land. Da min hustru og jeg kom tilbake fra Afrika i 1975, begynte vi også å si «hei». Men så begynte vi å tenke på hvilken underlig hilsen dette egentlig var, og fant i Bibelen at de onde åndene brukte dette ordet når de møtte Gudesønnen. Altså kommer det fra de onde åndenes verden, og da kan det ikke finnes noe godt i det.

Selv små barn bruker «hei» som hilsningsord. En søndag formiddag jeg kom inn i kirken og møter en fem års gammel gutt. Han ser opp på meg og sier et kraftig «hei!» Jeg besvarte hans hilsen med et «hoi» og opplever at gutten retter på min uttale!

Da Jesus møtte sine disipler første gang etter oppstandelsen, hilste Han dem med ordet «Fred». I begynnelsen av denne vekselen (pinsevekkelsen) hilste vi også hverandre med dette ordet, og vi kjente Guds fred og kjærlighet omgi oss. Nå har vi forlatt dette kjærlighetsfylte livet og fellesskapet og tatt i bruk en hilsningsform som kommer fra den onde åndsverden.

Brødre og søstre! La oss vende tilbake til Bibelen, vende tilbake til den måten å hilse hverandre på som vi har fått av vår venn Jesus. Jeg ville aldri såre Jesus med å bruke en annen hilsen enn den Han selv har foreskrevet.

Gustav Struble i Dagen (svenske)

SØK ALLEREDE NÅ

Hva gjør du høsten -88?

Er bibelskolen «Jesus helar och upprttar» noe for deg?
Bibelskolen grunnfester deg i Guds ord og gir deg samtidig teori og praksis i

- ★ **Forbønnstjeneste**
- ★ **Helbredelsestjeneste**
(kropp og sjel)
- ★ **Befrielsestjeneste**
- ★ **Overnaturlig sjelesorg**

12 lærere står til din tjeneste sammen med et 20-talls assistenter.

Fra høsten -88 kan vi også tilby et 2.år.

Rektor for skolen er Linda Graaf-Bergling.

For informasjon, ring: **0758 - 71 653** eller skriv til:

Bibelskolen «Jesus helar och upprttar» Box 21 • 196 21 KUNGSÄNGEN

KLIPP HER

BESTILLINGSKUPONG FOR DEN KRISTNE MEDIKATALOGEN

JA TAKK, SEND MEG SNAREST FØLGENDE:

VIDEO: Kun VHS-format

.... stk Det flyvende huset CBN1 198,-
.... stk Det flyvende huset CBN2 198,-
.... stk Det flyvende huset CBN3 198,-
.... stk Det flyvende huset CBN4 198,-
.... stk Det flyvende huset CBN5 198,-
.... stk Det flyvende huset CBN6 198,-
.... stk Fanget i tiden 198,-
.... stk Kontrakt for livstid 198,-
.... stk Intet Alibi (Pat Boone) 198,-
.... stk New Age - bevegelsen 297,-

BONNKE-VIDEO:

.... stk Et Afrika vasket i Jesu blod 99,-
.... stk Triumf i Tamale 99,-
.... stk Euro-Fire: Benny Hinn 198,-
.... stk Euro-Fire: Reinhard Bonnke 198,-
.... stk Euro-Fire: Reinhard Bonnke II 198,-
.... stk Euro-Fire: Reinhard Bonnke III 198,-

HANNA-BARBERA VIDEO:

.... stk MOSES 198,-
.... stk DANIEL 198,-
.... stk JOSVA 198,-
.... stk SAMSON 198,-
.... stk NOA'S ARK 198,-
.... stk DAVID & GOLIAT 198,-

GAVEARTIKLER/LEKER:

.... stk Dukke - jente 59,50

.... stk Dukke - gutt 59,50
.... stk Dukke - bamse 59,50
.... stk Pyntegjenstand i silke 148,-
nr. 1, 2, 3, 4, 5 (sett ring rundt)
.... stk Naturbilder i kunsttrykk 248,-
nr. (a kr 49)
.... stk Naturbilder, sett av 12 stk. 298,-
.... stk Jesu ansikt - oval 148,-
.... stk Jesu ansikt - skrin 248,-
.... stk Jesu ansikt - oval i ramme 248,-
.... stk Jesu ansikt stort format 498,-
.... stk Keramiske fliser 7 stk 693,-
.... stk Keramiske fliser nr 129,-
.... stk Spilledåse - BJØRN 99,-
.... stk Musikalsk TV 99,-
.... stk David og Goliat 129,-

BØKER:

.... Vaskbare småbarnsbøker 99,-
.... stk Jeanette Oke nr. 1-4 180,-
.... stk Barney Buck nr. 1-3 105,-
.... stk John Wimber: Grun.s.heter 1-3 75,-
.... stk Corrie Ten Booms 5 år i stillhet 45,-
.... stk Opprør i lekekassa ca. pris 58,-
.... stk Broder David - Guds smugler 39,-
.... stk Sannheten om abort 45,-

.... stk Guds smugler til Kina 39,-
.... stk Fiskere og jegere 38,-
.... stk Historien om en helt 38,-
.... stk Sør-Amerikas Billy Graham 38,-
.... stk Aldri for gammel for Gud 30,-
.... stk Den romerske løsningen (Dobbeilpocket) Kun 48,-
.... stk Iseman - kald som is 25,-
.... stk Gissel 35,-
.... stk Fins det ingen der ute... 35,-
.... stk Helbredet fra kreft 35,-
.... stk Gutt settes bort pga. piassm. 29,-
.... stk Guds farshjerte 35,-
.... stk Enhet - kraft til å forvand. verden 35,-
.... stk Livet er mer 15,-
.... stk Bønn - nøkkel til vekkelse 45,-
.... stk Bønn i ånden 38,-
.... stk Advarel Sammensverg. pågår 38,-
.... stk Herrens ord skal gå ut... 25,-
.... stk Den siste basun 38,-
.... stk Constance Cumbeys bestselger 39,-
.... stk De nygamle løgner 45,-
.... stk Baklengs djevelskap 35,-
.... stk Når dine penger blir verdiløse 38,-
.... stk Per Faye Hansen 128,-
.... stk Menighet i vekst 45,-
.... stk Familietreff i pinsen 58,-
.... stk Frihet fra frykt 35,-
.... stk Bibelens røde tråd 45,-
.... stk Plyndre helvete 48,-
.... stk Den bibelske fasten 40,-
.... stk Kjærlighet der hatet råder 45,-
.... stk _____
.... stk _____

**ORDRETELEFON
(067) 88 585 - 88 560**

En gratis pocketbok sendes med alle bestillinger over kr 300,- netto.

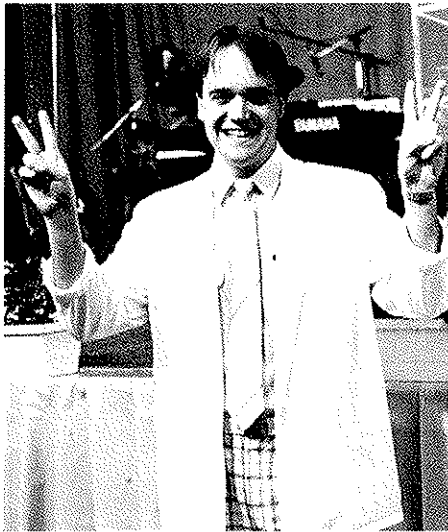
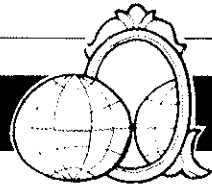
Porto og ekspedisjonsomkostninger (kr 10,-) i tillegg.

Rabatter oppgis på forespørsel.

Navn: _____ Adresse: _____

Postnr./sted: _____

Send kupongen til Hermon Forlag A/S, 3577 Hovet.

Jan Rosman er en av Sveriges aktuelle forkynnere.

Troskonferanse i Eriksdals-hallen

Sjette året på rad hadde Södermalms frie forsamlings konferanse i Eriksdalshallen. Også i år var troskonferansen lagt til tidlig i juni.

Men dette hindret ikke folk i å komme, i åpningsmøtet med Roger Larsson var det minst 4000 mennesker. Og Herren helbredet og oppmuntret sitt folk til å legge til side alt religiøst mønster og i stedet komme inn i Hans salvelse.

Mange ble frelst og helbredet fra sykdommer i de møter hvor Roger Larsson talte. Og på den litt uvanlige måten som han pleier å gjøre, gikk Roger Larsson rundt og pekte ut de som var syke.

Lovsangen var veldig sterk og gleden blant Guds folk var ikke til å ta feil av.

Herren hadde også andre forkynnere som har utviklet seg sterkt i løpet av de siste årene, og en av dem er Jan Rosman fra Norrkøping. Han la hovedvekten på bønn.

- Vi kan ikke bare preke Sverige til frelse, men det krever også bønn. Og man kunne merke at her var det en ung mann som virkelig hadde erfaring og tyngde bak sine ord. Han oppfordret de møtebesøkende å slutte med å flyte på andre. Vær ikke så lat, men gå selv inn i ditt lønnekammer å be!

Ulf Ekman var også på topp. Jeg har aldri hørt han så bra som i Eriksdalshallen denne sommer. Han forkynte med kraft og overbevisning i kjærlighet, så det var ikke vanskelig å ta til seg det som ble forkynt.

Barbro Erling talte flere ganger. Hennes emne var helbredelse. Barbro Erling er en sterkt etterspurt forkynner som leder bønn og helbredelsesskolen i Södermalmskyrkan. Folk fra hele Sverige bruker å besøke disse møtene. Det fins så mange skadede kristne i Kristi Legeme, så disse møtene er godt besøkt, og det var også det møtet som hun hadde i Eriksdalshallen.

Billy Brim fra USA talte hele uken om de siste tider og Israels rolle i dette. Man kunne

merke at dette emnet var forsømt, fordi man merket at mange hadde vanskelig for å motta, eller så var det fordi de måtte ha lengre tid på å fordøye det.

Etter hennes budskap var det sikkert flere som bestemte seg for å begynne å studere også dette viktige emnet.

Så Herren oppmuntret sitt folk, og gav advarsel til dem som ikke er lydheøre. Men Guds folk tok det imot og de kommer til å ta nye trosfriske steg for at Norden og Europa skal bli frelst.

Heidi Torbergesen

Morgenbønn sprer seg over hele Amerika.

Larry Lea heter mannen som holder bønneklubber i store menigheter over hele USA. Han gir kristne den motivasjon og inspirasjon de trenger for å begynne å be en time hver dag.

Larry Leas utfordring og titlen på hans bok, kommer rett fra Jesu munn da han stilte spørsmålet til disiplene da de falt i søvn i Getsemane: Kunne dere ikke våke en time med meg? Kan ikke menigheten be en time hver dag?

Al Jondl, pastor i Living Stones Church, husker sitt eget bønneprogram før han hørte Larry Leas undervisning om bønn. - En pastorkolllega og jeg bestemte oss for å komme sammen å be hver dag. Dette gjorde vi hver dag i vårt hjem, men enten lå jeg på gulvet og falt i søvn, eller jeg falt i søvn i en stol.

Han var ikke alene med dette problemet. Chuck McCaul, pastor i Eugene Christian Fellowship, sier: - Mange ganger kunne jeg knele ned å ligge der å tenke på hva jeg skulle be om. Jeg kunne ligge der og be litt om det ene og litt om det andre. Men nå har jeg et spesielt program jeg går igjennom. Selv om jeg ikke alltid føler samme trang og lyst til å be, så opplever jeg nå etterhvert en glede ved å be.

Og glede er nettopp hva Larry Lea lover i forordet i sin nye bok om bønnens prinsipper: - Noe overnaturlig skjer når du ber en time hver dag. Det skjer ikke i løpet av natten, men litt etter litt vil du kjenne at du får et sterkt ønske om å gå inn i bønn. Det er Guds Ånd som som har lagt denne lengsel ned i ditt hjerte. Det som kanskje begynte som en plikt, blir nå en glede, og du begynner å lengte etter din daglige time sammen med Gud.

For år tilbake, da Larry Lea slet med sitt eget bønneliv, vendte Gud hans oppmerksomhet mot Fader Vår. Til å begynne med ble han forvirret: - Herre, den bønne kan jeg si i løpet av 22 sekunder, og jeg kan syngre den i løpet av halvannet minutt. Hvordan skal dette hjelpe meg å våke en time med deg? Men Herren fortsatte å åpnebare at Matt.6:9-13 var et seks punkters program for en utvidet bønnetime, og dette er essensen i Larry Leas undervisning.

Det begynner med Fader Vår, du som er i himmelen! La ditt navn holdes hellig. Det

Larry Lea

inkluderer at man priser Gud for den Han er, og bekjenner løftene som er knyttet til Hans navn. Lea foreslår at man nevner 8 gammeltestamentlige navn på Gud, som oversatt betyr Herren min rettferdighet, Herren er fred, Herren som helbreder, Herrens omsorg skal bli åpenbart og Herren min hyrde.

På denne måte går han videre til: Komme ditt rike, skje din vilje, de ber om at Guds vilje må skje i Amerika, de ber for presidenten, for myndighetene, for politi, for det lokale kommunestyret osv. Og hovedbønneemnet er vekkelse for hele landet... Slik går de gjennom Fader Vår punkt for punkt, og hver bønnetime slutter på samme måte som den begynte, med lovprisning og tilbedelse til Herren.

Det blir flere og flere kristne over hele USA som starter dagen på denne måte. Før de går til sine arbeidsplasser samles de i kirken hvor de er i bønn en time innfor Herrens åssyn. Og det gir resultater, flere menigheter kan fortelle om en fornyelse av menighetens medlemmer, og at det stadig kommer nye mennesker som blir frelst, arbeidsledige har fått arbeide, brutte relasjoner er blitt lagt, mange kan vitne om Herrens omsorg og beskyttelse i familien.

Selv om det er noe forfriskende nytt over Larry Leas undervisning, kan Brad Young, redaktør av The Jewish Background to the Lords prayer fortelle at skrifter etter de første kristne inneholder timelange bønner som er basert på Herrens bønn (Fader Vår). Han refererer også til Ap.gj 1:14 hvor det står om apostlene som var utholdende i bønn på Øvresalen, at de fortsatte i en akkord i The Prayer (Bønnen), som er synonymt med Herrens bønn.

Fra Ministries Today

Frelsesarmeen innbød til teltfest

Til tross for rekordbløyte kom folk i store skarer, til Frelsesarmeens telkampanje i Göteborg. Alt tidlig i planleggingen fikk vi kontakt med kristne venner fra Den svenske kirke og fra frikirkene på det lokale plan. Ettersom vi er en del av Kristi Legeme, ble dette en sterk bekreftelse på at Den Hellige

Ånd nå virker på en spesiell måte for å utgyte sin kjærlighet i alle troendes hjarter. På den måten kan vi manifestere vår fullstendige forening i Herren og bli troverdige innfor en sekularisert verden.

Under motto Telt i vest en gledens fest, fikk evangelist Roger Larsson være redskapet til oppmuntring for mange, under teltkampanjen. En kveld fikk vi være vitne til hvordan en mann med en lam hånd fikk ta imot helbredelse. Han gikk siden rundt i stor glede og hilste på mange med sin friske høyrehånd. Undertegnede var blant dem han trykte i hånden så det nesten gjorde vondt. Unge mennesker fikk møte Kristus til tilgivelse og tro, mange fikk en ny velsignelse, Herrens tjenere fra forskjellige kanter fikk fornyet kraft gjennom Den Hellige Ånd, og mange fikk ny glede og inspirasjon til å tjene Jesus i hverdagen.

Det kom mange salvasjonister fra våre naboland. Fra Danmark kom det over to hundre personer, og blant dem også Major Christian Jørgensen og hans frue Ellen. De virker på Jylland hvor fornyelsen går fram på flere steder. Profetiens og helbredelsens nådegaver er i funksjon. Møtebesøkenes antall har øket, og man har fått be med ca. 350 personer. Brudte relasjoner er blitt helbredet, folk som ikke har snakket med hverandre på tjuufem år er blitt forsonet, og flere middelaldrende par står klare til å gå ut i fulltidstjeneste.

Det kom også en del venner fra Norge og en gruppe fra Fredrikstad gledet oss med sine vitnesbyrd og sang.

Ingingting vinnes i Guds rike uten bønn. Vi har hatt et rop i våre hjarter i lang tid at Herren skulle bekjenne seg til sitt verk og manifestere sitt ord på den måten som Han vil, og vi er blitt bønhørt.

Gun Bernisson

Over 600 000 lytter til 8.15-andakten i NRK

De seneste tall fra NRK viser at 8.15-andakten holder på lytterne, mens mange andre radioprogram har sviktende lytteropplutning, blant annet på grunn av konkurranse fra nærradio og satellittprogram.

Den store lytteropplutningen betyr at man daglig når flere mennesker enn kristne organisasjoner og frikirker har i sine samlede medlemskartotek. Samtidig øker antallet av produksjonsmiljøer rundt om i landet. I samarbeid med «andaktsgeneralen» Helge Gudmundsen, er det disse 15 miljøene som produserer de fleste 8.15-andaktene.

Det eneste problemet er kristenfolkets sviktende vilje til å dekke utgiftene for denne enestående evangeliseringsmulighet. Ifølge IMMIs avtroppende leder, Knud Jørgensen, skyldes det en farlig selvciementaritet innen organisasjoner og kirkesamfunn: Man prioriterer fellestiltak lavt fordi de ikke er matnyttige for ens egen organisasjon og samfunn. Dette, sier Jørgensen, kan bli en hindring for misjon og evangelisering i Norge.

Fra IMMI nytt

Prest bryter taushetsplikt

Den kvinnelige presten Ma Oftedal fra Stockholm kjenner seg krenket av Ulf Lundells nye bok Tårpilen.

Han hadde en periode med store alkoholproblemer, men fikk hjelp av en kvinnelig prest til å komme inn på Sopia hjemmet i Stockholm for rehabilitering.

I følge Ulf Lundell så brøt denne presten sin taushetsplikt. Han nevner ikke navnet på denne i boken. Men Ma Oftedal kjente seg utpekt og valgte å stå fram i pressen for å komme fram med sitt syn på saken. Hun frasa seg samtidig sitt presteembete.

Ma Oftedal kontaktet en journalist for å få hjelp. De hadde en felles bekjent som var lege og som kunne skrive inn Ulf Lundell direkte for hans alkoholproblemer.

- Jeg ville bare hjelpe Ulf Lundell. Han var i stort behov av hjelp. Men samtidig bryter hun altså sin taushetsplikt. Og da hun frasier seg sitt embete som prest for å kunne fortelle hvordan det i virkeligheten gikk til for å kunne støtte og hjelpe den populære musikeren og forfatteren Ulf Lundell, så anser hun at hun ikke er bundet til taushetsløftet lenger.

Men dette har vakt bestyrrelse hos andre prester som mener at taushetsplikten gjelder hele livet. Kollegaene oppfordrer den kontroversielle Ma Oftedal til å tie. Slik uttaler de seg i avisen Dagen:

- Man løses ikke retroaktivt fra det som man er blitt pålagt å ikke snakke om, selv om man juridisk er løst fra sin tjeneste.

Mange prester har uttalt seg mot Ma Oftedal etter at hun brøt taushetsløftet. Beda Wallstrøm velger en mykere linje.

- Den eneste som kan løse en fra den tillit man er blitt gitt, er den som gav det. Vi har Bibelens ord på at vi ikke skal avsløre hemmeligheter.

Pinsevekkelsens populære sjelesørger dømmer ikke Ma Oftedal, men anser at hennes skuffelse ikke kan ha vart tilstrekkelig for å avsi seg sitt presteembete. Kallet kan man ikke frasi seg.

Ulf Lundell mener at når man ber en prest om hjelp, er det selvsagt at taushetsplikten gjelder.

Men Ma Oftedal synes det er vanskelig å trekke en grense mellom hva som er taushetsplikt og ikke.

I dette tilfellet gjaldt det å få en sykehusplass til Ulf Lundell så fort som mulig og å hjelpe for enhver pris.

Slik står det i loven om taushetsplikt:

Den som er prestevigd i Den svenske kirke har taushetsplikt i det som han får vite under de enkelte skriftemål (det kan være syndsbekjennelse i forbindelse med nadverden) og ellers i sjelesørgeriske samtaler.

I forbindelse med dette sier biskop Lars Carlzon til Expressen:

- Taushetsplikten er en hellig sak. Selv om Ulf Lundell har feil kan ikke Ma Oftedal henviser til det. At hun har tatt avskjed fra domkapitlet forandrer ikke på det.

Ma Oftedal har altså sluttet i sin stilling, men i følge henne selv så innebærer ikke det at hun slutter som prest, for det fins så mange andre oppgaver.

Heidi Torbergson

FACKELBÄRARNAS
BIBELSKOLA

LÄSÅRET
1987-1988

Vi erbjuder en internasjonell skola med ett mycket omväxlande studieprogram, där Du kan välja mellan kortare och längre kurser och studera på både engelska och svenska. Här träffar Du människor från många olika trossamfund som alla har det gemensamt att de längtar efter gedigen bibelcentrerad undervisning. Våra lärare kommer både från Sverige och andra europeiska länder.

SÖK NU!
Börja 7 jan.

Vi vill att Du ska få tid att tänka igenom och bearbeta din tro. Allt i en internasjonell miljö.

HÖR GÄRNA AV
DIG SÅ SKICKAR
VI DETALJERAD
INFORMATION.

SVERIGE

57015 HOLSBYBRUNN 0383 / 50670 50226

Sekter konkurrerer med kristen misjon

Afrika, som har den sterke veksten i antall kristne, preges nå av en uhemmet økning av nye sekter. Det dreier seg hovedsakelig om avskallinger fra de store kirkene. Kenya har f.eks. over 800 registrerte sekter, noe som er verdensrekord i denne sammenheng. Landets president, Daniel Moi, har tatt til orde for en opprydding hvor det må skilles mellom de som er rent religiøse og de som arbeider på kommersiell basis.

Også i Latin-Amerika vokser det fram stadig flere sekter, og både protestantiske og katolske ledere uttrykker bekymring. Katolikken er særlig redd for framveksten av nye fundamentalistiske og karismatiske grupper, og de anklager f.eks. pinsevennene for å være «aggressivt proselyttiske». En rapport Det lutherske verdensforbund har laget om utviklingen i Latin-Amerika, betrakter på sin side «pseudo-kristne» og «ikke-kristne» sekter som den største faren (f.eks. Den forente familie, Jehovas Vitner, mormonere). Misjonærer fra evangeliske kirkesamfunn betrakter også slike sekter som kaller seg selv «kristne» som den største utfordringen.

I følge deres egne tall er Jehovas Vitner en av de sektene som vokser raskest. De hevder at deres misjonærer i mer enn 200 land døpte bortimot 190 000 mennesker sist år, noe som ga en medlemsøkning på nesten 7%. Særlig i Latin-Amerika har de stort gjennomslag - i Mexico døpte de 17 000 og i Brasil over 14 000. Også i Italia og Japan vokser de raskt. Men i en del land har de så å si intet gjennomslag: 70 000 timer «evangelisering» i Pakistan resulterte i seks dåps-handlinger sist år; 20 000 timers arbeid i Marokko var resultatløse.

Mormonerne, eller *Jesu Kristi kirke av de siste dagers hellige* som er deres offisielle navn, har fremdeles den mest omfattende misjons-virksomheten av de «pseudo-kristne» sektene med 30 000 misjonærer, de fleste av dem amerikanske unggutter i «plikttjeneste». I tillegg til misjonærenes husbesøk, arbeider mormonerne aktivt med å spre *Mormons Bok*. Oversettelsen til språk nr. 70 var nylig klar, og mormonerkirken i Australia har sagt at de ønsker å spre boken til alle landets husstander.

Sekten *The Way* (Veien) er kanskje ikke så mye kjent i vårt hjørne av verden, men de driver aktivt misjonsarbeid i over 60 land, også i Europa. De organiserer ikke menigheter i den forstand, så det er ikke lett å full oversikt over medlemsmassene. Men de hevder at 160 000 mennesker har fullført et korrespondansekurs som underviser om deres lære av religionsblanding. Særlig i Zaire har de sterk framgang (større enn i USA) og også i Latin-Amerika.

Nå skal en ikke uten videre ta alle disse tallene for god fisk. Ikke alle som lar seg døpe blant Jehovas Vitner er like religiøst overbevist, og blant mormonerne er det ikke uvanlig å la seg døpe flere ganger. Men likevel er det en kjensgjerning at slike sekter trenger stadig dypere inn på den kristne misjons felter. Luis Palau kan f.eks. fortelle at han under nesten alle sine kampanjer har problemer med sekt-medlemmer som prøver å komme inn i veileder-staben, eller driver oppsøkende arbeid i kampanjens navn. *Fra Norsk Økumenisk Pressebyrå og Christianity Today*

NÅ HAR DU CHANSEN AT KOMME MED PÅ

LIVETS REISE

Fjerne Østen ★ 2.-19. jan. 88 ★ Filippinene / Hongkong / Thailand

med

SKANDINAVISK BARNEMISJON og SIGVARD WALLENBERG

Denne meget spesielle reise har gjennom de siste årene blitt overbokket. Du får oppleve ASIA som i «tusen og en natt». Du får dele Jesu kjærlighet og glede med alle dine trossøsken i verdens verste slum i Manila, der Herren har satt oss å virke. Du får se og oppleve det vanlige turistur aldri kommer i nærheten av! Snart forstår du hvorfor vi kaller det for **LIVETS REISE!**

Pris, innkl. Fly, transporter, 1kl.hotell i dobb.rom/frokost, kun kr. **11.950**, som er omtrent halvparten av ordinær pris! Du behøver ikke å kunne språk, men du må definitivt ha et STRALLENDE GODT HUMØR. Bokning av fast plass skjer i turordning først etter at du har betalt påmeldingsavgiften, kr.1200 til Postgiro 74 01 13-6 MIC KRISTEN REISETJENST i Malmö.

EN REISE I
FIRHET
★
GLEDE
OG
FEST

RING I DAG så sender vi omgående program og informasjon **095/4640 11 18 96** eller **11 31 16**. Husk at kristne fra hele Skandinavia nå bokker seg inn. Alle våre faddere har forrett! Deltakerantallet er sterkt begrenset for alles trivsel.

VIL DU VIRKELIG SE MED EGNE ØYNE OG OPPLEVE HVA GUD GJØR I DAG

★ **VEL MØTT PÅ LIVETS REISE** ★

Skandinavisk Barnemisjon, Boks 1234, 2400 Elverum, Tlf. (kl. 09.00-12.00) 064/10 277

KRISTEN SYKEPLEIEKONFERANSE • 4.-6. des. 1987

Linda Graaf-Bergling
Rektor

Lars Rønn-biom
Lege

Axel Gustavsson
Lege

Kristina Hultgren
Psykolog/
bibellærer

Elisabeth Baum
Psykolog/
bibellærer

Barbrø Erling
Sykepleier/
forkynner

Under Temaet: **Sykepleie og guddommelig helbredelse**
Forelesninger, panelsamtale, forkynnelse og forbønn

Av innholdet: **Kristent sykehus – visjon og virkelighet**
Visjon / økonomi
Guddommelig helbredelse
Guds menneskesyn
Ondskapens åndsmakter i fokus
Psykologi / sjelens helbredelse

Informasjon og brosjyrer kan fås fra:

FORSAMLINGEN ARKEN • BOX 21 • 196 21 KUNGSÄNGEN • Tlf.: 0758 - 71 653

La ørkenen blomstre!

ISRAEL FYLLER 40 ÅR I MAI 1988

Aktive kristne over hele Norden vil gå sammen om en jubileumsgave til Israel:

EN JUBILEUMS-SKOG – 10 000 TRÆR

Også **du** kan bidra med ett eller flere trær til jubileumsskogen gjennom Jødisk Nasjonal-fond, Boks 8314 Hammersborg, 0129 Oslo 1, Postgiro 5 15 27 15

Prisen er kr. **25,-** pr. tre.

Giverne vil få tilsendt et diplom etter innbetaling.

MÅNEDENS
DYNAMIS
KASSETT

BRINGER STORMØTER INN I DITT HJEM ELLER BIL – OG DITT HJERTE!

**Bestill NÅ
 og få
 GRATIS
 VELKOMST-
 KASSETT**

Oktober kassetten:

LINDA GRAF-BERLING
 «Kjærligheten til Jesus»

Hør forkynnelse som fylles i
 Åndens salvelse og gaver.

Kr. **30,-** pluss porto (kr. 25,- for medlemmer)

Bestillingstelefon: **033 - 44 726**

eller skriv til: **Dynamis, Boks 770, 3191 Horten**

Sole
 Samtale
 Omsorg
 Livskvalitet
 Engasjement

NYHET!!

Solesentret har åpnet!

Den gamle kapteinsgården «Sole» ligger i Follebu som er sydligste tettsted i Gausdal kommune, ca 15 km nord for Lillehammer. Stedet ligger stille og tilbaketrukket, noe syd og ovenfor sentrum - en km syd for Aulestad - Karoline og Bjørnstjerne Bjørnsons hjem.

Solesentret er en realitet - og vi ønsker det skal være et fristed i verdens mas for dem som trenger inspirasjon, rekreasjon, «videre utdanning», eller rett og slett noen dager til «å ta seg selv inn igjen». Disse behov søkes ivaretatt ved våre forskjellige uker - der det tas hensyn til at sjelesorg og kristenliv hører sammen og at det angår hele mennesket:

ÅND, SJEL OG LEGEME.

Vi har hentet erfaring og inspirasjon gjennom mangeårig samarbeid med ledende kristne personligheter som: Eirik Guldvog, Einar Lundby og Alex Johnson -og ikke minst har den fornyelse vi har opplevet de senere år bidratt til å realisere Sole som et sted for samtale og sjelesorg, fellesskap og vekst.

Vi ønsker det skal være et åndelig tilfluktssted eller en «skyss-stasjon» og et medmenneskelig møtested der vi vender oss mot **ORDET** for å få hjelp til vår hverdag og styrke for vår tro.

Lederne er til disposisjon for samtale og sjelesorg.

Antall plasser: 18 - 20.
 Bare dobbeltrom. Værelsene er lyse og rommelige.

Skriv etter nærmere opplysninger til:
**SOLESENTRET — Postboks 23
 2620 Follebu - Lillehammer**

Velkommen til Bjørnsons bygd!
 Elise og Josef Holm

**EURO
FIRE**
CONFERENCE
FRANKFURT '87

«Buss-pilgrimer» fra Norge

Fra Norge gikk det rundt 10 busser med deltakere til Euro-Fire konferansen i Frankfurt. På bussen fra Oslo var Hvetekornets Magne Vågnes reiseleder og han gir følgende «stemnings rapport».

Flere deltakere enn vi hadde plass til i bussen var vårt første problem, men det ble løst ved fordeling til andre busser og oppsetting av en minibuss. I Sverige gikk støttemperen, men venting på to timer ble nytt til bønn og lovsang. På natten gikk et dekk, men det ble skiftet mens de fleste sov. Sjåføren fikk velfortjent applaus på den måten han løste disse uforutsette ting på. Det var flere av passasjerene som stod fram med lovsang og bønn under reisen nedover og forventningen var stor da vi ankom Frankfurt. Av hotellets 360 gjester var 300 nordmenn. Hjemreisen var tydelig preget av at passasjerene hadde fått et fornyet forhold til Herren Jesus Kristus. Flere gikk fram til mikrofonen og fortalte om personlige opplevelser under konferansen. En fin salvelse av Den Hellige Ånd ble frigjort ved lovsang og vitnesbyrd. Det ble

også gjort forbønn for de som kjente behov for dette. Vi hadde et «buss-møte» som varte i seks timer, bare avbrutt av måltider. Det pågikk fra Helsingborg og helt til vi i «fyr og flamme» ankom Oslo med våre 48 passasjerer.

To av dem som var med oss var født i Tyskland, men kom til Norge rett etter krigen. Marianne Køltzow er født i Øst-Tyskland i en by som nå ligger i Russland. Hun bodde i Tyskland til hun fylte 20 år. Sylvia Berg er født i Hamburg, men har norsk far. Vi kom til Norge i 1950 og mitt forhold til Tyskland og folket har vært negativt på grunn av det som skjedde under krigen. **Hvetekornet:— Hvordan opplevde dere som har røtter i Tyskland å være med på Euro-Fire?**

Marianne Køltzow:— I mange år har jeg hatt en negativ innstilling til det tyske folket.

Men jeg kom denne gang for første gang med kjærlighet i mitt hjerte. Jeg vet hvordan folket har lidd under og rett etter krigen, og vet det behøver Jesus. De har vært igjennom en nasjonal tragedie. Liksom Tyskland før har eksportert ondskap, så har Gud reist opp redskaper som sprer budskapet om tilgivelse og gjenoppretelse, ikke bare i andre land men også til det tyske folk.

Sylvia Berg: Da jeg første gang så Bonnke på en video-kassett ble det fantastisk for meg å tenke på at han var tysker. Det ble en sterk opplevelse å se at Gud i sin kjærlighet og nåde oppreiser et slikt redskap fra en nasjon som forfulgte Guds eget eidendomsfolk jødene. Kan dette land være med å spre vekkelse i Europa, er det et vitnesbyrd om hvordan Gud kan opprette. ☞

TANKER I TIDEN

KOM OPP PÅ BERGET

Tekst: Roland Wolst

Når man studerer profetene og deres liv i Bibelen, så blir man igjen og igjen slått av deres evne til å formidle Guds vilje og råd til folket. Deres spesielle tjeneste gjorde at de så saker og ting som ikke var registrerbare for den almenne folkemasse. De var menn og kvinner som så inn i Den Hellige Ånds verden.

Når vi leser om disse profetgestalter, så går det tydelig frem at det ikke handlet om deres egne teorier, oppfatninger eller hensikter når de fremførte sitt budskap. Gang på gang kan man lese «jeg ser». Hva ser du Jeremia? Hva ser du Jesaja? «Jo, jeg ser...»

Det finnes mange i kristenheten som elsker å snakke om det som var og som vil holde på det. Disse menneskene har mistet det profetiske blikket inn i fremtiden og kan derfor ikke forutsi hva Gud vil gjøre.

Noe av det aller viktigste er at vi akkurat nå, i den tiden vi lever i, kommer inn i Den Hellige Ånds verden og begynner å se

Guds visjoner og drømme Guds drømmer.

Det forekommer idag altfor mye teologisk «pjatt». Meningsløse ord-disputter, som opptar spaltemeter etter spaltemeter i våre kirkelige- «pravdaer». Mye av dette gagnar ikke Guds rike det aller minste, det får bare mennesker til å kaste bort sin dyrebare nådetid på unyttigheter. Og framfor alt så skaper det avstand mellom brødre og søstre, som er kallet til enhet og fellesskap. Når skal såkalte åndelige ledere lære seg å ta Guds Ord på alvor: «Elsk hverandre, forat verden skal forstå...»

Vi må vi nå åpne opp for de profetiske visjoner og drømmer. Ikke de som skaper en masse meninger og tanker, men profetisk tale som formidles gjennom guddommelig skarphet og bevisføring. Det er dette som trengs for å rense opp i alle de religiøse meningene.

Mange opplevelser som mennesker gjorde sammen med Gud i GT, som skapte ny kurs, gav nye direktiver og nye retnings-

linjer, skjedde oppe på ett eller annet fjell. Ta f.eks. Abraham på Moria fjell eller Moses på Sinai fjellet. Mange avgjørende hendelser skjedde i høydene og jeg tror at det ligger noe spesielt i dette. Nede i dalen er det trangt, det finnes massevis av ulyder. Der hører man mennesker analysere og diskutere. Her råder de menneskelige kalkylene og beregningsmetodene. Men oppe på fjellet, der får man de riktige perspektivene, der ser man de store vyene og preges av den storslåtte utsikten.

Når man registrerer den trangsynthet og manglende tro som altfor ofte har smyget seg inn blant oss kristne, så er det som man kan høre Jesus rope med høy røst: «Kom opp på fjellet, det profetiske fjellet, der Den Hellige Ånd får gi dere den rette og avgjørende informasjonen.»

Det er menn og kvinner som bestiger disse profetiske fjelltoppene som vi behøver akkurat nå. Alt annet har vi jo rikelig av...

KRISTNE ØSTMISJONEN

JUBLE AV GLEDE NÅR DU LIDER

(1. Peter 4:12-17)

Denne hemmeligheten har de kristne i Øst lært.

Vil du lære den?

Ønsker du å **ikke** bli styrt av ytre omstendigheter?

Ønsker du å ha en glede du kanskje bare ante eksisterte?

Lær av dem i ØST

Jeg ønsker mer informasjon

Jeg ønsker bladet *gratis* tilsendt

Navn:

Adr.:

Postnr.:

Sted:

Talongen sendes:

Kristne Østmisjonen

Nesjarvn. 1

3960 Stathelle

Tlf. 03/96 23 22

ÅNDENS ILD

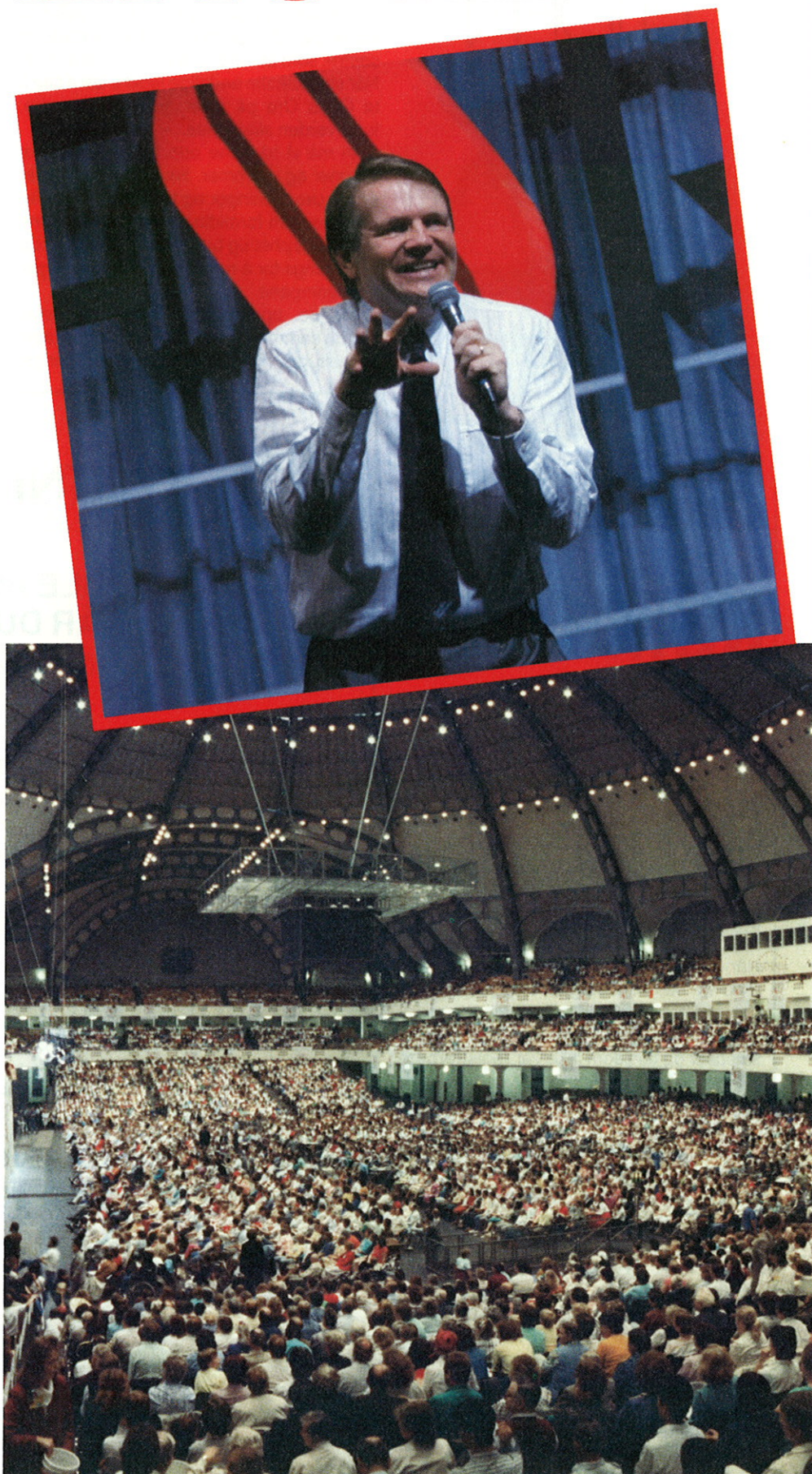
skal spres i Europa

Reportasje: Rolf Erik Janøy
Magne Vågnes

Spredning av Åndens ild var hovedtema på den store EURO-FIRE konferansen som Reinhard Bonnke innbød til i Frankfurt. Rundt 9.000 påmeldte delegater fra de fleste land i Europa fikk være med. Den største delegasjon utenfor Tyskland kom fra Norge og mange reiste hjem med ny glød etter begivenhetsrike dager.

Perspektiv

En slik storkonferanse kan verken erstatte eller sammenliknes med det som skjer på det lokale menighetsplan, det er liksom to ulike dimensjoner. Dersom en konferanse som samler folk fra ulike lokale menigheter skal ha noen funksjon må den kunne gi noe som kan gi noe vi ikke får være med om på lokalplanet. Euro-Fire konferansen gav et perspektiv som de som deltok der ellers ikke ville kunne fått del i. Man fikk høre aktuelle og kjente forkynnere, man møter kristne fra ulike land og samfunn, man fikk inntrykk fra den åndelige situasjon i Europa. Denne konferansen kombinerte på en sterk måte noen av de mest aktuelle strømninger i Guds rike i dag. Aldri før har en konferanse utenfor Skandinavia samlet så mange fra Norden. At over 1000 nordmenn drar den lange veien sier litt om den lengsel som finnes etter å ta del i det som skjer i fronten av verdens evangelisering. Også fra Sverige og Danmark kom det bra kontingenter. Fra England kom det 600 og fra Frankrike 300, ellers var det også mange fra Øst-Europa med. De mange seminarer gav rikelig anledning til å få del i undervisning fra dyktige bibellærere. Kanskje var det en overvekt av eldre forkynnere fra England, og mye av det de kom med var velkjent stoff for det vi gjennom flere år har

Den norske Europa-evangelisten Per Kapstad i fronten under «Jesusmarsjen» i Frankfurt. Til høyre for han den kjente svenske evangelisten Barbro Wallin.

hørt også i Skandinavia. Så for eventuelle konferanse veteraner, var ikke seminarene det mest spennende. Men det store flertall var kanskje kristne som her hadde sin første anledning til å bli kjent med sentral bibelundervisning.

Karismatisk

Hele konferansen hadde et klart karismatisk preg uten at det ble sentralt, det var mer som en naturlig side av det kristne liv og fellesskap. Her var også forkynnere og deltakere fra ulike kirker og samfunn, fra katolske nonner til pinseevangelister uten at det ble fremhevet som noe uvanlig. Dette var en konferanse som ikke var for spesielt interesserte innen noen retning, Euro-Fire maktet å samle folk fra alle leire. En annen side som også helt naturlig var representert var enkel trosforkynnelse utfra Guds Ord og løfter.

Evangelisering

Evangelisasjon var kanskje det mest dominerende innslag under konferansen. Alle kveldsmøtene ble brukt som et ledd i en spesiell kampanje for å nå Frankfurts inn-

Under Jesus-marsjen gikk deltakerne ut av rekkene for å be for mennesker som var åpen for det.

byggere. Reinhard Bonnke fikk gjøre det han liker best, og forkynde evangeliet til ikke kristne. Etter talen og innbydelse til frelse ble det tatt god tid til bønn for syke. Dette ble ikke minst av Bonnke gjort på en måte som virket tillitvekkende og trossstyrkende. Det er ikke mulig å bedømme hva folk opplevde av legemlige helbredelser, når man ikke kjenner folks tilstand før de blir bedt for eller vet hvordan de har det en tid etterpå. Men til å være midt i vantroens Europa, ble jeg forundret over hvor mange som reagerte slik at man forstod noe virkelig hadde skjedd med dem under forbønn. Det var både gledestårer og jubelrop til Herren som ikke var noe produkt av en stemning, men av at Herren hadde grepet inn.

Et høydepunkt under konferansen var en «Jesus-marsj» på lørdag ettermiddag fra konferansehallen til et av byens torg. En 8.000 deltakere gikk med hundrevis av plakater med enkle evangeliske hilsener skrevet på tysk. Marsjen gikk gjennom noen av de verste strøk av Frankfurt, og utenfor barer og sex-kinoer stod ikke minst de som arbeidet der og fulgte med undring de tuseener av kristne som passerte. Noen stod med stenansikt, noe stod med et overbærende smil og andre stod med tårer i øynene. Mange fikk traktater og vitnesbyrd fra de som passerte, og de som ønsket det fikk også forbønn. Når vi passerte de strøk som formelig oste av menneskelig forfall, synd og tomhet, så brøt vi ut i sterk og spontan sang i tunger. Lovsangen og jubel bølget mellom de kilometre lange massene av kristne, og det ble liksom ingen flau stemning hvor noen forsøkte å stemme i en velkjent vekkelsesang, men vi kunne gi åndskraftig uttrykk for glede, takknemlighet og nød gjennom sang i ånden. Møte med et slik «demonstrasjons-tog» satte sikkert spor i de sinn som kanskje aldri har møtt kristenfolk på sin egen «hjemmebane». Folk kom med på møte om kvelden etter å ha sett dette kanskje største demonstrasjonstog i Frankfurts historie. Selv om hele gaten var tettpakket av marsjerende kristne, tok det 40 minutter før alle var passert.

Benny Hinn

Den forkynter som vakte sterkest oppmerksomhet utenom Bonnke selv, var den amerikanske forkynter Benny Hinn. Han er pastor i en større menighet i Orlando, Florida, og er velkjent i USA som evangelist både på TV og i kampanjer. Hans seminar under Euro-Fire samlet så mye folk at den store hovedhallen som tar 10.000 var nesten fullsatt. Folk kom lang tid i forveien for å få plass. Bortsett fra et formiddagsmøte så underviste han ikke så mye, men han

Forts. side

*Benny Hill sammen
med en ung narkoman
som søkte frelse*

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

Illustrert **BIBEL- LEKSIKON**

Det største verk
om Bibelen som
noen gang er
laget i Norden

12 bind + 2 atlasbind

Nå kommer 4 nye bind

Bind 2 og 3 kom i vår

Bind 4 og 5 kom i høst

Bind 6 og 7 kommer i november/desember

Bind 2 til 7 som utgjør selve leksikondelen, som nå blir komplett

Hvetekornet har solgt mange hundre sett av
dette gedigne verket, som nå koster **3880,-**

Vi har p.g.a. noen avbestillinger noen
sett til den gamle introduksjonsprisen på **2880,-**

Skriv eller ring til **HVETEKORNET, BOKS 770, 3191 HORTEN**

Bestillings-telefon: 033 - 44 726